ABRAHAM: NIEZWYKŁA PODRÓŻ WIARY PEWNEGO NOMADY

„Patriarcha w pełnym wymiarze”

Księga Rodzaju 11,27-32; Dzieje Apostolskie 7,2-4

STUDIUM BIBLIJNE

KONSPEKT

ZACZNIJMY OD TEGO

Człowiek o imieniu Abram (tak się wtedy nazywał) przyszedł na świat w kulturze, która dawno temu uwielbienie dla Boga Noego zastąpiła oddawaniem czci pogańskim bóstwom rzek, gwiazd czy gajów. Abram jednak porzucił swoje bożki, aby poznać jedynego, prawdziwego Stwórcę i to tak blisko, że nazwano go „przyjacielem Boga” (Jakuba 2,23).

Studiując dzieje tego męża Bożego odkryjemy wiele prawd o samym Bogu, któremu służył. Fantastyczna droga wiary Abrahama daje nam obraz Boga, który kocha nas nieskończenie, prowadzi w sposób często nieprzewidywalny, a obfitość Jego *błogosławieństw* zdumiewa. Bóg umiłował Abrahama, okazując mu to w szczególny sposób: wybrał go i zaprowadził do nowej ziemi, obsypał błogosławieństwami, zawierając z nim nadzwyczajne przymierze.

My, podobnie jak Abraham, na swojej drodze nie mamy zbyt wielu pewników, których możemy się uchwycić... poza jednym: zawsze możemy polegać na łasce Bożej. Nie zasługujemy na Bożą miłość, nie potrafimy sobie wyobrazić Bożego planu i nie od razu dostrzegamy Jego błogosławieństwa, ale gdy stawiając krok po kroku staramy się iść naprzód, możemy mieć pewność, że nasz Boski Przyjaciel jest z nami. A więc, współ-pielgrzymie, jesteś gotowy, aby wyruszyć w swoją podróż wiary? No to ruszajmy!

TERAZ TWOJA KOLEJ

W niniejszym kursie zastosujemy sprawdzoną metodę studiowania Biblii, zaczynając od analizy tekstu.

Analiza tekstu: Dokładna obserwacja

W pierwszym kroku, „analizie tekstu” zadajemy sobie pytanie: *co tekst mówi?* Szukamy słów, nazw, miejsc, wydarzeń, powtórzeń, porównań i kontrastów. Poniższa tabela przedstawia najważniejsze wydarzenia z wędrówki Abrahama od momentu zawarcia przymierza z Bogiem, aż do śmierci i pogrzebu naszego bohatera. Poświęć kilka minut na

Ważna myśl:

Największą wartością w studiowaniu życia człowieka Bożego jest to, że tak wiele odkrywamy o Bogu.

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

zapoznanie się z tabelą i wynotuj wszystko, co zwróciło Twoją uwagę.

ŻYCIE PATRIARCHY ABRAHAMA – PANORAMA

Dzieje Apostolskie 7,2-3
Księga Jozuego 24,2
Księga Rodzaju 11,27-32

Księga Rodzaju 12-25

Wydarzenia	Rozdział	Wiek	Przymierze	Ludzie		Lokalizacja	
Przymierze Podróż Głód	12	75 (12,4)	Ustanowione (12,1-3)	Abram Saraj Lot	Słudzy Faraon	Ur Charan Sychem	More Betel Aj Egipt
Powrót z Egiptu Rozstanie z Lotem	13			Abram Saraj Lot		między Betel i Aj Hebron	
Wojna Wyzwolenie Lota Podział łupów	14			Królowie Lot Melchizedek		Dolina Siddim Hebron?	Sodoma Dolina Szawe
Potwierdzenie przymierza	15		Potwierdzone (15,1-21)	Abram Bóg		Hebron?	
Narodziny Izmaela	16	86 (16,16)		Abram Saraj	Hagar Izmael		
Zmiana imion Ustanowienie obrzezania Przyszłość Izaaka i Izmaela	17	99 (17,1)	Potwierdzone (17,1-14)	Abraham Bóg			
Obietnica syna Zapowiedź zagłady Sodomy	18	Abraham 100 Sara 90 (17,17; 21,5)		Abraham Trzech mężczyzn (Aniołowie) Sara		Hebron (pod dębami Mamre)	
Zniszczenie Sodomy Ocalenie Lota	19			Dwóch aniołów Lot z rodziną	Sodomici Abraham	Sodoma i Gomora pieczara w górach	

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Patriarcha w pełnym wymiarze”

Księga Rodzaju 11,27-32; Dzieje Apostolskie 7,2-4

Wydarzenia	Rozdział	Wiek	Przymierze	Ludzie		Lokalizacja
Abimelek	20	Abraham **100** Sara **90** (17,17; 21,5)		Abraham Sara Abimelek		Gerar
Narodziny Izaaka Odprawienie Izmaela Napomnienie Abimeleka	21			Abraham Sara Izaak	Hagar Izmael Abimelek	Hebron Beer-Szeba pustynia Paran
Ofiarowanie Izaaka Potwierdzenie przymierza	22		Potwierdzone (22,15-18)	Abraham Izaak Anioł		Moria
Śmierć i pogrzeb Sary	23	Abraham **137** Sara **127** (23,1)		Sara Abraham Chetyci		Hebron pieczara Makpela
Żona dla Izaaka	24	„podeszły wiek” (24,1)		Abraham Sługa	Rebeka Izaak	Mezopotamia Aram-Naharaim
Powtórny ożenek Abrahama Śmierć i pogrzeb Abrahama	25	**175** (25,7)		Abraham Ketura	Rodzina Izaak	pieczara Makpela

Copyright © 1986, 1988, 2012, 2014 by Charles R. Swindoll, Inc.
Prawa autorskie wersji polskiej © 2017, 2022 Charles R. Swindoll, Inc. & Fundacja IFL-Polska.

Przyglądając się powyższej tabeli, czy zwróciłeś uwagę na wiek Abrahama w chwili, gdy rozpoczynał swoją podróż i na to, ile miał lat gdy umierał? To godne uwagi. Co jeszcze zauważyłeś? Napisz poniżej.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

„Patriarcha w pełnym wymiarze”

Księga Rodzaju 11,27-32; Dzieje Apostolskie 7,2-4

Po zapoznaniu się z historią życia Abrahama, poznaj go bliżej czytając poniższe fragmenty. Zapisz swoje obserwacje. Wymień występujące w nich imiona i miejsca, poszukaj interesujących szczegółów dotyczących Abrahama, jego rodziny i jej pochodzenia. Odnotuj, kiedy i gdzie Bóg po raz pierwszy ukazał się Abrahamowi.

Księga Rodzaju 11,27-32

Księga Jozuego 24,2

Dzieje Apostolskie 7,2-3

Pomocne narzędzia

Narzędzia do studiowania Biblii ułatwiają zgłębianie jej tekstu. Zaopatrz się w Słownik biblijny, atlas biblijny i konkordancję. Aby zapoznać się z pełną listą proponowanych narzędzi, przeczytaj artykuł Chucka Swindolla „*Podstawowe narzędzia do studiowania Biblii*”.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Patriarcha w pełnym wymiarze”

Księga Rodzaju 11,27-32; Dzieje Apostolskie 7,2-4

Poniższa mapa ukazuje podróż Abrahama z Mezopotamii do Charanu, a następnie na południowy zachód, do Kanaanu. Abraham podążał po tzw. „Żyznym Półksiężycu”, wokół rozległej pustyni na zachód od Ur. Trasa z Ur do Kanaanu przez Charanu liczy około 1500 km.

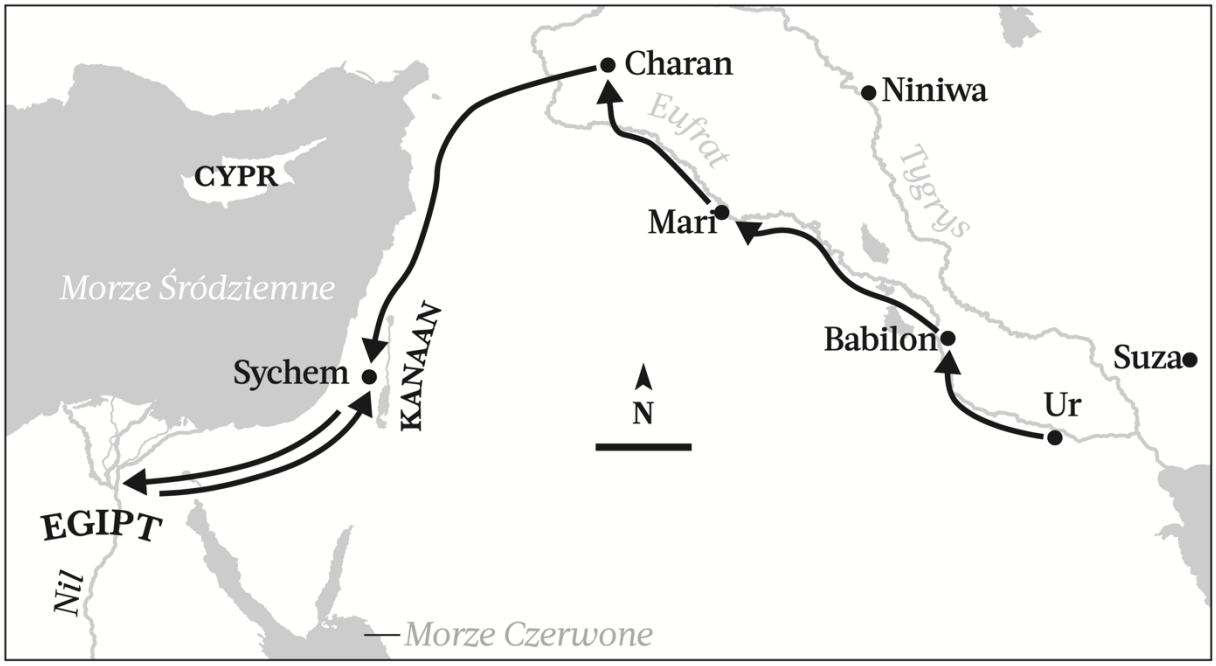

Jeśli posiadasz atlas biblijny, znajdź mapę, na której zaznaczono trasę wędrówki Abrahama i zawarto historyczne informacje o Mezopotamii. W słowniku biblijnym odszukaj Ur, aby dowiedzieć się, jak wyglądało życie Abrahama w tej bogatej starożytnej metropolii wtedy, gdy był jeszcze bałwochwalcą. Zapisz swoje spostrzeżenia.

The New Unger's Bible Dictionary tak opisuje obraz bałwochwalczego Ur z masywnym zigguratem, starożytnym kompleksem świątynnym:

> Dzięki wykopaliskom archeologicznym miasto Ur jest obecnie jednym z najlepiej poznanych miejsc w południowej Babilonii. Woolley w swojej książce *Abraham: Recent Discoveries and Hebrew Origins* opisuje kult boga miasta Ur, boga księżyca Nannara i jego towarzyszki Ningal. Szczegółowo opisuje święty *temenos* (wydzielony obszar miasta), w którym znajdował się ziggurat oraz różne budowle wzniesione ku czci boga księżyca i jego małżonki. Opisuje także poświęcony im rytuał.[i]

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

Kiedy Abraham nawrócił się z politeizmu na monoteizm, zapoczątkował duchową falę, która do dziś dociera do różnych zakątków świata. Abraham spłodził Izaaka, następnie urodził się Jakub i jego synowie. Ta mała fala rosła i rosła, tworząc naród hebrajski. Z niego wywodzi się Jezus, Zbawiciel świata, a przez Niego narodziły się miliardy czcicieli jedynego prawdziwego Boga.

W kolejnych lekcjach w ramach tego Studium przyjrzymy się bliżej następującym zagadnieniom:

- Przymierze Boga z Abrahamem. Gwarancja potomstwa, błogosławieństwa i ziemi (Księga Rodzaju 12,1-3; 13,14-17; 15,1-21; 17,1-14; 22,15-18)
- Ucieczka do Egiptu i kłamstwo Abrahama, które prawie doprowadziło do katastrofy (Rdz 12,10-20)
- Narodziny Izmaela i konsekwencje grzechu Abrahama (Rdz 16,16)
- Cudowne narodziny Izaaka, syna Abrahama i Sary (Rdz 21,5)
- Ofiarowanie Izaaka i dostarczenie baranka na ofiarę (Rdz 22,9-13)
- Poszukiwanie narzeczonej dla Izaaka, kontynuacja linii Abrahama (Rdz 24,1-67)
- Wiele innych ważnych wydarzeń w podróży Abrahama

Interpretacja: poszukiwanie znaczenia tekstu

Teraz przejdziemy do następnego kroku w studiowaniu Biblii: do *interpretacji*. Interpretacja jest poszukiwaniem znaczenia studiowanego tekstu. Jednocześnie użyjemy kolejnego narzędzia niezbędnego do studiowania Biblii, jakim jest *korelacja*, czyli proces porównywania tekstów biblijnych. Zajmijmy się teologią Pawła z Listu do Rzymian, gdzie Abraham przedstawiony jest jako archetyp *„wiary, którą mu uznano za sprawiedliwość”* – co stanowi kluczową naukę o naszym zbawieniu. Przeczytaj List do Rzymian 4,16-22.

Co Paweł ma na myśli, pisząc: „(…) *którzy podążają śladami wiary Abrahama, ojca nas wszystkich (…)*” (Rz 4,16).

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Odwołując się do wiary Abrahama, Paweł podsumowuje: *„Właśnie dlatego uznano mu to za sprawiedliwość.”* (Rz 4,22). Abraham był sprawiedliwy za sprawą swej wiary, a nie przestrzegania przepisów prawa. Jakie ma to znaczenie dla nas? Aby znaleźć odpowiedź, przeczytaj List do Rzymian 4,23-25.

Abraham odegrał centralną rolę na Bożej scenie historii odkupienia. Był on patriarchą nie tylko ogromnego narodu hebrajskiego, ale także naszej wiary – naszym duchowym ojcem!

Zastosowanie: Jak to odnosi się do mnie?

Ostatnim etapem studiowania Biblii jest zastosowanie: *Co to wszystko znaczy dla mnie*? Zacznij odpowiadać na to pytanie, wracając do uwag na początku naszego studium o Bożej miłości, prowadzeniu i błogosławieństwach.

Podobnie jak Abraham, nie zasługujemy na nieskończoną miłość Boga – możemy ją jedynie przyjąć. Bóg znał nas, zanim jeszcze byliśmy świadomi Jego istnienia i szuka nas w naszym bezbożnym Ur. Czy świadomie odpowiedziałeś na Bożą miłość? W jaki sposób możesz teraz poddać się Jego wyborowi i miłości? Jeśli nie jesteś pewien co to znaczy poznać Boga, przeczytaj na naszej stronie internetowej artykuł *„Jak zbliżyć się do Boga?”*.

Wzorem Abrahama podążamy za nieprzewidywalnym Bożym prowadzeniem. Kiedy podążamy za Bogiem, często później zdumiewa nas, jak nieoczekiwanymi drogami Bóg poprowadził nasze życie. Być może stoisz na początku zupełnie nowej drogi z Bogiem. Przypomnij sobie, jak Bóg prowadził cię do tej pory – pamiętaj, jak Bóg prowadził Abrahama! Czy jesteś gotowy na kolejną przygodę? Jaka to może być przygoda? Napisz, jak pragniesz podążać za Bogiem, dokądkolwiek On by cię poprowadził.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Podobnie jak Abraham oczekujemy zdumiewających błogosławieństw Bożych. Największym błogosławieństwem jest bliskość Boga, Twojego Przyjaciela, w czasie, gdy podążasz za Nim każdego dnia. Poniżej zapisz słowa swojej modlitwy, wyrażające pragnienie przebywania blisko Boga podczas życiowej podróży i opisz kroki, jakie podejmiesz, aby budować z Nim swoją relację.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, dziękuję, że dostrzegasz we mnie wartość i znasz mnie o wiele lepiej niż ja sam. Dziękuję Ci, że z miłością wybrałeś mnie, tak jak wybrałeś Abrahama, prowadząc mnie tak, jak prowadziłeś Abrahama i błogosławiąc mnie błogosławieństwami tak cudownymi, że trudno mi je sobie wyobrazić! Pomóż mi w mojej przygodzie wiary ufać Tobie i z każdym krokiem zbliżać się do Ciebie. Amen.

[i] Merrill F. Unger, *The New Unger's Bible Dictionary*, rev. and updated ed., ed. R. K. Harrison (Chicago: Moody Publishers, 1988), 1320 –21.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ABRAHAM: NIEZWYKŁA PODRÓŻ WIARY PEWNEGO NOMADY

STUDIUM BIBLIJNE

KONSPEKT

„Iść, nie wiedząc dokąd”

Księga Rodzaju 12,1.4-6; List do Hebrajczyków 11,8-10

ZACZNIJMY OD TEGO

Przeprowadzka nie jest łatwa, zwłaszcza gdy od dłuższego czasu mieszkamy w tym samym miejscu. Oprócz całego pakowania i ładowania, żegnamy się z tymi, których kochamy i opuszczamy to, co znane. Przeprowadzka zawsze jest wyzwaniem... i to może być wręcz przerażające. Nawet jeśli wiemy, dokąd zmierzamy, przeprowadzka wprowadza nas w stan zaniepokojenia. Wyobraź sobie jednak strach przed przeprowadzką, w której nie wiesz, dokąd masz iść! W takiej sytuacji znalazł się Abraham, kiedy Bóg zaskoczył go poleceniem: „Wyjdź ze swojej ziemi, (...) i idź do ziemi, którą ci wskażę.” (Księga Rodzaju 12,1). Pomimo swoich obaw Abraham był posłuszny, ponieważ – choć cel podróży leżał poza zasięgiem jego wzroku – Bóg, któremu zaufał był z nim i obiecał, że wskaże mu drogę.

Bóg często prowadzi nas w zaskakujący sposób, wystawiając na próbę naszą wiarę. Zaskoczył Noego planem budowy arki; Mojżesza – rozkazem wyzwolenia swego ludu; i Jozuego – zdumiewającym planem zburzenia murów Jerycha. Jak bardzo Maria musiała być zaskoczona i przerażona, kiedy Bóg powiedział jej, że urodzi Dziecko – Chrystusa. Mimo to ona – podobnie jak wielu wiernych ludzi przed nią – przyjęła to zwiastowanie z pokorą. Wiara zawsze posłusznie reaguje na Boże niespodzianki.

A ty? Czy Bóg postawił cię przed nieoczekiwaną zmianą? Jeśli jeszcze nie, to prawdopodobnie zrobi to w przyszłości. Przyjrzyjmy się bliżej jak Bóg zaskoczył Abrahama i z jego przykładu nauczmy się drogi posłuszeństwa.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Zacznij od przejrzenia tabeli „Życie patriarchy Abrahama — Panorama”, którą znajdziesz w poprzednim studium. Zwróć uwagę na bieg wydarzeń w życiu Abrahama i znajdź te miejsca, o których mówi Księga Rodzaju 12,1–6. Możesz wydrukować tę tabelę i często do niej sięgać w kolejnych studiach biblijnych.

Ważna myśl:

Bóg uwielbia niespodzianki, ponieważ pragnie tego, co jest dla nas najlepsze.

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Iść, nie wiedząc dokąd”

Księga Rodzaju 12,1.4-6; List do Hebrajczyków 11,8-10

Przyglądając się temu fragmentowi posłużymy się metodą studiowania Biblii, którą znasz z książki Chucka Swindolla *Odkrywanie Biblii*. Składa się ona z czterech kroków: analizy tekstu, interpretacji, korelacji i zastosowania. Książkę, która ją opisuje można nabyć na dwa sposoby: otrzymać jako podziękowanie za darowiznę złożoną na działalność statutową IFL Polska, albo zakupić w sklepie internetowym www.aetos.pl.

Analiza tekstu: Przestrzeganie przykazań Bożych i posłuszeństwo Abrahama

Księga Rodzaju 12,1–3 opisuje przesłanie Boga do Abrahama, które składa się z dwóch części: poleceń i obietnic. W tym studium przyjrzymy się części pierwszej – Bożym poleceniom, a w następnym skupimy się na Bożych obietnicach, które stanowią ramy przymierza zawartego z Abrahamem.

> **Narzędzia do *odkrywania Biblii***
>
> Pierwszym, krytycznie ważnym krokiem jest przeprowadzenie analizy tekstu. Odsłania ona szczegóły umożliwiające powiązanie poszczególnych fragmentów badanego urywka Pisma Świętego w logiczną całość. Przeczytaj ten fragment, zwróć uwagę na występujące w nim kontrasty, porównania, powtarzające się słowa, zależności przyczynowo skutkowe oraz na słowa uwypuklone. Szczególną uwagę zwróć na nakazy (polecenia) i czasowniki (wskazują na akcję, działanie). Są jak konary drzewa. A znaczenia pozostałych słów w tym urywku są jak wyrastające z tych konarów gałęzie i liście.

Przeczytaj poniższy fragment i używając kursora podkreśl imperatywy – słowa takie jak „wyjdź” (i bliskoznaczne) i czasowniki, takie jak „wyruszyć” (i bliskoznaczne).

> *PAN powiedział do Abrama: Zostaw twoją ziemię, twój ród i dom twojego ojca, i idź do kraju, który ci wskażę (…). Abram poszedł zgodnie z poleceniem PANA, a z nim poszedł też Lot. Abram miał siedemdziesiąt pięć lat, gdy opuścił Charan. Wziął on swoją żonę Saraj, swego bratanka Lota i cały dobytek, którego się dorobili, oraz służbę, którą nabyli w Charanie, i wszyscy udali się w drogę do Kanaanu. Abraham wędrował przez kraj Kanaan do miejsca koło Sychem, aż do dębu Mamre. Mieszkali tam wtedy Kananejczycy.* (Księga Rodzaju 12,1.4-6)

Skupmy się na imperatywach: *zostaw* i *idź*. Bóg nakazał Abrahamowi opuścić *swoją ziemię*. Określenie: *swoja ziemia* sugeruje, że Abraham mieszkał tam od urodzenia. Głęboko zapuścił korzenie w glebę jego kultury i społeczności. Postaw się na miejscu Abrahama i zastanów się, jak by to było, gdyby Bóg wyrwał twoje korzenie. Wymień rzeczy, które uważasz za ważne

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

w życiu, a które musiałbyś zostawić na zawsze, gdybyś musiał rzucić wszystko i odejść, tak jak Abraham.

Teraz zastanów się nad konsekwencjami wyjazdu Abrahama w nieznane. Jakie trudności i niebezpieczeństwa mogłyby na ciebie czyhać, gdyby Bóg nakazał ci przenieść swoją rodzinę i firmę do nieznanego, nieprzyjaznego kraju? Zapisz, jakie myśli i obawy musiały kłębić się w głowie Abrahama.

Bóg powiedział Abrahamowi, aby udał się do „ziemi, którą ci wskażę” (Księga Rodzaju 12,1). W jaki sposób ta obietnica mogła uspokoić obawy Abrahama?

Z Pisma Świętego wiemy, że nie wszyscy reagowali na Boże polecenia tak jak Abraham. Mojżesz przy płonącym krzewie *protestował* (Księga Wyjścia 3,11). Saul *ukrył się* podczas własnej koronacji (1 Księga Samuela 10,22). Jonasz *uciekał* w przeciwnym kierunku niż Niniwa (Księga Jonasza 1,3)! Zwróć uwagę na czasowniki w tekście, które opisują działania Abrahama: *poszedł*, *wziął, udali się*, *wędrował do miejsca*. Jakie cechy dostrzegasz w pełnym wiary posłuszeństwie siedemdziesięciopięcioletniego Abrahama? Nie zapomnij o wierze jego rodziny i sług, którzy z nim poszli!

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Swoje obserwacje wyraź w formie zasad. Na przykład: „Kiedy Bóg każe nam iść, idzie z nami”. Jakie inne zasady wyciągasz z obserwacji?

Pomocne narzędzia

Zasada to stwierdzenie prawdy wyłaniające się z tekstu biblijnego, które jest tak samo prawdziwe teraz, jak w czasach biblijnych. Zasady łączą przeszłość z teraźniejszością, starożytną kulturę z czasami współczesnymi. Chociaż konkretne polecenia Boga skierowane do Abrahama nas nie dotyczą, zasady, których uczymy się o Bogu i Jego prowadzeniu, są nadal prawdziwe.

Interpretacja Bożych poleceń i posłuszeństwa Abrahama

Interpretacja odpowiada na pytanie: „Co oznacza ten fragment?” Aby wyjaśnić znaczenie tekstu, najpierw spójrz nań oczami pierwotnych odbiorców. Jak w intencji Mojżesza, autora Księgi Rodzaju, jego współcześni mieli rozumieć ten fragment? Zastanówmy się wspólnie nad odpowiedzią.

W czasie, gdy Mojżesz pisał Księgę Rodzaju, naród hebrajski właśnie wyszedł z Egiptu i był w drodze, aby zasiedlić ziemię obiecaną Abrahamowi przez Boga. Badacz Starego Testamentu Allen P. Ross wskazuje na znaczenie jakie miało dla tych ludzi powołanie Abrahama przez Boga:

> Izrael miał się z tego dowiedzieć, że samo jego istnienie było dziełem Boga za pośrednictwem człowieka, który na Jego wezwanie odpowiedział wiarą i wyruszył do

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Kanaanu. Byłoby to przesłanie, które miało przekonać Izrael o boskim powołaniu, przed którym stanęli, i o potrzebie wiary, aby wyruszyć z Egiptu do Kanaanu[i].

Cały naród hebrajski był na drodze wiary! W jaki sposób ta historia powołania i odpowiedzi Abrahama mogła ich zainspirować?

Wiara Abrahama inspirowała zarówno Izraelitów, jak i przyszłe pokolenia wierzących. Przyjrzyjmy się dwóm fragmentom Nowego Testamentu, które odwołują się do posłuszeństwa Abrahama Bożym poleceniom.

Korelacja Bożych poleceń i posłuszeństwa Abrahama

Przeczytaj Dzieje Apostolskie 7,1–4. Jest to przemówienie Szczepana do jego oskarżycieli. Abraham był w Mezopotamii, kiedy Bóg po raz pierwszy polecił mu, żeby wyruszył w drogę. Według Księgi Rodzaju 11,31–32 rodzina prowadzona przez ojca Abrahama, Teracha, dotarła aż do Charanu i tam się zatrzymała. Jak myślisz, dlaczego zatrzymali się w Charanie?

Po zatrzymaniu się w Charanie Abraham zakończył swoją podróż do Kanaanu (Dzieje Apostolskie 7,4). Szczepan zwrócił uwagę swoim oskarżycielom, że powinni być w pełni posłuszni Bogu, tak jak Abraham, ale odrzucając Chrystusa, zatrzymywali się w miejscu.

Przeczytaj List do Hebrajczyków 11,8–10. Jakie spostrzeżenia wnosi ten fragment do twojego rozumienia wiary Abrahama i jego całkowitego posłuszeństwa?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Zastosowanie: Jak to odnosi się do mnie?

Przykład posłuszeństwa Abrahama puka do naszych drzwi z przypomnieniem, że nigdy nie jesteśmy zbyt starzy ani zbyt ograniczeni, by być posłusznymi, kiedy Bóg powołuje i daje moc. Nigdy nie jesteśmy „niegotowi”, kiedy mamy Boga! I nigdy nie powinniśmy ustawać w posłuszeństwie względem Niego.

Na zakończenie swoich rozważań pastor Chuck zadaje trzy ważne pytania:

- Czy świadomie szukasz woli Bożej, autentycznie i z pasją? Czy musisz ponowić swoje pragnienie podążania za Bogiem i posłuszeństwa Jego woli?
- Czy jesteś gotów iść tak samo mocno, jak chcesz zostać? Czy jesteś otwarty na zmiany?
- Czy upraszczasz, czy komplikujesz swoją decyzję? Czy możesz trochę rozluźnić swoje korzenie, znajdując sposoby na uproszczenie swojego życia?

Zastanawiając się nad tymi pytaniami, zapisz poniżej swoje refleksje. Czy Bóg wzywa cię, abyś wyruszył? W inne miejsce? Do nowego stylu życia? Do nowej służby?

Kiedy Abraham wyruszył, nigdy nie oglądał się za siebie. Bóg czekał na niego z przygodą tuż za horyzontem. I ma ją także dla ciebie!

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, czasami zmagam się z Twoimi niespodziankami. Na Twoje wezwanie pragnę odpowiedzieć wiernym posłuszeństwem. Dziękuję Ci za cierpliwość, jaką mi okazujesz, gdy podążam za Tobą, za to, że widzisz we mnie dzieło jeszcze niedokończone i za to, że prowadzisz mnie Swoją ręką łaski wszędzie tam, dokąd prowadzi moja droga wiary. Amen.

[i] Allen P. Ross, *Genesis*, w: *The Bible Knowledge Commentary, Old Testament* pod red. John F. Walvoord I Roy B. Zuck (Wheaton, Ill.: Victor Books, SP Publications, 1985), s.46–7.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ABRAHAM: NIEZWYKŁA PODRÓŻ WIARY PEWNEGO NOMADY

„Obietnica wiążąca na zawsze”

Księga Rodzaju 12,1-6; 15,1-6

STUDIUM BIBLIJNE

KONSPEKT

ZACZNIJMY OD TEGO

Bóg nigdy nie zapomina o swoich obietnicach. Nie wycofuje się z umów. Nigdy nie łamie przymierzy. Chociaż może nie wypełnia swoich obietnic zgodnie z ludzkim harmonogramem, zawsze możemy liczyć na t o, że *Bóg dotrzymuje słowa*.

Niektóre z Bożych przymierzy były *warunkowe*, jak na przykład przymierze Mojżeszowe, w którym Bóg obiecał Izraelitom bezpieczeństwo i błogosławieństwa w kraju, jeśli zachowają całe Prawo (Księga Wyjścia 19,5; Księga Powtórzonego Prawa 28,1–29,1). Formuła brzmiała: „Jeśli ty zrobisz swoje, to i ja zrobię swoje”.

Inne przymierza były *bezwarunkowe*, jak np. Boże obietnice dane Abrahamowi. Bóg zagwarantował wypełnienie przymierza Abrahamowego przyrzeczeniem składającym się z trzech części: „Zrobię to, to i to”. Nie ma tam żadnego *jeśli*.

W poprzednim studium pochylaliśmy się nad poleceniem Boga skierowanym do Abrahama: „Zostaw twoją ziemię, twój ród i dom twojego ojca i idź do kraju, który ci wskażę.” (Księga Rodzaju 12,1). Abraham z wiarą „poszedł zgodnie z poleceniem PANA (…) udali się w drogę do Kanaanu” (Rdz 12,4-5). Co zmotywowało Abrahama do wyruszenia w niebezpieczną podróż, która zabierze go tysiąc mil od ojczyzny, aby nigdy nie wrócić? Był posłuszny, ponieważ *ufał Bogu*, że dotrzyma Swoich nieodwołalnych, bezwarunkowych obietnic.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Przestudiujmy przymierze Boga z Abrahamem, korzystając z naszych umiejętności odkrywania Biblii w zakresie analizy tekstu, interpretacji, korelacji i zastosowania. Analiza tekstu jest niezbędnym punktem wyjścia każdego studium biblijnego, a my zaczniemy od przyjrzenia się przymierzu z bliska.

Ważna myśl:

Jesteś w Bożej poczekalni?

Lekcja na dziś: zaufanie.

Ufaj Bogu.

- Charles R. Swindoll

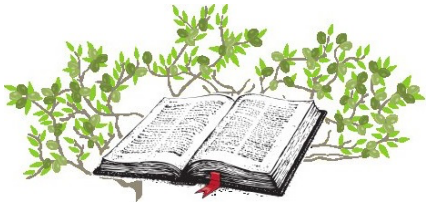

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

Analiza tekstu: Przymierze z bliska

Postaw się w sytuacji Abrahama, który otrzymuje Boże polecenie, by zabrać swoją rodzinę do odległej i nieznanej krainy. Wiedziony naturalną ciekawością może zadasz sobie pytanie: a dlaczego miałbym iść? Co tam na mnie czeka? Bóg zaspokoił ciekawość Abrahama, wymieniając błogosławieństwa, które na niego czekają. Otwórzmy ten garniec ze skarbami przymierza i zobaczmy, z czym Pan czekał na Abrahama, odwołując się do jego najskrytszych marzeń.

Przeczytaj Księgę Rodzaju 12,2-3 i wypisz wszystkie obietnice.

> *Uczynię cię bowiem wielkim narodem. Będę ci błogosławił i uczynię cię sławnym. Będziesz błogosławieństwem. Będę błogosławił tym, którzy ciebie będą błogosławić, a tym, którzy tobie źle życzą, będę złorzeczył. Przez ciebie otrzymają błogosławieństwo wszystkie ludy ziemi.* (Księga Rodzaju 12,2-3).

„Uczynię cię _____.”

„Będę _____.”

„Będziesz _____.”

Jakie jeszcze znajdujesz tu obietnice dotyczące przyszłości?

Obietnica zawarta w każdym błogosławieństwie jest bezwarunkowa. Bóg z całą pewnością uczyni to, co mówi, choć nie od razu. I w tym tkwi szkopuł! Abraham miał czekać, aż Bóg spełni swoje obietnice. Gdy czekał, jego wiara została wystawiona na próbę. Przyjrzyj się znaczeniu każdego błogosławieństwa oraz przeszkodom, które stanowiły wyzwanie dla wiary Abrahama.

Interpretacja: Wyjaśnienie przymierza

Pierwsze błogosławieństwo brzmi: „Uczynię cię wielkim narodem” (Księga Rodzaju 12,2) – błogosławieństwo dotyczące narodu.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Błogosławieństwo dotyczące narodu – Księga Rodzaju 12,2

To błogosławieństwo oznacza, że drzewo genealogiczne Abrahama rozrośnie się w potężny naród, który — podobnie jak gałęzie i konary połączone w jeden pień — wywodzi się od jednej pary rodziców, Abrahama i Sary.

Co Bóg powiedział Abrahamowi, aby potwierdzić tę obietnicę (zob. Księga Rodzaju 13,14–17)? A jaką obietnicę Bóg dodał w odniesieniu do ziemi, którą mieli zasiedlić potomkowie Abrahama?

Przeszkoda pierwsza

Jaka przeszkoda stanęła na drodze do spełnienia się tego błogosławieństwa? Aby poznać odpowiedź, przeczytaj Księgę Rodzaju 11,30.

Według Księgi Rodzaju 15,1–6, Bóg potwierdził swoją obietnicę. Jak zareagował Abraham? Uwierzył Bogu, mimo że on i jego żona byli w podeszłym wieku i nie mieli dzieci. W jaki niezwykły sposób Bóg uhonorował wiarę Abrahama (15,6)?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Korelacja: Prawda Nowego Testamentu

Wiara Abrahama przyniosła coś więcej, niż tylko owoc w postaci rodziny. Jej ostatecznym owocem było odkupienie. Duchowa linia Abrahama obejmuje tych wszystkich, których wiarę Bóg poczytuje za sprawiedliwość. W jaki sposób apostoł Paweł opisał wiarę Abrahama i powiązał ją z naszą wiarą w Chrystusa? Przeczytaj List do Rzymian 4,20-25.

Cóż za wspaniałe dziedzictwo, za które wszyscy możemy być wdzięczni!

Osobiste błogosławieństwo – Księga Rodzaju 12,2

Oprócz całych pokoleń potomstwa, Bóg obiecał błogosławieństwa osobiste. Jakimi błogosławieństwami cieszył się Abraham, jeśli chodzi o bogactwo i sławę, jak czytamy w Księdze Rodzaju 13,2; 23,6 i 24,1?

Przeszkoda druga

Spełnienie drugiego błogosławieństwa zostało zagrożone, ponieważ „W kraju Kanaan panował (...) dotkliwy głód” (Księga Rodzaju 12,10), który zagroził egzystencji Abrahama i zmusił go do ucieczki do Egiptu. W następnym studium przeanalizujemy Księgę Rodzaju 12,7–20 i zobaczymy, jak Bóg zaopiekował się Abrahamem w Egipcie, pomimo jego upadków.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Błogosławieństwo dotyczące innych narodów — Księga Rodzaju 12,3

Ostatnia obietnica Boga obejmowała błogosławieństwem tych na całym świecie, którzy błogosławili Abrahama i przeklinała narody, które nim gardzą. W rezultacie ... „Przez ciebie otrzymają błogosławieństwo wszystkie ludy ziemi” (Księga Rodzaju 12,3), zapewnił Bóg Abrahama.

Co oznacza ten werset?

Obiecując chronić Abrahama i jego rodzinę, Bóg zabezpieczy swój plan odkupienia świata poprzez jego mesjańską linię. A przez Chrystusa cały świat będzie błogosławiony! Ci, którzy nie są potomstwem Abrahama, zostaną wszczepieni w jego duchowe drzewo genealogiczne, i to do nich w Liście do Rzymian zwraca się apostoł Paweł „(…) teraz i wy korzystacie z błogosławieństwa obiecanego Abrahamowi i jego dzieciom” (Rz 11,17)[i]. Wraz z potomstwem Abrahama rodzi się nadzieja dla każdego człowieka!

Zastosowanie: Dziękujemy Bogu, ufamy Bogu i czekamy na Boga

Z przykładu Abrahama wyłaniają się w naszym studium trzy przypomnienia.

Dziękujemy Bogu za Jego obietnice, które nam składa. Tak jak Abraham i Sara musieli dziękować Bogu za obietnicę syna, tak i my możemy dziękować Mu za obietnice, które dotyczą nas poprzez Chrystusa. Dziękuj Bogu za te błogosławieństwa właśnie teraz – tak jak napisał apostoł Paweł:

> *Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa! On udzielił nam z wyżyn niebieskich wszelkiego błogosławieństwa duchowego w Chrystusie.*
> (List do Efezjan 1,3)

Ufamy Bogu, że dotrzyma swoich obietnic. Jaki pożytek z obietnicy, jeśli nie możemy zaufać dawcy, że jej dotrzyma? Właśnie teraz możesz zadeklarować swoje zaufanie do Boga, czytając poniższe obietnice.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

List do Hebrajczyków 4,14-16

List do Hebrajczyków 6,10

Czekamy na Boga, aby wypełnił swoje obietnice. Obietnice, podobnie jak nasiona w ziemi, nie wydają owoców w jednej chwili. Abraham miał 75 lat, kiedy Bóg obiecał mu dziedzica, ale Izaak urodził się dopiero 25 lat później! Czy czekasz, aż wykiełkuje ziarno – być może jest to modlitwa, która nie została jeszcze wysłuchana? Która z twoich modlitw czeka na Bożą odpowiedź?

Czasami Bóg wykorzystuje okresy oczekiwania jako okazje do tego, abyśmy się zmienili i dojrzeli. Jak się rozwinąłeś w tym okresie oczekiwania? W jaki sposób możesz wzrastać?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Kończąc to studium, zatrzymaj się na chwilę, aby podziękować, zadeklarować swoją ufność Bogu i podjąć postanowienie, aby cierpliwie czekać na to, o co prosisz w modlitwie.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, dziękuję Ci za Jezusa Chrystusa, nasienie Abrahama, który poniósł nasz grzech na krzyż i rozkwitł na wieki, gdy powstał z martwych. Ufam Mu jako mojemu Przewodnikowi i Opiekunowi, który zaprowadzi mnie do domu, do Ciebie. Wycisz mój niespokojny umysł i pomóż mi odpocząć... i czekać. Daj mi wiarę i cierpliwość Abrahama i Sary, a dopóki nie wypełnisz wszystkich swoich obietnic, napełnij moje serce radością z tej podróży. Amen.

[i] *Słowo Życia Nowy Testament. Living Bibles International.* Herrljunga 1989

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ABRAHAM: NIEZWYKŁA PODRÓŻ WIARY PEWNEGO NOMADY

„Upadek pomimo wiary”

Księga Rodzaju 12,7-20

STUDIUM BIBLIJNE

KONSPEKT

ZACZNIJMY OD TEGO

Po tym, jak Abraham podniósł kotwicę w Ur, w swojej ojczyźnie, jego statek wiary popłynął zdecydowanie i wiernie w kierunku ziemi, obiecanej przez Boga. Na jakiś czas schronił się w Charanie, aż do śmierci swojego ojca, Teracha. A potem znów wyruszył:

> *Wziął on swoją żonę Saraj, swego bratanka Lota i cały dobytek, którego się dorobili, oraz służbę, którą nabyli w Charanie, i wszyscy udali się w drogę do Kanaanu.* (Księga Rodzaju 12,5)

Jego pierwszym przystankiem w Kanaanie było Sychem, gdzie rozbił obóz pod dębem Mamre (Rdz 12,6). Z tego malowniczego miejsca Abraham skierował swe oczy na zielone doliny i pagórki Kanaanu, a „PAN ukazał się Abramowi i powiedział: „Twojemu potomstwu daję ten kraj” (Rdz 12,7). Abraham, rozkoszując się bliskością i błogosławieństwem Boga, zbudował ołtarz i oddawał Mu cześć.

Potem Abraham udał się na południe i rozbił obóz gdzieś między Betel, a Ai. „W tym miejscu również zbudował ołtarz dla PANA i odtąd wzywał Jego imienia.” (Rdz 12,8). Potem poszedł na południe w głąb Negebu... i tam przeżył swój pierwszy kryzys.

Do tej pory wiara Abrahama płynęła z przychylnymi wiatrami błogosławieństwa i uwielbienia, ale czy będzie zdatna do żeglugi, gdy zostanie poddana próbie? Z dala od bezpiecznej przystani, Negeb okazał się miejscem suchym i spalonym słońcem i to właśnie tutaj statek wiary Abrahama osiadł na mieliźnie.

TERAZ TWOJA KOLEJ

W tym studium dowiemy się, co się stało, że wiara Abrahama została wystawiona na próbę i ujawniła słabość charakteru tego bogobojnego człowieka. Tak, Abraham, którego wiarę stawiamy na piedestale, był tak samo ludzki jak my wszyscy. Strach podważył jego wiarę, gdy w ziemi Kanaan zapanował dotkliwy głód (Księga Rodzaju 12,10).

Ważna myśl:

Dobrzy i pobożni wciąż są słabi i niedoskonali. Potężni i wpływowi nadal stoją na glinianych nogach.

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

Rozpoczynając swoje studium pomódl się i otwórz się na słuchanie głosu Boga, jaki płynie poprzez słowa Pisma Świętego. Proś Pana, aby szukał w twoim sercu słabych punktów i wzmocnił twoją ufność w Jego miłość. Najlepszym lekarstwem na strach jest odpoczynek w doskonałej miłości Bożej, która „odrzuca lęk” (1 List Jana 4,18).

Analiza tekstu: Porażka Abrahama

Pochylając się nad Księgą Rodzaju 12,7–20 użyjemy metody odkrywania Biblii, w której dokonamy analizy tekstu, jego interpretacji, korelacji oraz zastosowania. Metodę tę bardziej szczegółowo wyjaśnia książka Chucka Swindolla *Odkrywanie Biblii*. Możesz ją nabyć na naszej stronie internetowej www.iflpolska.pl/ksiazki albo w sklepie internetowym Wydawnictwa Aetos www.aetos.pl.

Narzędzia do *odkrywania Biblii*

Mapa biblijna może być twoim najbardziej pomocnym narzędziem w zagłębianiu się we fragment Pisma Świętego. Znajdź taką mapę Starego Testamentu, która przedstawia podróże patriarchów i prześledź trasę Abrahama po jego przybyciu do Kanaanu. W tym celu możesz posłużyć się np. Atlasem Biblijnym dostępnym na stronie www.mapabiblii.pl[i]. Zlokalizuj **Sychem** i **Betel**. Dwa inne miasta zostaną wspomniane w kolejnych studiach biblijnych: **Beer-Szeba** i **Hebron.** Znajdują się one w regionie znanym jako **Negeb**. Te miejsca wyznaczają scenę dla sagi patriarchalnej, która rozwija się w Księdze Rodzaju. Trasa między nimi, znana jako „droga patriarchy”, była dla Abrahama, Izaaka i Jakuba drogą bardzo uczęszczaną. Wskaż te miejsca na mapie i zapamiętaj je. Będziemy do nich wracać przez cały czas trwania naszych studiów.

Przeczytaj Księgę Rodzaju 12,10–20 i zwróć uwagę na zmianę tonu w stosunku do pierwszej połowy rozdziału. W pierwszej połowie rozdziału Bóg przemawia do Abrahama i błogosławi go. W drugiej połowie dopuszcza do dotkliwego głodu i zsyła plagi! Jakie inne różnice można znaleźć między pierwszą a drugą połową 12. rozdziału Księgi Rodzaju? Zwróć uwagę na działania Abrahama w pierwszej połowie w porównaniu z drugą.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

„Upadek pomimo wiary”

Księga Rodzaju 12,7-20

Posłuszeństwo Abrahama oparte na zawierzeniu i uwielbieniu Boga (Rdz, 12,1-9), przekształciło się w intrygę, opartą na strachu i samolubstwie (Rdz, 12,10-20). Skąd taka zmiana? Abraham postąpił tak, jak każdy człowiek w obliczu zagrożenia: wziął sprawy w swoje ręce, zamiast zaufać dobroci Bożej. Zaczął polegać na sobie, zamiast na obietnicach Bożych.

Następnie przedstaw streszczenie fragmentu Księgi Rodzaju 12,10–20, odpowiadając na następujące pytania:

Na czym polegała Boża próba?

Jaka była reakcja ludzi?

Jakie były skomplikowane konsekwencje?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Jaki był ostateczny rezultat?

Interpretacja: Odkrywanie znaczenia upadku Abrahama

Bóg często wystawia na próbę wiarę tych, których powołuje, o czym przekonał się Abraham, gdy w Kanaanie powiał gorący wiatr suszy.

Boska próba: dotkliwy głód

Ziemia była szczególnie podatna na susze, które potrafiły zamienić zieleń w kruche gałązki, a koryta rzek w spękaną ziemię. Studnie wysychały, wzniecały się burze pyłowe, a ludzie często się poddawali. Pogańscy Kananejczycy czcili rzeki, wiatr i deszcz, wierząc, że ludzie są ofiarami tych kapryśnych i nieprzyjaznych „bóstw”. Ale Abraham, sługa jedynego, prawdziwego Boga, powinien był wiedzieć, że tylko Bóg panuje nad przyrodą. Bóg Abrahama mógł (i nadal może!) zesłać deszcz tak łatwo, jak my odkręcamy kran.

Korelacja: Prawda Nowego Testamentu

Tekst stwierdza, że dotkliwy głód doprowadził do tego, że „Abram udał się do Egiptu” (Księga Rodzaju 12,10). Trudne okoliczności często wymuszają pochopne reakcje. Na podstawie Listu Jakuba 1,2-5, jakiej duchowej rady udzieliłbyś Abrahamowi w czasie jego próby?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Upadek pomimo wiary"

Księga Rodzaju 12,7-20

Ludzka reakcja: szybka ucieczka

Kiedy Abraham, zamiast szukać Bożej rady i ufać Jego prowadzeniu, zdecydował się na ucieczkę do Egiptu, ustanowił niezdrowy precedens, który jego potomkowie będą w przyszłości naśladować. Wieki później prorok Izajasz ostrzegł Izraelitów: „Biada szukającym pomocy w Egipcie! (...) Nie zawierzają Świętemu Izraela i nie szukają PANA" (Księga Izajasza 31,1).

Szukając pomocy w Egipcie, Abraham postanowił:

- Kierować się raczej tym, co widzi, zamiast _____
- Polegać na swoim wysiłku, a nie na _____
- Zwracać się raczej ku nawykom ciała niż _____

Kiedy perspektywa Abrahama zmieniła się z wertykalnej na horyzontalną, z posłuszeństwa zorientowanego na Boga na skupioną na sobie przebiegłość, rezultatem był cielesny bałagan!

Skomplikowane konsekwencje: Cielesny bałagan

Abraham, człowiek z krwi i kości, podążał dobrze znaną nam wszystkim ścieżką grzechu. Kiedy zastanawiasz się nad Księgą Rodzaju 12,11–17, wskaż kroki, które sprowadziły Abrahama na manowce.

Krok pierwszy: Jakie emocje dostrzegasz u Abrahama?

Krok drugi: Jakie negatywne myśli wywołały jego emocje?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Krok trzeci: Jaki wymyślił schemat postępowania?

Krok czwarty: Jakie Boże wartości naruszył jego plan?

Krok piąty: Kto ucierpiał, z powodu naruszenia przez Abrahama Bożych wartości?

Abraham przekonał Sarę, by powiedziała półprawdę. Była jego przyrodnią siostrą (Księga Rodzaju 20,12. Ta półprawda doprowadziła faraona do wniosku, że piękna Sara jest niezamężna i może zostać przyjęta do jego haremu – co, ku przerażeniu Sary, nastąpiło! Grzeszny plan Abrahama, by chronić siebie, naraził Sarę na niebezpieczeństwo. Chuck Swindoll wyjaśnia:

> Jak *śmiał* tak potraktować swoją żonę! Jak Abraham śmiał nie chronić tej pięknej kobiety, która mu zaufała, gdy opuściła z nim Ur i stała u jego boku, gdy budował ołtarz w Betel, (...) a potem nagle znalazła się na dworze faraona, a on planuje noc miłosnych igraszek. Zastanawiam się, jak się wtedy *czuła*. A potem Pan mówi: „Dość! Wystarczy! Jeśli ty, Abrahamie, nie zamierzasz jej chronić, Ja to zrobię!”

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Ostateczny wynik: grzech osobisty

Przeczytaj Księgę Rodzaju 12,18–20. Jaką krzywdę może wyrządzić małe niewinne kłamstewko? Ogromną! Grzech nie tylko zranił Sarę, ale także faraona i jego domowników, kiedy Pan dotknął ich plagami. Ponadto, w jaki sposób kłamstwo Abrahama zagroziło przymierzu, które Bóg zawarł z nim, a które obejmowało Boży plan odkupienia?

Zastosowanie: Nauka wyciągnięta z upadku Abrahama

Z ponurego następstwa grzechu Abrahama możemy wyciągnąć pięć praktycznych wniosków. Ten bogobojny człowiek przeszedł przez nieciekawy etap podróży. Nie spiesz się z omówieniem tych punktów. Poświęć czas na przemyślenie każdego z nich.

W życiu każdego człowieka przychodzi czas głodu. Czy przypominając sobie niedawne wydarzenia w swoim życiu, potrafisz wskazać gorące wiatry, zesłane po to, aby sprawdzić twoją wiarę? Prawdopodobnie było wiele takich prób. Czy tak, jak Abraham zmagałeś się z zaufaniem Bogu i pozostaniem wiernym Jego wartościom? Co się wydarzyło i jak zareagowałeś? Co w przyszłości chciałbyś zrobić inaczej?

Za każdą ucieczką kryje się jakieś kłamstwo. Lepiej jest przejść przez okres próby ufając Bogu, niż podejmować własne próby wyjścia z ciasnych zakrętów. W jaki sposób ta lekcja odnosi się teraz do ciebie?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

W każdym Abrahamie kryje się jakaś słabość. Mamy skłonność do stawiania na piedestale ludzi, których podziwiamy, co prowadzi do nierealistycznych oczekiwań i rozdzierającego serce rozczarowania, gdy zawodzą. Jak w tej dziedzinie możesz zmienić swoją perspektywę?

Za każdym kompromisem kryje się cień Sary. Nigdy nie idziemy samotnie przez pomost kompromisu, a ci, których kochamy, często płacą za to najwyższą cenę. W jaki sposób to otrzeźwiające przypomnienie pomaga ci dzisiaj pozostać wiernym?

W każdym Egipcie jest jakiś faraon. Bóg mógł zaspokoić potrzeby Abrahama w czasie głodu, ale Abraham nigdy nie prosił Go o pomoc. Co więcej, za pośrednictwem Abrahama, Bóg mógł również sprowadzić błogosławieństwo na faraona, ale zamiast tego, kierując się logiką ciała, Abraham tylko rozwścieczył faraona. Ostatnie słowa, jakie Abraham usłyszał od niego brzmiały: „Wynoś się stąd!” Końcowym wnioskiem dla nas jest przypomnienie: nasze zaufanie do Boga, jakie okazujemy podczas prób, jest dla obserwującego nas otoczenia najlepszym dowodem Jego działania w naszym życiu.

Proś Pana o siłę, byś pozostał wierny w każdej próbie, jaką możesz napotkać w nadchodzących dniach.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, pomóż mi abym nigdy nie lekceważył skutków cielesności. Żyjemy w świecie, w którym ludzie zrobią wszystko co konieczne, aby uniknąć prób. Ludzie każdego dnia kłamią, oszukują, manipulują i knują. Pomóż mi być innym. Chcę Ci zaufać w moich próbach, ponieważ Ty jesteś moim Bogiem i Zbawicielem, jedynym godnym czci. Możesz mnie przeprowadzić przez wszystko. Amen.

[i] *Wizualna pomoc do zrozumienia Pisma Świętego* http://www.mapabiblii.pl/ [Dostęp: 5.05.2022]

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ABRAHAM: NIEZWYKŁA PODRÓŻ WIARY PEWNEGO NOMADY

STUDIUM BIBLIJNE

KONSPEKT

„Decyzja, która wiedzie do zguby”

Księga Rodzaju 13,1-13

ZACZNIJMY OD TEGO

Próby wiary nie zawsze przychodzą w postaci przeciwności losu, na podobieństwo „dotkliwego głodu”, jakiego doświadczyli Abraham i jego rodzina (Księga Rodzaju 12,10). Niekiedy próby przychodzą w czasach dobrobytu, gdy wiatr wieje nam w żagle i wszystko idzie po naszej myśli. Wtedy możemy opuścić gardę i pozwolić, by nadmierna pewność siebie, chciwość, kompromisy moralne i pycha zaatakowały nasz charakter. Stajemy się mniej zależni od Boga a bardziej rozpraszani przez ziemskie wygody. Dochowanie wierności Bogu w okresach obfitości może być o wiele trudniejsze niż w czasie trudnych prób.

Szkocki eseista Thomas Carlyle pisał: „Przeciwności losu są czasami trudne do zniesienia; ale na jednego człowieka, który potrafi znieść dobrobyt, przypada setka, która znosi przeciwności losu”[i]. Niejedna dusza pogrążyła się pod ciężarem bogactw i pokus, jakie niesie ze sobą dobrobyt.

Podczas głodu Abraham nie zdał egzaminu z przeciwności losu. Postąpił według ciała i zamiast zaufać Bożej obietnicy, uciekł do Egiptu. Ale te dni niedostatku były już za nim. Teraz wrócił do Kanaanu ze swoim siostrzeńcem Lotem, ciesząc się Bożymi błogosławieństwami sławy i bogactwa – tak jak obiecał mu Bóg (Rdz 12,2). Jak zareaguje na próbę dobrobytu? Czy odrobił wcześniejszą lekcję? Czy tym razem zaufa Bogu?

Na szczęście odpowiedź brzmi: tak! Jak zobaczymy w tym studium, Abraham, wystawiany na próbę dobrobytu dobrze sobie radził, czego nie można powiedzieć o Locie.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Rozpoczynając studium, zaopatrz się w kilka narzędzi, takich jak dobre wydanie Biblii z zestawem map oraz słownik biblijny. Polecamy również *Wprowadzenie do Starego Testamentu*, które można nabyć jako podziękowanie za darowiznę złożoną na działalność statutową IFL Polska.

Ważna myśl:

Za większą niezależnością idzie wolność, a za nią podąża potrzeba większego zdyscyplinowania.

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

Zatrzymaj się na chwilę w modlitwie, aby otworzyć się na głos Boga, który będzie przemawiał poprzez słowa Pisma Świętego.

Analiza tekstu: Konflikt, który wymagał rozwiązania

Otwórz Biblię i przeczytaj Księgę Rodzaju 13,1-7. Analiza tekstu według przyjętej przez nas metodzie odkrywania Biblii polega na dokładnym przyjrzeniu się jego słowom. Podczas czytania zapisz odpowiedzi na poniższe pytania.

Co się stało? Zwróć uwagę w szczególności na to, co Abraham zrobił po powrocie z Egiptu. Zrobił coś, czego zaniedbał przed udaniem się do Egiptu (Księga Rodzaju 13,4).

Gdzie rozgrywała się akcja? Wynotuj nazwy miejsc i znajdź je na ukazującej ten okres mapie na końcu twojej Biblii, atlasie biblijnym lub innych pomocach do studiowania Biblii, które posiadasz.

Narzędzia do *odkrywania Biblii*

Sięgając do innych fragmentów mówiących o Betel, lepiej poznajemy Abrahama, który wkładał wiele serca w to, aby oddawać cześć Bogu. Betel jest w Starym Testamencie sceną wielu wydarzeń. Wyszukaj „Betel” w swoim słowniku biblijnym i zwróć uwagę na bogatą historię tego miejsca. Pan ukazał się tam Jakubowi we śnie (Księga Rodzaju 28,13-19); lud Izraela przybył do Betel, aby trwać przed Panem (Sędziów 21,2); w Betel Samuel sądził lud (1 Samuela 7,15-16). Według biblisty Thomasa L. Constable'a, „Betel jest częściej wspominany w Starym Testamencie niż jakiekolwiek inne miasto poza Jerozolimą. Wskazuje to na jego znaczenie w historii biblijnej”[ii].

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Decyzja, która wiedzie do zguby”

Księga Rodzaju 13,1-13

Abraham oddając Bogu cześć w Betel, pozostawił swemu potomstwu trwałe duchowe dziedzictwo. Co ta obserwacja mówi ci o roli uwielbienia w twoim duchowym dziedzictwie?

Bóg w swoim przymierzu złożył Abrahamowi obietnicę: „Będę ci błogosławił i uczynię cię sławnym. Będziesz błogosławieństwem” (Księga Rodzaju 12,2). Dotrzymując swojej obietnicy, Bóg uczynił Abrahama bardzo bogatym: „miał wiele bydła, srebra i złota” (Rdz 13,2). W tekście hebrajskim słowo *bogaty* dosłownie oznacza *ciężki* i jest związane z hebrajskim słowem, które odnosi się do chwały, czci lub wielkości. Abraham był *ciężki* bogactwem, można też powiedzieć, że był obładowany!

Jakie jeszcze spostrzeżenia można znaleźć w Księdze Rodzaju 13,1-7?

Błogosławieństwa Abrahama spłynęły również na Lota. Lot także stał się bogaty – w istocie tak bardzo, że ziemia nie była w stanie wyżywić jego stad i stad jego bogatego wuja. Pasterze Abrahama i Lota wszczęli walkę o dostęp do trawy! Nadszedł czas próby dobrobytu.

Interpretacja: Tragiczna w skutkach decyzja

Interpretacja jest wydobywaniem znaczenia tekstu. W naszym studium wnikamy w zakamarki charakteru Abrahama i Lota, aby ujawnić naturę *łaski* i *chciwości*.

Przeczytaj Księgę Rodzaju 13,8-13 i wypełnij poniższą tabelę, wynotowując dowody łaski w postawie Abrahama i chciwości Lota.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Decyzja, która wiedzie do zguby”

Księga Rodzaju 13,1-13

Dowody łaski u Abrahama *Księga Rodzaju 13,8-9*	Dowody chciwości Lota *Księga Rodzaju 13,10-13*

Uprzejmy apel Abrahama („Nie spierajmy się między sobą”), *serdeczne przypomnienie* („Przecież jesteśmy braćmi”), *bezinteresowna oferta* („Odłącz się ode mnie”) i *gotowość* („Jeśli pójdziesz na lewo, ja pójdę na prawo...”) ujawniają jego łaskawego ducha.

Jak myślisz, co wpłynęło na Abrahama, że był tak łaskawy? Rozważając możliwe odpowiedzi, zastanów się nad dotychczasowym doświadczeniem Patriarchy: Bóg wybrał go w Ur; obdarował przymierzem; obiecał potomstwo, ziemię i błogosławieństwo; w Egipcie nauczył go ufności i nawiązywał z nim kontakt poprzez uwielbienie. W jaki sposób wszystkie te doświadczenia mogły przyczynić się do tego, że Abraham okazał się tak łaskawy dla Lota?

Z drugiej strony, nie ma wzmianki o tym, że Lot budował ołtarz, modlił się, a nawet prosił wuja o radę. Nie ma w tym żadnej przezorności ani refleksji o konsekwencjach. Lot nie okazał nawet wdzięczności swojemu staremu wujowi, który miał prawo pierwszeństwa wyboru. Zamiast tego tęsknie spoglądał w kierunku zielonego raju nad rzeką i „wybrał dla siebie okolicę Jordanu” (Księga Rodzaju 13,11).

Co można powiedzieć o charakterze Lota, biorąc pod uwagę to, *jaką* podjął decyzję?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Masz jakieś dodatkowe obserwacje dotyczące porównania charakterów Abrahama i Lota?

Czy Lot mógł wymyślić sposób na to, by pozostać blisko Abrahama... jego łącznika z Bogiem i błogosławieństwem? Tego nigdy się nie dowiemy. Raczej rozbił swoje namioty w pobliżu Sodomy. Bardziej soczysta trawa okolic Jordanu skusiła go, by poprowadzić swoją rodzinę w otchłań zła... i ku katastrofie, gdy później Bóg zniszczył bliźniacze miasta grzechu, Sodomę i Gomorę.

Zastosowanie: Gdy stajemy przed podobnymi decyzjami

Każda decyzja przynajmniej w jakimś stopniu kształtuje nasze przeznaczenie. A jej konsekwencje dotyczą nie tylko nas samych, ale także tych, których kochamy i którzy z ufnością za nami podążają. Cztery flagi ostrzegawcze powiewają nad tragiczną decyzją Lota jako lekcja dla nas, którzy stoimy przed podobnymi decyzjami.

Po pierwsze, *zawsze sięgaj wzrokiem poza korzyści obiecywane przez nadarzającą się okazję*. Podobnie jak dzieci, które chcą to co zobaczą, niedojrzali dorośli nie biorą pod uwagę dalekosiężnych skutków swoich decyzji. Jeśli podejmujesz decyzję, która ma wpływ na twoje przeznaczenie, w jaki sposób ta zasada patrzenia poza natychmiastową korzyść może ci pomóc?

Po drugie, *nigdy nie lekceważ możliwych negatywnych konsekwencji*. Być może Lot uniknąłby katastrofy, gdyby dokładnie przeanalizował wszystkie zalety i wady przeniesienia swojej rodziny do Sodomy. Poniżej sporządź uczciwą i rzetelną listę wszystkich *za* i *przeciw*, która pomoże Ci podjąć najbliższą ważną decyzję.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Po trzecie, *zapomnij o tym, aby zadowalać tylko siebie*. Bliźniakiem natychmiastowej gratyfikacji jest egocentryzm. Jeśli wybierzesz jedynie korzyści własne, inni będą cierpieć i ucierpią na tym relacje. Przeczytaj List do Filipian 2,3-5 i zastosuj zawarte tam nauki do swojej sytuacji.

Po czwarte, *pamiętaj, że z większą niezależnością przychodzi wolność i potrzeba większej dyscypliny*. Być może Abraham przypomniał sobie swoje samolubne postępowanie w Egipcie i to skłoniło go do ujarzmienia swoich naturalnych pragnień. Dał więc pierwszeństwo wyboru Lotowi. Mądrzy ludzie odpowiedzialnie zarządzają swoją wolnością. A ty? Uczysz się na błędach? W jaki sposób potrzeba odpowiedzialności może pomóc Ci w podejmowaniu decyzji?

Im głębiej zastanawiamy się nad stawką w podejmowanych przez nas decyzjach, zwłaszcza tych najważniejszych, tym lepiej uświadamiamy sobie, jak bardzo jesteśmy zależni od Bożego przewodnictwa. Na zakończenie szukaj rady Pana, mając w sercu pełne słowa nadziei z Listu św. Jakuba 1,5: „Jeśli ktoś z was potrzebuje mądrości, niech prosi o nią Boga, a na pewno ją otrzyma”.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, życie jest tak skomplikowane i trudno jest w tym bałaganie jasno myśleć. Dlatego jestem wdzięczny za radę Twojego Słowa i za nadzieję, którą ono daje, gdy Twoją prawdę przyjmuję. Zakotwicz mnie w Twoich myślach i Twojej woli. Pomóż mi wyjść poza zadowalanie mojego ego i poprowadź mnie z dala od ponętnych, ale śmiercionośnych dolin tego świata ku wzniosłym wyżynom życia w Twojej obecności. Amen.

[i] Carlyle T., *On Heroes, Hero-Worship, and the Heroic in History*. New York: Appleton, 1841, s. 223.
[ii] Constable T. L., “Notes on Genesis,” in *Dr. Constable’s Expository Notes*, 2017 ed., s. 226.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Abraham – człowiek wielkiego serca”

Księga Rodzaju 14,1-4; 10-17; 21-24;

ZACZNIJMY OD TEGO

W omawianym dziś momencie biblijnej historii imię naszego bohatera nadal brzmiało Abram. Później Bóg zmienił je na Abraham z ważnego powodu, który odkryjemy podczas studiowania 17. rozdziału Księgi Rodzaju. Na razie świat wciąż znał go jako Abrama.

Jak świat postrzegał Abrahama w tym okresie jego życia? Faraon mógł myśleć o nim jako o „Abramie, oszuście”, ponieważ zwiódł faraona, mówiąc, że Sara jest jego siostrą (Księga Rodzaju 12,13). Sąsiedzi w Kanaanie mogli postrzegać go jako „Abrama Wielkiego”, ponieważ „był bardzo bogaty: miał wiele bydła, srebra i złota” (Rdz 13,2).

Jednak jego bratanek, Lot, jak zobaczymy w tym studium, widział w Abrahamie wielkiego bohatera. Bohater? Tak, ten łagodny, bogobojny Patriarcha miał też inne oblicze, które rzadko dostrzegamy. Kiedy armia najeźdźców schwytała Lota i jego rodzinę, Abraham i jego ludzie uratowali ich, pokonując agresorów w brawurowym ataku z zaskoczenia. Po tym studium zawsze będziemy pamiętali Abrahama nie tylko jako człowieka wiary, ale także jako wielkiego i dzielnego dowódcę. Abram, o wielkim sercu!

TERAZ TWOJA KOLEJ

14. rozdział Księgi Rodzaju pełen jest dziwnie brzmiących miejsc i nazw. Zestaw map biblijnych i słownik biblijny pomogą ci lepiej je zrozumieć. Polecamy *Wielki Atlas Biblijny* pod redakcją J. B. Pricharda, wydany przez Oficynę Wydawniczą Vocatio, który zawiera informacje historyczne i mapy. Warto go zdobyć.

Ważna myśl:

Nigdy nie spotkałem wielkiego, a zarazem samolubnego człowieka.

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

„Abraham – człowiek wielkiego serca”

Księga Rodzaju 14,1-4; 10-17; 21-24;

Analiza tekstu: Miejsca, imiona i wydarzenia

Zacznij od przeczytania Księgi Rodzaju 14,1-7. Listę królów w Księdze Rodzaju 14,1-2 można podzielić na dwie części: czterech królów z Mezopotamii i pięciu z doliny Siddim (region Morza Martwego). W poniższej tabeli zapisz imiona królów i miejsca, w których rządzili. (Uwaga: król Bela nie jest wymieniony z imienia).

Czterech królów z Mezopotamii		Pięciu królów z doliny Siddim	
Imię króla	Miasto	Imię króla	Miasto

Poniższe mapy ilustrują trasę przebytą przez królów mezopotamskich do obszaru wokół Morza Martwego. Zlokalizuj miasta związane z każdym z królów w tym regionie: Sodomę, Gomorę, Admę, Zebotim i Belę (Soar).

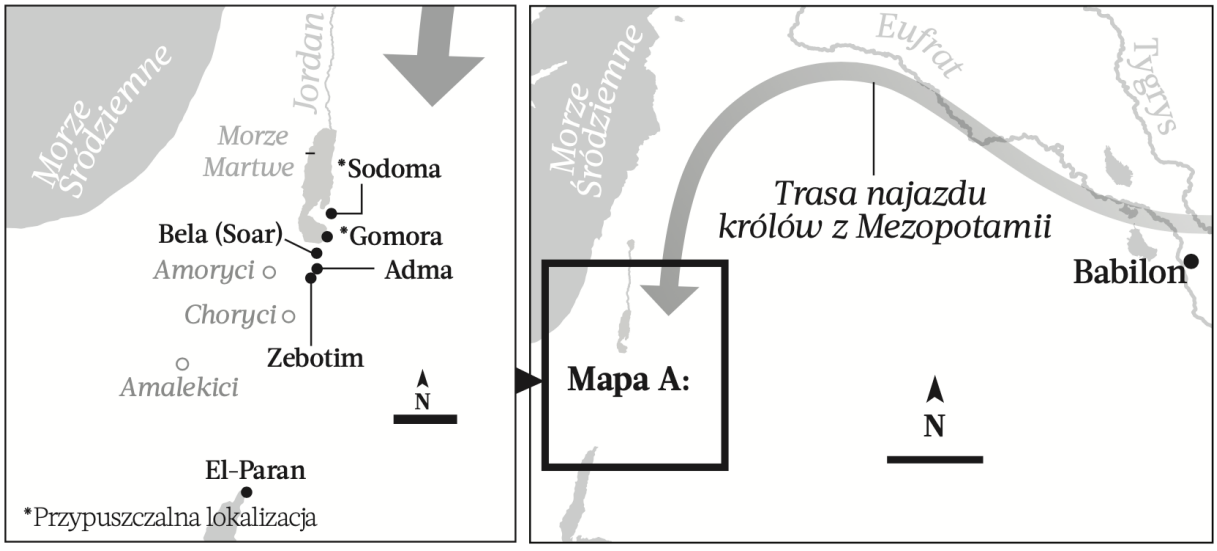

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

„Abraham – człowiek wielkiego serca”

Księga Rodzaju 14,1-4; 10-17; 21-24;

Co skłoniło czterech mezopotamskich monarchów dowodzonych przez Kedorlaomera z Elamu do inwazji na tę krainę (Księga Rodzaju 14,4)? Co ciekawe, jest to pierwsza w Biblii wzmianka o wojnie między narodami.

Armie mezopotamskie okrążyły Żyzny Półksiężyc, a następnie udały się z Damaszku na południe do Kanaanu. Maszerowały wzdłuż wyżyn na wschód od doliny Jordanu, wybierając trasę znaną jako „droga królewska” (Księga Liczb 20,17). Na swoich mapach biblijnych do studiowania lub w atlasie biblijnym zlokalizuj drogę królewską, która biegnie wzdłuż współczesnej Królewskiej Autostrady w Jordanii. Możesz też znaleźć mapę online, na przykład na stronie www.mapabiblii.pl[i].

Kedorlaomer i jego sojusznicy podbijali po drodze miasto za miastem, opanowując teren na wschód od rzeki Jordan, od Jeziora Galilejskiego aż po Zatokę Akaba (Rdz 14,5-6). Następnie machina wojenna ruszyła na północny zachód od El-Paran (dzisiejszy Ejlat), miażdżąc Amalekitów i Amorytów, którzy zamieszkiwali pustkowia na południowy wschód od Morza Martwego (Rdz 14,7).

Wojska Kedorlaomera zamknęły pierścieniem pięciu zbuntowanych królów w dolinie Siddim, uniemożliwiając im ucieczkę. Napastnikom pozostało tylko zacisnąć pętlę i „powiesić” zbuntowanych królów. Przeczytaj opis bitwy w dolinie Morza Martwego w Księdze Rodzaju 14,8-12. Co się tam stało? A jaki los spotkał Lota, jego rodzinę i jego majątek?

Bitwa toczyła się jak kulminacyjna scena pierwszego aktu sztuki. Doszło do katastrofy, ale to jeszcze nie koniec historii! Kiedy wydawało się, że wszystko stracone, rozbłysła iskierka nadziei. Co się stało po tym, jak opadł bitewny kurz (Rdz 14,13)?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

Nie przegap kluczowej obserwacji: Abraham jest nazywany „Abramem ……”? (Księga Rodzaju 14,13). Ta etniczna nazwa występuje w Biblii po raz pierwszy w tym miejscu. Najwyraźniej w tym czasie Abraham był już postrzegany jako przywódca potężnego klanu, wieki przed tym, jak jego potomkowie utworzyli hebrajski naród — Izrael. Dlaczego Mojżesz, autor Księgi Rodzaju, nadał Abrahamowi ten ważny tytuł? Przekonajmy się o tym, interpretując tekst.

Interpretacja: Cztery cechy wielkości

Interpretacja jest odkrywaniem znaczenia tekstu i odpowiada na pytanie o cel: dlaczego autor umieścił ten epizod w Księdze Rodzaju? Jak pamiętasz, Mojżesz kierował Księgę Rodzaju do niedawno wyzwolonych Hebrajczyków, którzy byli w drodze do Ziemi Obiecanej. Zwycięstwo Abrahama nad Kedorlaomerem i odważne odbicie Lota zainspirowało Izraelitów do naśladowania ich przodka, „Abrama Hebrajczyka” i wzniesienia się do jego poziomu wielkości, gdy będą musieli stawić czoła swoim wrogom.

Jakie cechy wielkości Abrahama były wzorem dla przyszłych pokoleń Hebrajczyków... jak również dla nas? Chuck Swindoll wymienia cztery.

Prawdziwa bezinteresowność

Obecność Lota w Sodomie przypomina nam o sytuacji, w której Abraham dał swojemu bratankowi prawo wyboru ziemi (Księga Rodzaju 13,9). Lot wybrał bujną dolinę Jordanu i nierozsądnie przeniósł się do Sodomy, która stała się celem ataku rozwścieczonego Kedorlaomera. Samolubstwo Lota kontrastuje z bezinteresownością Abrahama, który osiadł w Hebronie z dala od niebezpieczeństw.

Podczas studiowania Pisma Świętego pomocne może być użycie wyobraźni. Postaw się w sytuacji, w której przerażony ocalały sługa, świeżo po zakończeniu bitwy, padł u stóp mądrego Patriarchy i przekazał mu tragiczną wiadomość o schwytaniu Lota. Jak Abraham mógłby zareagować, gdyby nie cechowała go bezinteresowność? Jak wyglądałyby jego możliwe reakcje, wyrażone w słowach?

Krytyczna reakcja: _____

Obojętna reakcja: _____

Wyniosła reakcja: _____

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

A jaka w istocie była reakcja Abrahama (Rdz 14,14)?

Gotowość do poświęceń

Wielkość, zaczyna się od bezinteresownego ducha, a następnie wyraża się w ofiarnych czynach. Zwróć uwagę na elementy w tekście, które ukazują gotowość Abrahama do poświęcenia. Poszukaj ich znaczenia, wyciągając wnioski z następujących podkreślonych słów w Księdze Rodzaju 14,14-16:

- Abraham usłyszał, że „uprowadzono jego *bratanka*”.

  Jego poświęcenie wynikało z _____
- Abraham bez wahania przeszedł do czynów

  Jego poświęcenie polegało na _____
- Abraham zgromadził „318 wyszkolonych ludzi”.

  Jego poświęcenie wpłynęło na innych _____
- Abraham odbił Lota „wraz z jego majątkiem, a także jego żony i krewnych”

  Jego poświęcenie przyniosło korzyści _____

Abraham otoczył potężną armię Kedorlaomera, tak jak wcześniej Kedorlaomer otoczył pięciu królów i Lota, i zaatakował śmiałym nocnym rajdem. Kiedy żołnierze wroga rzucili się do ucieczki, Abraham dokończył dzieła, ścigając ich aż za Damaszek (Księga Rodzaju 14,15). Jakie cechy charakteru Abrahama dostrzegasz w tych działaniach?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Brak chciwości

Abraham powracał jak bohater, ale bez *ego* bohatera. Powitało go dwóch królów: Melchizedek, król Salemu i Bera, król Sodomy. Przeczytaj Księgę Rodzaju 14,17-23 i zapisz w tabeli, co każdy z nich zaoferował Abrahamowi, i odnotuj jego pokorną odpowiedź.

	Melchizedek	Bera
Co król zaoferował?		
Jak zareagował Abraham?		

Odrzucając wszelkie ziemskie nagrody i uznanie, Abraham wychwalał prawdziwego bohatera tej historii – Boga, który, jak przyznał Melchizedek, „wydał twoich wrogów w twoje ręce" (Księga Rodzaju 14,20).

Wielkie serce Abrahama świeciło jaśniej niż jakikolwiek medal na jego piersi! Nie oczekiwał nawet poklepania po plecach. Chuck Swindoll tak komentuje pokorę ludzi o wielkim sercu:

> *Lot nie podziękował ani słowem. Ani jednym słowem. Ale ludzie o wielkim sercu nie czekają, aby im dziękowano. (...) Jesteś człowiekiem wielkiego serca, kiedy ratujesz, nie zwracając na siebie uwagi, nie oczekując, że ktoś napisze o tobie w gazecie lub postawi w świetle reflektorów.*

Korelacja: Prawda Nowego Testamentu

Tajemniczy Melchizedek przybył z Salemu, później znanego jako Jerozolima – duchowego centrum Bożego planu odkupienia świata. Melchizedek, król i „kapłan Boga Najwyższego”, według Listu do Hebrajczyków 7,1-28 jest pierwowzorem samego Jezusa. Przeczytaj artykuł „Melchizedek jako archetyp Chrystusa” *(tytuł oryginalny: Melchizedek as a Type of Christ)* na stronie internetowej Insight for Living Ministries, aby dowiedzieć się więcej o tej fantastycznej postaci Starego Testamentu.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Sprzeciw wobec wymuszania przekonań na innych

Chociaż Abraham odmówił przyjęcia nagrody od króla Sodomy, nie wymusił podobnej decyzji na innych, którzy przyjęli nagrodę od króla. „Pokryj tylko to, co spożyli moi wojownicy, oraz rozlicz się z ludźmi, którzy poszli ze mną, to jest z Anerem, Eszkolem i Mamrem — niech oni wezmą swój dział” (Księga Rodzaju 14,24).

Masz jakieś dodatkowe obserwacje dotyczące niezwykłego charakteru Abrahama?

Zastosowanie: Od czego zacząć i jak kontynuować

W całym Piśmie Świętym niewiele znajdziemy równie niezwykłych przykładów prawdziwej wielkości jak ten, jaki daje nam Abraham w opisanych tu wydarzeniach. Tam, gdzie kończy się jego przykład, powinny nastąpić nasze działania. Jak zacząć? Według Chucka Swindolla, oto dwa ważne kroki:

Zacznij od tego, aby ukorzyć się przed Jezusem Chrystusem

Największy z potomków Abrahama – Jezus – jest najlepszym wzorem charakteru o wielkim sercu. Zdaj się na Tego, który w tobie mieszka, aby poprowadził cię ścieżką pokory.

Kontynuuj, idąc za Jezusem, dokądkolwiek cię prowadzi

Wykazanie się cechami, o których mowa w tym studium, doprowadzi cię do dokonania wyborów, które będą cię wyróżniać. Nie bój się wyróżniać z tłumu, trzymając się swoich zasad.

Czy Pan objawia ci konkretne sposoby, w jakie możesz zastosować poznany materiał?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, ze względu na Twoją moc i Twoją chwałę proszę Cię, abyś mnie prowadził, gdy będę naśladował wzór wielkiego charakteru Abrahama i szedł za Jezusem jako moim Panem. Uratowałeś mnie ze szponów Nieprzyjaciela nie po to, by zaprowadzić mnie ponownie do świeckiej Sodomy, ale by postawić moje stopy na wyższym gruncie Twojego planu dla mojego życia. Dopomóż obym powstał, abym mógł być wszystkim, czym Ty pragniesz, abym był. Amen.

[i] *Wizualna pomoc do zrozumienia Pisma Świętego* http://www.mapabiblii.pl/ [Dostęp: 5.05.2022]

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ABRAHAM: NIEZWYKŁA PODRÓŻ WIARY PEWNEGO NOMADY

„Możemy pogadać?”

Księga Rodzaju 15,1-6.18-21

STUDIUM BIBLIJNE

KONSPEKT

ZACZNIJMY OD TEGO

Bogaty Abraham mógł być znany z zasobności swojego skarbca, posiadanych ziem, a nawet z wielkiej sławy. Jednak jego prawdziwą spuścizną jest wiara... i to nie tylko wiara wyrażana w słowach, ale i w czynach. Abraham „obuł” swoją wiarę, gdy wyruszył do kraju, którego wcześniej nigdy nie widział. Przyodział ją w hojność, dzieląc się swoją częścią z Lotem i obdarzył ją odwagą, gdy pokonał armię Kedorlaomera. Jeśli chodzi o dojrzewanie wiary Abrahama, Apostoł Jakub skomentował je tak: „wiara współdziałała z jego uczynkami i przez nie stała się doskonała” (List Jakuba 2,22).

Na postumencie Abrahama obok *praktycznej wiary* wyryta jest przyjaźń z Bogiem – jak zauważył Apostoł Jakub: „Nazwano go też *przyjacielem Boga*” (Jk 2,23). Abraham i jego Pan wspólnie spędzali czas i dobrze się znali. Otwarcie dzielili się wszystkim, byli sobie oddani i z biegiem czasu pogłębiali zaufanie — tak jak robią to najlepsi przyjaciele.

Przyznasz, że wszyscy tęsknimy za równie bliską relacją z Bogiem, prawda? Dlatego też w cieniu wielkiego Patriarchy chcemy uczyć się z jego przykładu. W tym studium przysłuchamy się jednej z rozmów Abrahama z jego Boskim Przyjacielem i odkryjemy tajemnice zażyłości z Wszechmogącym.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Celem studiowania Biblii jest pozyskiwanie duchowego pożywienia. Nasza samowystarczalność polega na tym, że sami przygotowujemy sobie posiłki i odżywiamy się samodzielnie. Dbałość o swoją kondycję duchową wymaga podobnego procesu. Możesz skorzystać z metody odkrywania Biblii, aby samodzielnie karmić się Słowem Bożym i stymulować swoje życie wiarą w praktyce. Następnie, żyjąc tak, jak uczy Biblia, zdaj się na działanie Ducha Bożego, który zmienia cię, obdarowując swoją mocą.

Ważna myśl:

Bóg jest w naszej przeszłości. Jest w naszej przyszłości. Ale jest też w naszej teraźniejszości, w każdej sekundzie naszego istnienia.

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

Mając to wszystko na uwadze, przejdź przez kolejne etapy studiowania Biblii: analizę tekstu, interpretację, korelację i przez najważniejszy etap końcowy, czyli zastosowanie.

Analiza tekstu: Co widzisz?

Co widzisz w tekście? Czy autor używa jakichś środków, które stanowią podpowiedź, co chce podkreślić? Zwróć uwagę na szczegóły, tak jakbyś szukał wskazówek do rozwiązania zagadki. Poszukaj powtarzających się słów, poleceń, pytań, emfaz, obrazów lub figur retorycznych. Rób szczegółowe notatki w miarę analizowania fragmentu.

Osobista rozmowa — Księga Rodzaju 15,1–8

W 15. rozdziale Księgi Rodzaju zapisana jest osobista rozmowa Boga z Abrahamem. Przeczytaj pierwsze 8 wersetów. Zwróć uwagą na ton tej rozmowy. Masz jakieś wnioski?

Najlepsi przyjaciele wiedzą, kiedy druga osoba jest wzruszona lub zdołowana, zrelaksowana lub zamyślona, pewna siebie lub zaniepokojona. Co Pan dostrzegł, gdy odczytywał emocje Abrahama? Jak myślisz, co skłoniło Go do serdecznej rozmowy ze swoim przyjacielem Abrahamem?

Zwróć uwagę na przebieg dialogu:

- „PAN przemówił” (Księga Rodzaju 15,1)
- „Abram odrzekł” (Rdz 15,2)
- „Wtedy PAN powiedział” (Rdz 15,4)
- „Potem Bóg wyprowadził...” (Rdz 15,5)
- „Abram uwierzył PANU” (Rdz 15,6)
- „Bóg powiedział” (Rdz 15,7)
- „Abram zapytał” (Rdz 15,8)

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Możemy pogadać?”

Księga Rodzaju 15,1-6.18-21

Pan zainicjował rozmowę, odnosząc się do lęków Abrahama: „Nie bój się”, a następnie zapewnił go: „Ja jestem twoim obrońcą. Twoja nagroda bardzo się pomnoży” (Księga Rodzaju 15,1). Co te czułe słowa mówią o sercu Boga?

Słowa Pana brzmiały jak komentarz duszpasterza, były przepełnione zachętą. Stworzyły Abrahamowi bezpieczną przestrzeń do tego, aby podzielić się swoimi najgłębszymi myślami i uczuciami. Zwróć uwagę na szczerość Abrahama, której wyraz znajdziesz w Księdze Rodzaju 15,2–3. Pamiętaj, że od wyjazdu Abrahama z Charanu upłynęło około dziesięciu lat (Rdz 12,4). Abraham miał teraz 85 lat, a Sara 75 – i nadal nie mieli dzieci!

Na co skarżył się Abraham? Jakie emocje przebijają z jego słów? Co tak naprawdę kryło się za jego propozycją „rozwiązania” problemu polegającego na tym, że Bóg wciąż nie obdarował go dziedzicem?

Odmowa Pana była stanowcza. W języku oryginalnym podkreśla to słowo „nie” na początku zdania (Rdz 15,4). Jednak Pan okazał też wrażliwość. Co Bóg powiedział i uczynił, aby wzmocnić wiarę Abrahama (Rdz 15,4–5)? Jakiej podobnej lekcji Bóg udzielił Abrahamowi wcześniej (Rdz 13,16)?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

„Możemy pogadać?”

Księga Rodzaju 15,1-6.18-21

Wpatrując się w nocne niebo, starzec musiał wyobrażać sobie, że jego potomstwo lśni jak gwiazdy, których liczba zapiera mu dech w piersiach. A to jeszcze nie wszystko. Zobaczył swojego Przyjaciela, Stwórcę, który olśnił go swoją mocą i chwałą. W tym momencie obawy Abrahama zniknęły i „uwierzył PANU” (Rdz 15,6). Jak Pan na to zareagował?

To wydarzenie stało się kamieniem milowym w historii odkupienia. W chwili, gdy Abraham uwierzył, Bóg uznał go za sprawiedliwego („usprawiedliwionego”). *Dzięki łasce Bóg przypisał Abrahamowi sprawiedliwość na jego konto.* Zatrzymaj się na chwilę i skup się na tym zdaniu. Wrócimy do tego, gdy będziemy interpretować ten fragment.

Następnie Bóg powtórzył swoją obietnicę daną Abrahamowi, dotyczącą ojczyzny: „Ja jestem PANEM, który cię wyprowadził z Ur chaldejskiego, aby ci dać ten oto kraj w posiadanie" (Rdz 15,7). Abraham wierzył Bogu i nadal potrafił być szczery w stawianiu Panu pytań. My też powinniśmy szczerze pytać Pana. O co zapytał Abraham (Rdz 15,8)?

Korelacja: Przegląd Przymierza Abrahama

Oto dobre miejsce, aby porównać tekst zawarty w Księdze Rodzaju 15,1–8 z obietnicami Boga zawartymi w Przymierzu Abrahamowym (Księga Rodzaju 12,2–3,7). Jakie to były obietnice?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Możemy pogadać?”

Księga Rodzaju 15,1-6.18-21

Abraham cieszył się Bożym błogosławieństwem bogactwa i sławy, ale minęło dziesięć lat a on nadal nie miał ani potomstwa, ani ojczyzny. Możemy zrozumieć pytania Abrahama zawarte w Księdze Rodzaju 15,2 i 15,8! Zadawanie pytań nie oznacza *utraty* wiary; jest raczej dążeniem do tego, aby ją umocnić.

Objawienie prorockie – Księga Rodzaju 15,9-21

Przyjrzyjmy się teraz drugiej części tekstu zawartego w Księdze Rodzaju 15,9–21. W tej części dialog przechodzi w monolog, w którym Pan prowadzi Abrahama przez nieznaną nam, ale bardzo dobrze znaną Abrahamowi ceremonię „rozcinania” przymierza. Przeczytaj wersety 9-21 15. rozdziału. Wynotuj czynności, które zaobserwowałeś i zapamiętaj zdanie z wersetu 18.: „W tym właśnie dniu PAN zawarł przymierze z Abramem”.

Dla naszych współczesnych wyobrażeń, ta krwawa scena jest mroczna i dziwna. Co to wszystko może oznaczać?

Interpretacja: Co znaczy ten tekst?

Poświęć chwilę, aby spojrzeć na wykres „Patriarcha w panoramie – życie Abrahama”, którą znajdziesz w pierwszym studium naszego cyklu. Jak widzisz, przymierze Abrahama zostało potwierdzone w Księdze Rodzaju 12,1-3 i ponownie potwierdzone w Księdze Rodzaju 13,14-17 po tym, jak Abraham rozszedł się z Lotem. W 15. rozdziale Księgi Rodzaju również czytamy, że przymierze zostaje potwierdzone. Czym różni się ono od pozostałych? Dlaczego ceremonia zawarcia przymierza powiązana z przysięgą była tak ważna dla Abrahama?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Możemy pogadać?"

Księga Rodzaju 15,1-6.18-21

Hebrajskie słowa oznaczające „zawrzeć przymierze", *kharat beriyt*, dosłownie oznaczają „rozpołowić przymierze", w nawiązaniu do krojenia i rozbierania mięsa ofiarnego, użytego do tej ceremonii. Ceremonia ta wiązała się ze starożytnym zwyczajem...

> *...uboju zwierząt przy zawieraniu przymierza, a po rozdzieleniu ich na połówki, układaniu ich naprzeciwko siebie tak, żeby osoby zawierające przymierze mogły przejść pomiędzy nimi. Bóg zgodził się, aby przyjąć zwyczaj Chaldejczyków i w najbardziej uroczysty sposób potwierdzić swoją przysięgę złożoną Abramowi Chaldejczykowi.*[i]

Zgodnie ze starożytnym zwyczajem, obie strony przymierza musiały przejść pomiędzy połówkami zwierząt ofiarnych, składając przysięgę, że dotrzymają swoich zobowiązań nawet za cenę życia. Jednak podczas tej ceremonii Abraham zapadł w głęboki sen i tylko Bóg – w postaci dymiącego paleniska i płonącej pochodni – przeszedł pomiędzy połaciami ofiarnych zwierząt (Księga Rodzaju 15,12-17). Co to oznaczało dla Abrahama? (Wskazówka: Przypomnij sobie bezwarunkowy charakter przymierza, jakie zawarł z nim Bóg).

Zasadą interpretacji zawsze jest dążenie do takiego zrozumienia znaczenia tekstu, które najbliższe jest intencji jaka przyświecała autorowi, gdy kierował go do współczesnych mu odbiorców. Przeczytaj wersety 13 – 16 15. rozdziału i napisz, jak mogli rozumieć je ci, dla których Mojżesz napisał tę księgę – wyzwoleni właśnie Hebrajczycy, którzy wkraczali do Ziemi Obiecanej.

Wróćmy teraz do fundamentalnego teologicznego znaczenia 6. wersetu 15. rozdziału: „Abram uwierzył PANU, który za to uznał go za sprawiedliwego". W jaki sposób każdy z poniższych fragmentów nadaje znaczenie temu kluczowemu tekstowi?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Księga Habakuka 2,4; List do Galatów 3,11

List do Rzymian 4,1–5

Bóg przypisuje nam *swoją* sprawiedliwość, w oparciu o nasze zawierzenie Chrystusowi. To tak, jakby Bóg wypisał czek i przelał sprawiedliwość na nasze „duchowe konto” – nie dlatego, że na nią zasłużyliśmy, ale dlatego, że uwierzyliśmy w Jezusa, który poniósł nasz grzech na krzyż. Tę część studium zakończ, rozmyślając nad znaczącymi słowami Pawła:

> *Ale właśnie teraz, poza Prawem, ujawniła się Boża sprawiedliwość, o której świadczą Prawo i Prorocy. Jest to sprawiedliwość Boga osiągana przez wiarę w Jezusa Chrystusa, ofiarowana bez różnicy wszystkim wierzącym. Wszyscy przecież zgrzeszyli i zostali pozbawieni chwały Boga, a usprawiedliwienia dostępują darmo, dzięki Jego łasce, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie. Bóg uczynił Go ołtarzem przebłagania. Przez wiarę, w Jego krwi objawił swoją sprawiedliwość, aby odpuścić grzechy popełnione uprzednio* (List do Rzymian 3,21-25)

Zastosowanie: Co ten tekst oznacza dla mnie?

W swoim wykładzie Chuck Swindoll przedstawił kilka zasad – pięć sekretów zażyłości z Wszechmogącym – opartych na jego analizie tekstu 15. rozdziału Księgi Rodzaju, jakiej dokonał w książce *Odkrywanie Biblii*:

- *Bóg wycisza nasze lęki i rozumie nasze pytania*. Możesz czuć się bezpiecznie ze swoim Boskim Przyjacielem.
- *Opóźnienia nie traktuj jako odrzucenie*. Możesz czekać na Pana, kiedy odpoczywasz w Jego ramionach.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

- *Bóg kocha to, że Mu wierzymy*. Zaufanie jest tak samo istotne dla twojej relacji z Bogiem, jak oddychanie dla twoich czynności życiowych. „Zaufaj PANU całym sercem” (Księga Przysłów 3,5).
- *Nawet w ciemności możemy dojrzeć światło*. Pośród ciemności skup się na Bogu, który jest „płonącą pochodnią”, oświetlającą twoją drogę (Księga Rodzaju 15,17).
- *Nasza przyszłość jest dla Boga tak jasna, jak dla nas nasza przeszłość*. Możesz być spokojny, ponieważ Bóg wie, co cię czeka.

Którą z tych zasad możesz zastosować od razu? W jaki sposób?

To studium zakończ rozmową ze swoim Boskim Przyjacielem. Podziel się swoimi najgłębszymi myślami i uczuciami, i usłyszysz Jego głos w słowach Pisma Świętego.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, bez względu na to, co przyniesie jutro, uspokój moje lęki i uspokój moje serce, ponieważ spoczywam w Tobie, moja tarczo i Obrońco. Wierzę w Ciebie, mój Ojcze, Zbawicielu i Przyjacielu. Amen.

[i] C. F. Keil and F. Delitzsch, *Biblical Commentary on the Old Testament*, vol. 1, *The Pentateuch*, trans. James Martin (Edinburgh: T. and T. Clark, 1872), s. 214.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Wybiegając przed Boga”

Księga Rodzaju 16,1-8.11-12.15-16

ZACZNIJMY OD TEGO

Niecierpliwość naszego ciała ma zwykle skłonność do przyćmiewania działania Ducha. Kiedy Bóg mówi: *poczekaj*, nasze ciało mówi: *teraz*! To napięcie często skłania wierzących do tego, aby wybiegać przed Boga. Wiemy, że Bóg ma plan, ale trudno nam trzymać się Jego harmonogramu. Zamiast czekać na Niego, bierzemy sprawy w swoje ręce. I niezmiennie tego żałujemy.

16. rozdział Księgi Rodzaju opisuje klasyczny przykład „wybiegania przed szereg”. Zarówno Abraham, jak i Sara, którzy w tym czasie byli jeszcze znani jako Abram i Saraj, powinni byli być mądrzejsi. Jednak w chwili niecierpliwości, podsycani przez ciało, obmyślili plan, aby „pomóc” Bogu w wypełnieniu Jego obietnic. Konsekwencje ich głupiej decyzji pokazują nam, że każda próba „pomocy” albo ponaglania Boga, zawsze jest przyczyną problemów. Ale na szczęście Bóg w swojej łaskawości nie zapomina o nas w naszym nieszczęściu. Nasz cierpliwy Ojciec pomaga swoim niecierpliwym dzieciom posprzątać bałagan i prowadzi nas z powrotem do Jego planu.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Otwórz Biblię i przeczytaj 16. rozdział Księgi Rodzaju, aby zorientować się w przebiegu tej historii. Jeśli chcesz, przeczytaj ten rozdział na głos, aby lepiej skupić uwagę. Zacznij od modlitwy i poproś Pana, aby objawił ci Swoją prawdę, gdy otworzysz przed Nim swoje serce.

Analiza tekstu: Wkraczamy na scenę

Teraz, gdy masz już ogólne spojrzenie na ten fragment, przeczytaj go ponownie, używając przy tym wyobraźni, aby zobaczyć występujące w nim postaci, usłyszeć ich rozmowy i poczuć napięcie. „(...) kiedy uczymy się angażować nasze zmysły – pisze Chuck Swindoll w swojej książce *Odkrywanie Biblii* – wersety ożywają w naszych umysłach... i ostatecznie również w naszym życiu!”[i]

Ważna myśl:

Najtrudniejsze z wszystkich dylematów są dylematy duchowe. Czekać, aż Bóg zrobi coś w sprawie, którą powierzyliśmy Mu w modlitwie, czy raczej wziąć sprawy w swoje ręce i ruszyć dalej.

- Charles R. Swindoll

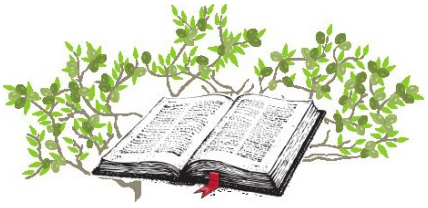

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

„Wybiegając przed Boga”

Księga Rodzaju 16,1-8.11-12.15-16

Wyobraź sobie koczowniczy styl życia Abrahama w Palestynie cztery tysiące lat temu. Abraham i Sara mieszkali w namiocie, gotowali na otwartym ogniu, czerpali wodę ze strumienia lub studni i żyli z ziemi. Jako ludzie zamożni zatrudniali robotników i zlecali służbie wykonywanie pracy. Jednak w przypadku problemów zdrowotnych, takich jak bezpłodność, nie mieli klinik ani lekarzy, do których mogliby się udać.

W tym momencie ich życia Abraham miał 80 lat, a Sara 70 i nadal nie mieli dzieci! Bóg rozbudził w nich nadzieję na potomstwo, ale jeszcze nie spełnił obietnicy. Czy potrafisz utożsamić się z uczuciami niepokoju i niecierpliwości Abrahama i Sary? Znajdź w 16. rozdziale Księgi Rodzaju fragment, który mówi o ich kłopotach, o ich dylemacie, racjonalizowaniu i konsekwencjach wynikających z ich działań.

- *Kłopot*: sytuacja trudna, niezręczna lub wymagająca wysiłku
- *Dylemat*: problem związany z trudnym wyborem
- *Racjonalizowanie*: „dorabianie ideologii” do własnych niezbyt chwalebnych zachowań, w celu uspokojenia sumienia
- *Konsekwencje*: coś, co powstało w wyniku naszych zachowań

Na czym polegał ten kłopot?

Jaki był dylemat?

Jak Abraham i Sara racjonalizowali swoje postępowanie?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

Jakie były tego konsekwencje?

Podsumuj swoje spostrzeżenia, zwracając uwagę na reakcję Boga na cielesny plan Abrahama i Sary. Wymień cechy, jakie dostrzegasz w Bogu, kiedy odnosił się On do osób opisanych z tej historii. Czy widzisz kontrast między surowością Sary wobec Hagar a Bożym współczuciem?

Interpretacja: Co ten tekst oznacza?

Teraz spróbuj zinterpretować znaczenie tego tekstu. W jakim celu Mojżesz włączył ten epizod do swojej księgi? Czego uczył swoich czytelników o wierze, rodzinie i chodzeniu z Bogiem? Aby odpowiedzieć na te pytania, przeanalizuj rozdział w czterech częściach, zaczynając od planu Abrahama i Sary.

Narzędzia do *odkrywania Biblii*

Tak jak w kuchni potrzebne są narzędzia, które pomogą nam w przyrządzaniu posiłków, tak samo potrzebujemy narzędzi do studiowania Biblii, które pomogą nam karmić się Słowem Bożym. Narzędzia, które zalecamy do studiowania życia Abrahama, to słownik biblijny oraz komentarz biblijny. Jeśli posługujesz się językiem angielskim, możesz skorzystać z internetowych zasobów *The Bible Knowledge Commentary: Old Testament* przechodząc do strony internetowej https://netbible.org/[ii], gdzie znajdziesz sprawdzony komentarz biblijny online Thomasa L. Constable'a. Ponadto, różne tłumaczenia Biblii dostępne są na stornie www.biblia.info.pl[iii].

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Jakie masz spostrzeżenia płynące z kontekstu kulturowego?

Chociaż „komitet ds. moralności” w czasach Sary zatwierdziłby jej plan skorzystania z zastępczej matki, a kobiety z wyższych sfer przytakiwałyby takiej decyzji, Bóg się na nią nie godził. Co złego było w tym, że Sara i Abraham przejęli inicjatywę?

Jakiej lekcji udzielił Mojżesz nowo powstałemu narodowi hebrajskiemu na temat tego, że zamiast ufać Bogu, sam przejmuje kontrolę i podejmuje decyzje kierując się względami kulturowymi, a nie Bożą moralnością?

Konsekwencje i konflikt — Księga Rodzaju 16,4–6

W opisie tej sceny Mojżesz porównuje grzech Abrahama i Sary z grzechem Adama i Ewy. Porównaj konflikty z Księgi Rodzaju 16,4–6 i Księgi Rodzaju 3,1–19 i wypisz podobieństwa.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Obie pary zwątpiły w to, co Bóg im powiedział. Zwątpiły w Jego dobroć. I w obu przypadkach ich grzech stał się zarzewiem niezgody. Tragedia pogłębiła się, gdy Abraham porzucił Hagar i powiedział Sarze: „Uczyń więc z nią to, co uważasz za słuszne” (Rdz 16,6). Mając wolną rękę, Sara odegrała się na Hagar za wszystkie lata wstydu i kpin, których doznała z powodu swojej bezpłodności i uwolniła całą siłę swojego skrywanego bólu. W swojej ślepej wściekłości znęcała się nad matką zastępczą dziecka, które chciała zawłaszczyć. Kiedy Hagar nie mogła już więcej znieść, w końcu „uciekła od niej” (Rdz 16,6).

Ten surowy obraz przemocy w rodzinie, w domu jednego z największych bohaterów biblijnych, stanowi ważną lekcję dla rodzin w czasach Mojżesza. Jaka to była lekcja dla Hebrajczyków... i dla nas?

Miłosierdzie i łaska Boża — Księga Rodzaju 16,7–14

Na szczęście Bóg interweniował. „W wersetach od 7. do 14. mamy pierwszy opis postępowania Boga z maltretowaną kobietą” – zauważa Chuck Swindoll w swoim kazaniu. Anioł Pański znalazł Hagar „przy drodze wiodącej do Szur” – na granicy pustyni na wschód od Egiptu, ojczyzny Hagar (Rdz 16,7). Anioł Pański łagodnie zadawał jej pytania (Rdz 16,8), radził, aby wróciła (Rdz 16,9) i przekazywał jej boskie obietnice i pocieszenie (Rdz 16,10-11).

Jakie znaczenie ma imię Izmael - „Bóg słyszy” (Rdz 16,11) – dla ofiar przemocy i porzuconych matek, takich jak Hagar oraz imię, jakie nadała Panu: „Bóg, który mnie widzi” (Rdz 16,13)?

Nieuchronne przypomnienie ludzkości o jej cielesności – Księga Rodzaju 16,15–16

Hagar powróciła do Abrahama i Sary pod ochroną Bożej obietnicy i urodziła Izmaela, syna Abrahama (Rdz 16,15). Jak przepowiedział Anioł Pański, konflikt w domu Abrahama wpłynie

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

na osobowość Izmaela, a ostatecznie jego potomstwa: „Będzie utrapieniem wszystkich swoich braci” (Rdz 16,12).

Izmael, poprzez swoich dwunastu synów, stał się ojcem narodów arabskich (Rdz 25,12-18). Biorąc pod uwagę to, co wiesz o Bliskim Wschodzie, w jaki sposób proroctwo Anioła spełniało się przez wieki?

Długotrwała wrogość między Izmaelem a jego jeszcze nienarodzonym przyrodnim bratem Izaakiem i ich potomstwem, przypomina śmiertelną rywalizację pomiędzy Kainem i Ablem. Konflikt arabsko-izraelski stanowi otrzeźwiające przypomnienie konsekwencji grzechu. Więc następnym razem, gdy będziemy kuszeni, by wybiegać przed Boga, powinniśmy... CZEKAĆ!

Zastosowanie: Następnym razem, gdy dopadnie cię pokusa, by wybiegać przed Boga...

Idź trochę wolniej. W obliczu decyzji mających wpływ na rodzinę powinniśmy robić to, czego nie zrobili Abraham i Sara. Musimy zwolnić tempo, dopóki nie będziemy mogli wszystkiego przemyśleć. Pochopne decyzje rzadko są dobrymi decyzjami. Módl się o rozwiązania i szukaj woli Pana.

Proś Boga o cierpliwość. Jak powiedzieliśmy wcześniej, niecierpliwość ciała przyćmi działanie Ducha. Prawdziwa cierpliwość, owoc Ducha (List do Galatów 5,22), pochodzi tylko od Boga. On da nam cierpliwość, kiedy o nią poprosimy... i pokój, gdy zaczekamy.

Wyobraź sobie najgorszy scenariusz. Tak jak Ewa zobaczyła smakowity owoc, Sara wyobraziła sobie dziecko gaworzące w jej ramionach. Niestety, tak jak czasami wszyscy to robimy, Sara i Abraham przymykali oko na znaki ostrzegawcze sygnalizujące nadchodzący konflikt. Ludzie to istoty twórcze – potrafimy usprawiedliwić każdy grzech, aby uzyskać to, czego chcemy. Bądź realistą i pomyśl o konsekwencjach!

Zastanów się, jak wpłynie to na innych. Twój grzech może zaszkodzić bliskim, którzy nie mieli nic wspólnego z twoim wyborem. Pomyśl o niewinnych ofiarach, które zostają poturbowane, gdy wybiegamy przed Boga. A więc, nie śpiesz się, czekając na Pana w oczekiwaniu na Jego prowadzenie.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Na szczęście w historii Abrahama i Sary łaska Boża była obecna w takim samym stopniu, co ich arogancja. Jeśli lekkomyślnie wysforowałeś się przed Boga i potrzebujesz naprawić pewne szkody, przyjmij współczucie Ojca, tak jak Abraham i Sara przyjęli Hagar z powrotem do swojego domu. On pomoże ci naprawić relacje i przywrócić pokój. Módl się do Niego teraz.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, naucz mnie cierpliwości. Ty masz plan, a ja mam potrzebę. Pomóż mi dostosować moje tempo do Twojego. Podaruj mi powściągliwość i umiejętność czekania. I napełnij moją niespokojną duszę ufnością, że gdy czekam, jesteś obecny, działając głęboko we mnie i poprzez okoliczności wokół mnie. Dziękuję Ci za Twój pokój i uzdrowienie w moim sercu i w moim domu. Amen.

[i] *Ch. Swindoll, Odkrywanie Biblii. Wrocław 2019, s. 108*
[ii] *The Bible Knowledge Commentary: Old Testament* https://netbible.org/ [Dostęp: 23.05.2022]
[iii] *Biblia 2000* https://www.biblia.info.pl [Dostęp: 23.05.2022]

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ABRAHAM: NIEZWYKŁA PODRÓŻ WIARY PEWNEGO NOMADY

STUDIUM BIBLIJNE

KONSPEKT

„Zakorzenić się w Bogu”

Księga Rodzaju 17,1-5.9-10.15-19.21-22;

ZACZNIJMY OD TEGO

Pewne stare mądre przysłowie zaczyna się od pytania: „Kiedy jest najlepszy czas na posadzenie dębu?” Żartobliwa odpowiedź brzmi: „Sto lat temu... albo dzisiaj”. Chodzi o to, że nie możemy cofnąć się w czasie i zmienić przeszłości, ale zmienić naszą przyszłość przez to, co wybierzemy dzisiaj, możemy. Dzisiaj jest najlepszy czas na sianie dobrych nasion, które przyniosą nam korzyści w przyszłości. Musimy jednak wykazać się cierpliwością. Na podobieństwo wolno rosnących dębów, ludzie dojrzewają latami, a nie z dnia na dzień. Chuck Swindoll stwierdza:

> *Dojrzałość i głębia nie przychodzą od razu. One wymagają czasu. Jeśli chciwość jest demonem stojącym za pieniądzem, żądza jest demonem seksu, zaś za pychą kryje się demon władzy, to demonem dojrzałości jest pośpiech.*

W naszej kulturze pośpiechu i zaawansowanej technologii zakładamy, że wszystko co wartościowe, można zdobyć jednym kliknięciem myszy lub stuknięciem w ekran. Chcemy szybkiego transportu, szybkich komputerów, błyskawicznych posiłków (fast food), szybkiej obsługi i natychmiastowego sukcesu. Brakuje nam cierpliwości do starannego pielęgnowania charakteru, które obejmuje milczenie, czekanie i nasłuchiwanie „szmeru łagodnego powiewu” (cichego szeptu Boga) (1 Księga Królewska 19,12).

Niekiedy, aby dać naszej wierze i charakterowi czas na dojrzewanie, Bóg musi nas spowolnić i poprowadzić w długi okres „uśpienia” – podobny do okresu bezpłodności, jakiego doświadczyli Abraham i Sara, gdy wyczekiwali na Boga, aby darował im syna. Przez lata wydawało się, że nic się nie dzieje. Jednak pod ziemią, poza zasięgiem wzroku, ich korzenie duchowej dojrzałości zagłębiały się coraz bardziej.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Rozpoczynając nasze studium nad pogłębianiem swoich duchowych korzeni, daj sobie czas na cichą modlitwę.

Ważna myśl:

Dojrzałość i głębia nie przychodzą od razu. One wymagają czasu. Jeśli chciwość jest demonem stojącym za pieniądzem, żądza jest demonem seksu, zaś za pychą kryje się demon władzy, to demonem dojrzałości jest pośpiech.

- Charles R. Swindoll

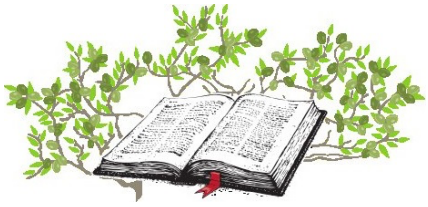

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

- Zaproszenie: Zaproś Pana do swojego studium i poproś Go, aby uchronił cię przed rozproszeniem.
- Otwartość: Otwórz swoje serce tak jak Dawid, który się modlił: „Przeniknij i poznaj moje serce, Boże” (Psalm 139,23).
- Uważność: Proś Pana, aby pomógł ci usłyszeć Jego łagodny szept (1 Królewska 19,12).
- Badanie: Pozwól swojemu umysłowi dryfować przez ostatnie dziesięciolecia twojego życia. Gdzie byłeś dziesięć lat temu? Dwadzieścia? Trzydzieści? Uznaj przed Panem, że dostrzegasz, jak na różne sposoby prowadzi cię Jego ręka.
- Dziękczynienie: Zakończ dziękczynieniem za Jego obecność i za prawdy, które zgłębisz za chwilę.

Teraz otwórz Biblię i przeczytaj 17. rozdział Księgi Rodzaju. Czytając, zwróć uwagę na Boga w wersetach 4–8 („Oto moje...”); na Abrahama w wersetach 9–14 („ty natomiast...”); i Sarę, w wersetach 15–16 („twoja żona Saraj...”).

Co, po lekturze tego urywka, rzuca ci się w oczy?

Zagłębiając się w ten rozdział, zastosujemy nasze umiejętności studiowania Pisma Świętego w zakresie analizy tekstu i interpretacji.

Analiza tekstu i interpretacja: Oczekiwanie na Boga, Słuchanie Boga, Rozmowa z Bogiem

Dokonując a*nalizy tekstu,* która jest niezbędnym punktem wyjścia do jego zrozumienia, szukamy słów oznaczających działanie, szczegółów, miejsc, wydarzeń, powtórzeń, porównań i kontrastów. *Interpretacja* to rozszyfrowanie znaczenia tekstu – odkrywanie tego, co autor chciał przekazać swoim odbiorcom. Interpretując tekst, wywodzimy z niego zasady, które następnie możemy zastosować w swoim życiu.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Zakorzenić się w Bogu”

Księga Rodzaju 17,1-5.9-10.15-19.21-22;

Oczekiwanie na Boga — Księga Rodzaju 17,1–2

Pierwsze dwa wersety 17. rozdziału Księgi Rodzaju tworzą pomost od narodzin Izmaela (Księga Rodzaju 16,15) do obiecanych narodzin Izaaka (Rdz 17,19), od wybiegania Abrahama i Sary przed Boga, do ich oczekiwania na Boga.

Analiza tekstu

Zwróć uwagę na wiek Abrahama w Księdze Rodzaju 17,1 w porównaniu z jego wiekiem w Księdze Rodzaju 16,16. Jakie jest znaczenie takiego upływu czasu?

Pomiędzy 16. i 17. rozdziałem Księgi Rodzaju zalega trzynaście lat ciszy. Nie należy jednak mylić milczenia Boga z Jego nieobecnością. W każdej mijającej chwili Bóg był blisko nich. Nie zakładaj też, że nie wydarzyło się nic istotnego. Chociaż Bóg nie ukazał się Abrahamowi, nie odezwał się do niego, ani go nie odwiedził, darował mu coś równie cennego – czas na pogłębienie wiary, gdy ten wyczekiwał na Pana.

Dalej, porównaj wydarzenia opisane w 16. rozdziale Księgi Rodzaju z początkowymi zdaniami rozdziału 17. Jakie było założenie Abrahama i Sary w Księdze Rodzaju 16,1–3 w zestawieniu z Bożym zapewnieniem w Księdze Rodzaju 17,1–2?

Jakie były Boże oczekiwania w Księdze Rodzaju 17,1 i w jaki sposób Abraham i Sara nie spełnili tych oczekiwań w Rdz 16,4–6? Dlaczego tutaj Bóg już mógł wyrazić te oczekiwania?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Zakorzenić się w Bogu”

Księga Rodzaju 17,1-5.9-10.15-19.21-22;

Interpretacja

Jakie jest znaczenie Bożego imienia *Wszechmocny* w Rdz 17,1 (w języku hebrajskim *El Shaddai*)? Jak myślisz, czego uczy to imię o zaufaniu Bogu Abrahama i Sarę, a także bezpośrednich adresatów Księgi Rodzaju?[i] Aby lepiej zrozumieć naturę *Wszechmocnego* (*El Shaddai*), zwróć uwagę na fakt, że to imię pojawia się w Piśmie Świętym 48 razy, z czego 31 razy w Księdze Hioba. Podobnie jak Abraham, Hiob również zmagał się z zaufaniem Bogu. Co takiego jest w znaczeniu *El Shaddai*, że inspiruje wiarę u tych, którzy zmagają się z wątpliwościami?

Zasady

Jakie zasady dotyczące oczekiwania na Boga wyłaniają się z dotychczasowej analizy tekstu i interpretacji?

Abraham i Sara nauczyli się nie wybiegać przed Boga, ale — zgodnie z Bożymi wskazówkami – „żyć z Nim w zażyłości i być bez skazy” (Rdz 17,1). W miarę jak przez długi czas ufali Bogu i polegali na Jego obietnicach, coraz głębiej zapuszczali swoje korzenie w Bogu, aż w końcu Pan ogłosił, że okres wzrostu dobiegł końca i wkrótce pojawi się owoc ich wiary.

Słuchanie Boga — Księga Rodzaju 17,3–16

Przeczytaj Księgę Rodzaju 17,3–16. W tej części mówi tylko Bóg, a Abraham kłania się ze czcią i uważnie słucha.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Zakorzenić się w Bogu”

Księga Rodzaju 17,1-5.9-10.15-19.21-22;

Analiza tekstu

W pierwszej części tego rozdziału Bóg potwierdził swoje bezwarunkowe przymierze z Abrahamem (Księga Rodzaju 17,3–8). Spójrz na tabelę „Życie Patriarchy Abrahama — Panorama” w pierwszym studium naszego kursu. Przejrzyj fragmenty, w których Bóg potwierdzał przymierze z Abrahamem. Policz, ile razy Bóg użył w nich wyrażenia: „będę...(chcę)”. Zwróć też uwagę na to, w jaki sposób każdy z tych fragmentów opiera się na poprzednim i stanowi jego rozszerzenie. Co nowego pojawia się w Księdze Rodzaju 17,3–8?

Pieczęcią Bożej obietnicy – „Chcę (...) dać ci niezmiernie liczne potomstwo” (Rdz 17,2) – było nowe imię Abrama, *Abraham*, które oznacza „ojciec wielu narodów”.

Co jest *znakiem* objęcia przyszłych pokoleń błogosławieństwem przymierza (Rdz 17,9–14)? Wymień szczegółowe instrukcje Boga.

Kolejna część dotyczy roli Sary (Rdz 17,15–16). Chociaż była bardzo stara i „nie miewała już miesiączki” (Rdz 18,11), miała urodzić Abrahamowi dziedzica. Jakie szczególne cechy dostrzegasz w obietnicy danej Sarze przez Boga (Rdz 17,16)?

Podkreślając obietnicę, że Saraj „(...) będzie matką narodów i od niej będą pochodzić królowie” (Rdz 17,16), Bóg nadał jej jej nowe imię — Sara, które oznacza „księżniczkę” i rzeczywiście stało się imieniem matki przyszłych królów!

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Interpretacja

Apostoł Paweł interpretuje żydowski obrzęd obrzezania w świetle naszego duchowego zjednoczenia z Chrystusem. Przeczytaj List do Kolosan 2,11–12 i opisz znaczenie „Chrystusowego obrzezania”.

Obrzezanie symbolizowało oczyszczenie i przynależność do wspólnoty przymierza. Nadchodzące narodziny Izaaka symbolizowały nadzieję na nowe życie – na to, że nastanie następne pokolenie, co będzie stanowiło wypełnienie Bożej obietnicy dotyczącej linii rodowej. Dla chrześcijan oczyszczeniem, identyfikacją i nadzieją na nowe życie jest nasze zjednoczenie z Chrystusem (Kol 3,3-4).

Zasady

Jakie zasady dotyczące słuchania Boga wyłaniają się z analizy i interpretacji tego tekstu?

Rozmowa z Bogiem — Księga Rodzaju 17,17–22

Do tej pory przemawiał Bóg, ale kiedy Abraham usłyszał, że Sara, choć była już w podeszłym wieku, zostanie matką, ten niedowierzający starzec miał coś do powiedzenia!

Analiza tekstu

Co szczególnego zauważasz w reakcji Abrahama (Księga Rodzaju 17,17–18)?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Zakorzenić się w Bogu”

Księga Rodzaju 17,1-5.9-10.15-19.21-22;

Sprzeciw Abrahama i propozycja alternatywnego spadkobiercy brzmi znajomo, prawda? W 15. rozdziale Księgi Rodzaju Abraham proponował, aby jego spadkobiercą był Eliezer. W poniższej tabeli porównaj ofertę Abrahama dotyczącą Izmaela jako jego dziedzica z podobną ofertą dotyczącą Eliezera.

	Oferta dotycząca Eliezera (Księga Rodzaju 15,2–5)	Oferta dotycząca Izmaela (Księga Rodzaju 17,17–22)
Obiekcje Abrahama		
Idea Abrahama		
Odpowiedź Boga		
Posłuszeństwo Abrahama (Rdz 15,6.17,23)		

Interpretacja

Pomimo obiekcji Patriarchy Bóg nalegał, aby dziedzicem Abrahama był potomek Sary. Jak myślisz, jakiej lekcji autor Księgi Rodzaju uczył swoich czytelników na temat Bożych dróg?

Zasady

Jakie zasady dotyczące rozmowy z Bogiem wyłaniają się z analizy i interpretacji tego tekstu?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Zastosowanie: Odpowiadanie Bogu

Po tym, jak Bóg skończył mówić, Abraham spełnił Boże polecenie i (…) tego samego dnia (...) dokonał obrzezania wszystkich domowników płci męskiej (Księga Rodzaju 17,23). Zrobił to natychmiast, ponieważ ufał, że Bóg wie, co jest najlepsze. Szczere zaufanie prowadzi do całkowitego posłuszeństwa i charakteryzuje ludzi o głębokich duchowych korzeniach.

Dziewięćdziesięciodziewięcioletni Abraham, przez lata oczekiwania na Boga, słuchania Go, rozmawiania z Nim i odpowiadania Mu, głęboko zakorzenił się w Panu. Którą z przedstawionych w tym studium zasad możesz od razu „zasadzić” w swoim życiu? Jakie decyzje możesz dziś podjąć, aby głębiej zapuścić swoje korzenie i osiągnąć duchową dojrzałość?

Zakończ studium tak jak je rozpocząłeś – prosząc Pana, aby zwolnił tempo twojego życia, abyś prowadził życie z Nim krok po kroku w coraz głębszej wierze.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, spowolnij mnie. Wycisz mojego ducha. Chcę usunąć wszelkie przeszkody, tak aby słuchać tylko Ciebie. W Twojej obecności jest cisza, a w Twoim planie jest piękno. Tak jak Abraham i Sara cierpliwie czekam na Twoją wolę i we wszystkich okresach mojego życia całkowicie Ci ufam. Amen.

[i] „Tu po raz pierwszy pojawia się w Starym Testamencie tytuł 'Bóg Wszechmogący' (...), który potem w Księdze Rodzaju występuje jeszcze kilkakrotnie (17,1; 28,3; 35,11; 43,14; 48,3; por. 49, 25). Niektórzy uczeni sugerują, że *sadday* pochodzi od akadyjskiego *sadu*, które to słowo oznacza pierś lub górę, albo jedno i drugie (...) Tak więc *sadday* na określenie Boga odnosi się albo do Jego zdolności obfitego zaopatrywania (*Bogaty)*, albo do Jego majestatycznej potęgi (*Wszechmocny)*”, w: Allen P. Ross, “Genesis,”, *The Bible Knowledge Commentary, Old Testament* pod red. John F. Walvoord i Roy B. Zuck (Wheaton, Ill.: Victor Books, SP Publications, 1985), s. 58.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Dzień jak na huśtawce”

Księga Rodzaju 18,1–5.9 –16.20-22

ZACZNIJMY OD TEGO

18. rozdział Księgi Rodzaju rozpoczyna się znamiennym zdaniem: „PAN ukazał się Abrahamowi” (Księga Rodzaju 18,1). Jest to szósta relacja o tym, że Bóg ukazuje się Abrahamowi lub do niego przemawia. Czy pamiętasz pięć poprzednich? Wypełnij puste pola, a jeśli potrzebujesz pomocy, znajdź odpowiedź we wskazanych miejscach.

- *W Ur* _____ Bóg dał Abrahamowi pierwsze przymierze (Rdz 12,1-3.15,7).
- *Obok dębu* _____ Bóg obiecał dać ziemię potomkom Abrahama (Rdz 12,6-7).
- *Pomiędzy Ai a* _____ Bóg powtórzył obietnice ziemi i potomków (Rdz 13,3.14-16).
- *Po uratowaniu* _____ Bóg potwierdził swoje obietnice poprzez ceremonię przymierza „rozpołowionych zwierząt (Rdz 14,14-16.15,9-21).
- *Gdy Abraham miał* _____ *lat.* Bóg potwierdził przymierze, ustanawiając obrzęd obrzezania (Rdz 17,1-14).

Czy to w wizji, czy zwracając się bezpośrednio, Bóg rozmawiał z Abrahamem jak z bliskim towarzyszem, ponieważ Pan znał Abrahama jako swego „przyjaciela” (Księga Izajasza 41,8 BT). Jednak rozmowa opisana w 18. rozdziale Księgi Rodzaju była najbardziej intymna ze wszystkich. W tym przypadku Pan przychodząc do Abrahama i Sary przyjął postać człowieka – było to boskie objawienie zwane teofanią. Towarzyszyli Mu dwaj aniołowie, również w postaci ludzkiej (Księga Rodzaju 18,22.19,1). Przyjrzyjmy się bliżej temu niezwykłemu wydarzeniu.

Ważna myśl:

Ufaj, że dla Boga nie ma nic niemożliwego. Pamiętaj o tym, proszę. To zmieni twoje nastawienie do życia.

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

TERAZ TWOJA KOLEJ

Scena ta rozegrała się w trzech aktach: nieoczekiwana wizyta (Księga Rodzaju 18,1-8); zaskakująca obietnica (18,9–15); i objawienie sądu (18,16–33). Poświęć czas na modlitwę, a następnie przeczytaj każdy z tych fragmentów. Wchodząc w tę scenę, otwórz swoje serce na uwielbienie. Przyjrzyj się naszemu Bogu cudów, który przybrał ludzką postać i wkroczył do jałowego krajobrazu rzeczywistości Abrahama, aby w cieniu dębu dzielić posiłek z Beduinem.

Metoda *odkrywania Biblii*

Celem studiowania Biblii jest odżywianie się w sensie duchowym. Fizycznie stajemy się samowystarczalni wtedy, gdy sami przygotowujemy sobie posiłki i samodzielnie się odżywiamy. Podtrzymywanie życia duchowego wymaga podobnego procesu. Postępując zgodnie z metodą studiowania Biblii opisaną w książce *Odkrywanie Biblii*, karmimy się Słowem Bożym. A potem, kiedy żyjemy tym, czego nauczyliśmy się z Biblii, Duch Boży obdarowuje nas swoją mocą i dokonuje w nas wewnętrznej przemiany. Mając ten cel na uwadze, przejdźmy przez kolejne kroki studiowania Biblii: analizę tekstu, interpretację, korelację i najważniejszy, ostatni etap – zastosowanie.

Scena ta ukazuje serce Boga, który pragnie mieć bliską relację z człowiekiem, swoim ukochanym stworzeniem, na dostępnym dla niego poziomie. Prześledźmy rozwój wydarzeń, gdy trzech nieznajomych bez ostrzeżenia przybyło do Abrahama.

Nieoczekiwana wizyta — Księga Rodzaju 18,1–8

Przeczytaj ponownie ten fragment i przyjrzyj się uważnie postaciom w tej historii.
W pierwszym wersecie autor szepcze czytelnikowi do ucha, wyjawiając tożsamość jednego z trzech tajemniczych mężczyzn: „PAN”, po hebrajsku „Jahwe” (Księga Rodzaju 18,1). Abraham jednak nie rozpoznał swego Boskiego Przyjaciela; „(...) naprzeciwko siebie (zobaczył jedynie) trzech mężczyzn” (Rdz 18,2).

Analiza tekstu

Poniżej zapisz, gdzie, kiedy i co się wydarzyło.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Nawet jeśli Abraham nie rozpoznał niebiańskich celebrytów, to i tak rozwinął przed nimi czerwony dywan. Zaoferował swoim gościom wodę do obmycia stóp, świeżo upieczony chleb, wyborne cielę oraz twaróg i mleko. I gdy jedli, najprawdopodobniej czekał stojąc – na znak najwyższego szacunku. To nie był zwykły popołudniowy lunch!

Interpretacja

Dlaczego autor Księgi Rodzaju zadał sobie tyle trudu, by opisać ten posiłek? Wskazówką co do znaczenia może być kontrast pomiędzy łaskawością Abrahama a bezwstydną nikczemnością Sodomitów. Przeczytaj dalej, aż do sceny, w której dwaj aniołowie tej samej nocy przybyli do Sodomy (Księga Rodzaju 19,4-5).

Gościnność Abrahama jest wzorem właściwej społeczności z Bogiem. Jakie jej cechy możesz naśladować?

Jak rozumiesz przedstawiony kontrast pomiędzy przyzwoitością Abrahama, a nieprzyzwoitością Sodomitów? Jakie skojarzenia nasuwają obie reakcje Boga, naszego Sędziego?

Zaskakująca obietnica dla Sary — Księga Rodzaju 18,9–15

Po posiłku goście przeszli do sedna swojej wizyty, pytając Abrahama: „Gdzie jest twoja żona Sara?” (Księga Rodzaju 18,9). Przeczytaj ponownie ten fragment i zwróć uwagę na kulminacyjny moment, w którym Bóg objawił swoje imię.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Analiza tekstu

Co wskazuje, że to sam Pan był gościem, który zapowiedział przyszłe wydarzenia?

Korelacja: Preegzystencja Chrystusa w Starym Testamencie

Zapoznaj się głębiej z innymi fragmentami Starego Testamentu, które opisują ukazywanie się Pana. Pomoże ci w tym dostępny na stronie www.iflpolska.pl/czytaj artykuł pt. „Preegzystencja Chrystusa”. Zapisz, co odkryłeś.

Co za cud! Syn Boży ukazał się, aby osobiście przepowiedzieć narodziny Izaaka, który będzie kontynuował linię potomków prowadzącą aż do narodzin Jezusa — niemowlęcia w Betlejem.

Zwróć uwagę na znaczące powtórzenie w tej części (Księga Rodzaju 18,10 i 18,14). Co sprawiło, że Pan musiał się powtarzać? Przepowiednia Pana o synu wydawała się 89-letniej Sarze tak absurdalna, że aż śmieszna! A jednak wzbudzenie życia w martwym łonie Sary nie było niemożliwe dla Tego, który mocą swego słowa stworzył wszystko co żyje. „Czy dla PANA jest coś niemożliwego?” — zapytał tajemniczy gość (Rdz 18,14).

Bóg zwrócił się do Sary z pytaniem, dlaczego się śmieje nie po to, aby ją zawstydzić, ale aby obnażyć cynizm, który wyparł jej wiarę. Matka Izaaka – poprzez którą w kolejnych pokoleniach na świat miał przyjść Chrystus Odkupiciel – potrzebowała odrobiny łaski. Zanim Bóg mógł wzbudzić życie w łonie Sary, musiał wzbudzić nadzieję w jej sercu i przywrócić jej zaufanie do Niego.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Interpretacja

Zapowiedź narodzin Izaaka ujawnia więc prawdziwy cel posiłku: potwierdzenie przymierza w sposób najbardziej osobisty. Komentator Allen P. Ross wyjaśnia, jakie znaczenie ma wspólny posiłek Boga z Abrahamem:

> *Wspólny posiłek był ważny za względu na utwierdzanie relacji. Praktykowano go w czasie ofiar składanych na rzecz pokoju i w czasie zawiązywania traktatów. Kiedy Pan był gotów, aby doprecyzować wypełnienie obietnicy przymierza, przyszedł osobiście i w namiocie Abrahama spożył posiłek. Nic bardziej znacząco nie mogło wyrazić ich bliskiej relacji.*[i]

Czego o naturze Boga uczy cię ten epizod z Abrahamem i Sarą?

Powiadomienie Abrahama o sądzie nad Sodomą i Gomorą — Księga Rodzaju 18,16–33

Po tym, jak usłyszał od Boga uspokajającą obietnicę, że on i Sara będą mieli syna, Abraham usłyszał wieść, która sprawiła, że dzień uskrzydlający stał się dniem dołującym — od radości z otrzymania Bożego błogosławieństwa do strachu przed Bożym sądem nad Sodomą, miastem Lota i jego rodziny. Przeczytaj ten fragment jeszcze raz i odszukaj dowody potwierdzające rolę Abrahama jako orędownika.

Analiza tekstu

Tak jak krew niewinnego Abla wołała do Pana (Księga Rodzaju 4,10), a później wołali do Niego hebrajscy niewolnicy pod biczami egipskich panów (Księga Wyjścia 3,7), tak „krzyk Sodomy i Gomory” rozbrzmiał w sali tronowej Króla Niebios (Rdz 18,20 SNP’18). Krzyki gwałconych ofiar dotarły do ucha naszego sprawiedliwego Boga, a On przyszedł, aby przekonać się na własne oczy, czy czyny oprawców były tak nikczemne, jak słyszał (Rdz 18,21).

Jakie były powody, dla których Abraham poprosił Pana, aby oszczędził mieszkańców Sodomy i Gomory? Aby dowiedzieć się więcej, przeczytaj 2 List Piotra 3,9.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Interpretacja

Jaki jest sens decyzji Boga, że oszczędzi miasta, jeśli znajdzie tam 50... 45... 30... 20... 10 sprawiedliwych ludzi (Księga Rodzaju 18,26–33)? Czego ten fragment uczy o wstawiennictwie, współczuciu i sprawiedliwości?

18. rozdział Księgi Rodzaju jest pełen kontrastów: pełne szacunku powitanie gości przez Abrahama, w porównaniu z lekceważącym ich powitaniem przez mieszkańców Sodomy; początkowe przesłanie Boga o miłości i błogosławieństwie w porównaniu z Jego przesłaniem o zagładzie; rozkoszny posiłek w dziennym świetle w porównaniu z chmurami sądu zbierającymi się nad Sodomą. Światło i ciemność pojawiają się obok siebie, niebo i piekło tego samego dnia. Czego możemy się z tego nauczyć?

Zastosowanie: Zasady do zapamiętania

Chuck Swindoll wymienia cztery zasady, które należy zastosować.

- *Przyjmuj innych tak, jakby byli aniołami.* Autor listu do Hebrajczyków tak pisze:

  > *Nie zapominajcie też o gościnności. Przecież dzięki niej niektórzy, nawet się nie domyślając, ugościli aniołów* (List do Hebrajczyków 13,2).

- *Bądź pewien, że dla Boga nie ma rzeczy zbyt trudnych.* Ta prawda przełamała cynizm Sary i przywróciła jej nadzieję; może ją przywrócić także tobie.

- *Pozostań wrażliwy na Pana.* Pamiętaj, że Bóg jest nie tylko twoim Stwórcą i Zbawicielem, ale także twoim Przyjacielem.

- *Pozostań żarliwy w modlitwie.* Za kim się wstawiasz? Nie rezygnuj z błagania i wołania do Pana! Kiedy skupiamy się na innych, modląc się za zagubionych i dodając otuchy tym, którzy nie mają nadziei, nasze serca zmiękną i doświadczymy radości, która przewyższy te gorsze dni.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Czy znalazłeś inne zasady, które możesz zastosować? Zapisz je.

Co już dziś możesz wprowadzić w życie?

Tak jak Abraham widział Boga stojącego w pobliżu, ty też szukaj Boga w codziennych okolicznościach. Słuchaj Jego głosu i szukaj Jego śladów, jakie zostawił w otaczającym cię stworzeniu. Zatrzymaj się, by Go usłyszeć, gdy czytasz Pismo Święte i śpiewasz duchowe pieśni. Takie zwyczajne zdarzenia ujawniają plany Pana wobec ciebie. Miej oczy, uszy i serce otwarte na Tego, który wkracza w twój świat tylko po to, by z tobą być.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, dziękuję Ci, że wszedłeś do mojego świata i dałeś mi nowy scenariusz do naśladowania. Strzeż mnie przed cynizmem i myśleniem, że wiem już wszystko na temat tego, co może się wydarzyć, a co nie. Potrzebuję Twojej perspektywy. Potrzebuję Twojej obecności w zwykłych wydarzeniach, takich jak spożywanie posiłku. Zachowaj mnie delikatnym, wrażliwym, otwartym i świadomym tego, że Ty działasz w moim życiu. Amen.

[i] Allen P. Ross, “Genesis”, *The Bible Knowledge Commentary, Old Testament*, pod red. John F. Walvoord and Roy B. Zuck (Wheaton, Ill.: Victor Books, SP Publications, 1985), s.59.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Co się dzieje, gdy się modlimy?"

Księga Rodzaju 18,22-33

ZACZNIJMY OD TEGO

Wszyscy słyszeliśmy, że nigdy nie wznosimy się wyżej niż wtedy, gdy klękamy przed naszym Bogiem. Ale co się dzieje, gdy zanosimy Panu nasze modlitwy i prośby? Czy Bóg zmienia zdanie? Czy możemy zmienić Jego plan lub odwrócić Jego kurs?

W tym studium przyjrzymy się żarliwemu dialogowi Abrahama z Panem na temat losu Sodomy. Analizując modlitwę Abrahama, zrozumiemy napięcie jakie istnieje między samą prośbą (to o co prosimy) a pragnieniem (to dlaczego prosimy), oraz poznamy ważną rolę, jaką modlitwa odgrywa w naszym życiu. Dzięki temu będziemy mogli z ufnością modlić się przed tronem łaski.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Przeczytaj ponownie rozmowę Abrahama z Panem, zapisaną w Księdze Rodzaju 18,22–33, którą analizowaliśmy w poprzednim studium. Czytając spróbuj dostrzec motywy, jakimi kierował się Abraham. Co skłoniło Abrahama, aby poprosić Pana o oszczędzenie miasta?

Z każdą prośbą o oszczędzenie sprawiedliwych, serce Abrahama musiało walić z niepokoju o Lota i jego rodzinę, którzy z pewnością zginęliby w ogniu sądu nad Sodomą. Każdy, kto błagał Boga o miłosierdzie dla bliskiej osoby, może się łatwo utożsamić z żarliwym apelem Abrahama. Nasze serca są wtedy przepełnione pytaniami takimi jak:

Ważna myśl:

Temat modlitwy to jeden z najgłębszych tematów, jakie może studiować człowiek. A jeśli tak nie uważasz, nie przemyślałeś go wystarczająco głęboko.

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

- Czy Bóg słyszy moje wołanie o ratunek dla moich bliskich?
- Co jeśli moje modlitwy są nie takie jak trzeba? Czy Bóg nadal będzie działał na ich korzyść?
- Jak powinienem interpretować milczenie Boga?

Aby odpowiedzieć na te pytania, posłużymy się korelacją, która pomoże nam zagłębić się w temat modlitwy.

> *Odkrywanie Biblii:* Korelacja
>
> Korelacja to proces porównywania różnych fragmentów Pisma Świętego w celu potwierdzenia odkrytego znaczenia analizowanego tekstu i uzyskania szerszego zrozumienia. Korelowanie Pisma Świętego chroni nas przed budowaniem doktryny w oparciu o jeden werset i pomaga rozwinąć rozsądną i zrównoważoną wiarę. Pomocne narzędzia to dobra Biblia do studiowania, która zawiera notatki i odsyłacze, konkordancja, albo wyszukiwarka w twoim ulubionym programie internetowym (np. www.biblia.info.pl).

Dwa główne składniki modlitwy

Wszystkie modlitwy zawierają dwie główne składowe: *prośbę* i *pragnienie*. Prośbę kierujemy do Pana, a pragnienie odnosi się do naszej motywacji – głębszego powodu stojącego za naszymi prośbami.

Jakie dwa powody podaje Jakub, aby wyjaśnić modlitwę, na którą nie ma odpowiedzi (List Jakuba 4,2–3)?

Nasze motywy są dla Pana tak samo ważne, jak nasze prośby. Często nasze motywy są ukryte nawet dla nas, jednak List do Hebrajczyków 4,13 mówi nam o Bożym wglądzie w najgłębsze zakamarki naszej duszy. Więc jakie są te nasze motywacje?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Co się dzieje, gdy się modlimy?"

Księga Rodzaju 18,22-33

Możemy próbować ukryć nasze pragnienia za naszymi wymyślnymi modlitwami, ale Bóg widzi nas takimi, jakimi jesteśmy, ze wszystkimi naszymi dziwactwami, z całą złożonością i ukrytymi pragnieniami. Przez pryzmat tych dwóch składowych, prośby i pragnienia, możemy zobaczyć, jak Bóg odpowiada na nasze modlitwy.

Cztery sposoby, w jakie Bóg odpowiada na nasze modlitwy

Boże „tak" lub „nie" zależy od Jego odpowiedzi na to, o co się modlimy i dlaczego się modlimy.

Po pierwsze, *Bóg może odpowiedzieć „tak" na prośbę i „tak" na pragnienie*. Przykład Bożej odpowiedzi „tak-tak" znajdujemy w pewnym momencie życia Eliasza. Przeczytaj modlitwę Eliasza zapisaną w 1 Księdze Królewskiej 18,36–37. O co prosił? Jakie było jego pragnienie?

Jaką widzisz w tym fragmencie wskazówkę, że Eliasz działał zgodnie z objawioną wolą Boga?

Przeczytaj 1 List Jana 5,14–15. W jaki sposób ten fragment potwierdza zasadę modlitwy zilustrowaną przez odpowiedź Boga udzieloną Eliaszowi?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Po drugie, *Bóg może odmówić zarówno prośbie, jak i pragnieniu.* Biblia podaje liczne przykłady Bożej odpowiedzi „nie-nie”, wskazując na błędne prośby kierowane z niewłaściwych pobudek. Dlaczego, według każdego z poniższych wersetów, Bóg odmawia odpowiedzi na niektóre modlitwy?

Ewangelia Mateusza 6,5–7

List Jakuba 1,6–7

1 List Piotra 3,7

Czasami Bóg odpowiada „nie”, ponieważ nasza prośba i motywy nie są zgodne z Jego wolą. Innym razem chce nam udzielić boskiej lekcji albo, być może, chce nas użyć jako lekcji poglądowej dla innych. Kiedy Bóg mówi „nie”, zawsze jest to dobry czas na zastanowienie się nad swoją duszą.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Po trzecie, *Bóg może powiedzieć „tak” na naszą prośbę, ale „nie” naszemu pragnieniu.* Przykład Bożej odpowiedzi „tak-nie” pojawia się w Jego postępowaniu z Izraelitami na pustyni. Przeczytaj Księgę Liczb 11,4–6. Znużeni jedzeniem samej manny, ludzie błagali Pana o mięso. Chociaż Pan nie był zadowolony z ich niewdzięczności (Lb 11,10), to jednak dał im mięso, tak jak prosili.

Przeczytaj Księgę Liczb 11,31–35. Jakie konsekwencje ponieśli Izraelici, kiedy otrzymali to, o co z niewłaściwych pobudek prosili? Jak myślisz, dlaczego Bóg tak zareagował?

Tego dnia stare powiedzenie: „Uważaj o co prosisz. Może się zdarzyć, że to dostaniesz!” okazało się dla Izraelitów prawdziwe.

Po czwarte, *Bóg może powiedzieć „nie” na naszą prośbę, ale „tak” pragnieniu.* Boża odpowiedź „nie-tak” jest dokładnie tym, co otrzymał Abraham, gdy modlił się o zachowanie Sodomy. Pragnienie Abrahama było czyste, kiedy poprosił Pana, aby okazał miłosierdzie niegodziwemu miastu, ze względu na dziesięciu prawych ludzi (Księga Rodzaju 18,27–33). Odpowiedź Boga poznamy w następnym studium Księgi Rodzaju 19,1–26. Bóg nie mógł znaleźć w mieście nawet dziesięciu sprawiedliwych, więc odrzucił prośbę Abrahama i osądził miasto. Jednak uszanował szczere pragnienie Abrahama, ostrzegając Lota i jego rodzinę, aby uciekli z miasta.

Przeczytaj List do Rzymian 8,26–28. Jak ten fragment odnosi się do odpowiedzi Boga na właściwe pragnienie, niezależnie od prośby?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Życie Abrahama składało się z prostych rozmów z Bogiem – modlitwy w najczystszej postaci. Na przykładzie Abrahama uczymy się, że Bóg często ma dla nas coś lepszego niż to, o co prosimy i dlatego odmawia naszym prośbom.

Zastosowanie: Trzy możliwe odpowiedzi na każdą modlitwę

Podsumowując, przyjrzyjmy się trzem możliwym odpowiedziom, jakie możemy otrzymać w odpowiedzi na każdą modlitwę.

- *Bóg może powiedzieć „tak” (i często to robi)!* To wspaniałe chwile, prawda? Pamiętaj jednak: Bóg może pójść głębiej niż nasze powierzchowne prośby i dotrzeć do sedna sprawy, dając nam to, czego naprawdę potrzebujemy, a nie to, co nam wydaje się naszą potrzebą. Czy możesz przypomnieć sobie sytuację, w której Bóg odpowiedział na twoją modlitwę zgodnie z prośbą lub nawet lepiej niż o to prosiłeś? Napisz, co się stało i wyraź swoje zaufanie w Jego mądrość.

- *Bóg może powiedzieć „nie” (i często to robi)!* Boże „nie” nigdy nie jest podyktowane okrucieństwem. Pan nigdy też nie jest zobowiązany do wyjaśnienia swoich powodów. Paweł doświadczył Bożego „nie”, kiedy prosił o uzdrowienie (2 List do Koryntian 12,7-10). Zaakceptował Bożą odpowiedź i ten „cierń” potraktował jako okazję, by zaufać dobroci Boga i oprzeć się na Jego łasce. Opisz przypadek Bożego „nie” w twoim życiu i, podobnie jak Paweł, wyraź swoje zaufanie i zależność od woli Pana.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

- *Bóg może powiedzieć „czekaj” (i często to robi)!* Abraham czekał na Boga... przez wiele lat! Z naszej ograniczonej, horyzontalnej perspektywy nie zawsze potrafimy zrozumieć, dlaczego Bóg opóźnia błogosławieństwa lub odkłada na później spełnienie obietnic. Jednak czas, w którym oczekujemy, jest jedną z najczęściej stosowanych przez Boga metod stymulowania naszego duchowego wzrostu. Poniżej wymień aktualną modlitwę, na którą Bóg odpowiedział — „poczekaj”. Twoja prośba i motywy mogą być słuszne, ale być może nie pasują do Bożego harmonogramu. Wyraź swoją ufność w doskonałe Boże wyczucie czasu.

Czy to studium pomogło ci odpowiedzieć na kilka pytań dotyczących modlitwy? Zapisz tutaj wszelkie dalsze pytania jakie możesz mieć na temat modlitwy, a w nadchodzących dniach szukaj Pana w Jego Słowie. Pamiętaj przy tym, aby ufać Jego mądrości, dobroci i wyczuciu czasu.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, ponieważ Ty jesteś moim suwerennym Panem, opieram się na Tobie i zawsze ufam Twoim odpowiedziom: „tak”, „nie”, lub „czekaj”. Zbadaj moje serce, aby poznać moje motywy i ujawnij we mnie wszelkie samolubne pragnienia. Pragnę zawsze żyć poddany Twojej woli i wierny drodze, którą mnie prowadzisz. I proszę, Panie, okaż miłosierdzie moim bliskim, którzy potrzebują Twojej pomocy. Ratuj ich. Przyciągnij ich swoimi ramionami miłości i prowadź ich Swoją odwieczną drogą. Amen.

Polecamy również książkę „Abraham: Niezwykła Podróż Pewnego Nomady: Studium Biblijne” wydaną w formie drukowanej przez fundację IFL Polska w 2017r., stanowiącą rozwinięcie niniejszych KONSPEKTÓW. Więcej informacji znajdziesz na naszej stronie internetowej www.iflpolska.pl lub pisząc na nasz adres: kontakt@iflpolska.pl

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Kiedy przebierze się miara”

Księga Rodzaju 19,1-14

ZACZNIJMY OD TEGO

W niektórych częściach świata poziom zanieczyszczenia środowiska jest tak wysoki, że ludzie chorują przez sam fakt, że oddychają powietrzem. Odpady chemiczne zanieczyszczają tam wodę, a zanieczyszczona woda zatruwa żywność. Aż dziw, że ludzie próbują zachować zdrowie, żyjąc w tak toksycznym środowisku!

Moralnie toksyczna Sodoma naraziła Lota i jego rodzinę na zanieczyszczenie innego rodzaju – zanieczyszczenie duszy. Deprawacja, jak trująca chmura, wisiała w powietrzu tamtejszej kultury. Szambo grzechu przelało się i naraziło Lota i jego rodzinę na akty zdziczenia, niepohamowane perwersje seksualne i przerażające formy nadużyć. Jak ktokolwiek mógłby pozostać duchowo zdrowy, żyjąc w grzesznym rynsztoku Sodomy?

Gdyby Jozue żył w czasach Lota, ostrzegłby go przed niebezpieczeństwem obcowania ze złymi ludźmi: „Staną się (...) dla was sidłem, pułapką i biczem dla waszych boków i cierniami na waszych oczach” (Księga Jozuego 23,13). Podobnie apostoł Paweł ostrzegałby: „Złe rozmowy psują dobre obyczaje” (1 Koryntian 15,33). Paweł, gdyby mógł, nalegałby na Lota:

> *Niech was nikt nie zwodzi pustym gadaniem, bo przez nie nadchodzi gniew Boży na synów buntu. Nie miejcie z nimi nic wspólnego.* (List do Efezjan 5,6-7).

Niestety, złe towarzystwo Sodomitów zdeprawowało Lota i jego rodzinę. Gniew Pana spadł na lud Sodomy i pochłonąłby także Lota... gdyby nie wizyta dwóch aniołów, którzy przyszli mu na ratunek.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Aby przygotować swoją duszę na wizytę w Sodomie, zatrzymaj się, aby modlić się do Pana. Proś Go, aby w tym mrocznym miejscu objawił Swoje światło. Rozważ te wersety, które koncentrują się na Bożej miłości, wierności, prawości i sprawiedliwości.

Ważna myśl:

Przekonania to głębokie, silne, mocno zakorzenione, wewnętrzne zasady dotyczące uczciwości, moralności, etyki i wiary. To, co wiesz to jedno, ale to, co zrobisz z tym, co wiesz, związane jest z twoimi przekonaniami.

- Charles R. Swindoll

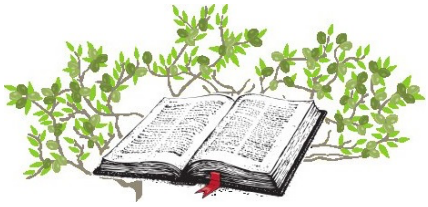

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

PANIE, do nieba sięga Twoja łaska,
a wierność Twoja ponad obłoki.
Twoja sprawiedliwość jak wysokie góry,
a sądy Twoje jak głęboka przepaść (Psalm 36,6–7).

Przekraczając bramy Sodomy, nie spuszczaj oczu z naszego niebiańskiego Ojca. To Bóg jest zwycięzcą w tej historii, a nie zło. Przeczytaj Księgę Rodzaju 19,1–14 i poszukaj boskich cech w postępowaniu aniołów, w przeciwieństwie do bezbożnych cech Lota.

Boskie cechy aniołów	Bezbożne cechy Lota

Zachowanie Lota wykazywało oznaki skażenia: interesowność, zdradę, kompromis i korupcję. Co mógł zrobić Lot, aby uchronić się przed moralnym zepsuciem Sodomy? Co my możemy zrobić, aby uchronić się przed skażeniem moralnym w miejscu, w którym żyjemy? Poszukaj odpowiedzi na te pytania, studiując tę historię.

Narzędzia do *odkrywania Biblii*

Pierwszym, krytycznie ważnym krokiem jest przeprowadzenie analizy tekstu. Odsłania ona szczegóły umożliwiające powiązanie poszczególnych fragmentów badanego urywka Pisma Świętego w logiczną całość. Przeczytaj ten fragment, zwróć uwagę na występujące w nim kontrasty, porównania, powtarzające się słowa, zależności przyczynowo skutkowe oraz na słowa uwypuklone. Szczególną uwagę zwróć na nakazy (polecenia) i czasowniki (wskazują na akcję, działanie). Są jak konary drzewa. A znaczenia pozostałych słów w tym urywku są jak wyrastające z tych konarów gałęzie i liście.

Analiza tekstu: Przykład degradacji moralnej

Fragment ten ukazuje rolę, jaką Lot pełnił w mieście (Księga Rodzaju 19,1) oraz jego relacje z trzema grupami bohaterów tej historii – przybyszami anielskimi (Rdz 19,1-3), niemoralnymi mieszkańcami (Rdz 19,4-11) i jego obojętną rodziną (Rdz 19,12-14).

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Rola Lota w niegodziwym mieście — Księga Rodzaju 19,1

Porównaj fragmenty Księgi Rodzaju 13,12–13 z 19,1. Miejsce, jakie Lot zajmował przy bramach miasta wskazywało na jego autorytet i pozycję wśród rządzącej starszyzny, która prowadziła tam interesy i rozstrzygała spory. Jaką drogę przebył Lot od początkowego zamieszkania w pobliżu Sodomy, do jego pozycji u bram miasta? Co świadczy o zaangażowaniu Lota w sprawy obywatelskie?

Abraham i Lot mieli wiele wspólnego jako wuj i bratanek. Abraham cieszył się wielkim szacunkiem wśród Amorytów (Księga Rodzaju 14,13), a Lot był wysoko ceniony wśród Sodomitów. Zarówno Abraham, jak i Lot byli sprawiedliwi. „Abram uwierzył PANU, który za to uznał go za sprawiedliwego” (Rdz 15,6). Według Apostoła Piotra, Lot również był „sprawiedliwym człowiekiem” (2 Piotra 2,7). Jednak w przeciwieństwie do Abrahama, Lotowi brakowało ugruntowanych zasad, wspartych silnym charakterem. Być może, jak zauważa Piotr, „(...) mieszkając wśród nich, musiał ten sprawiedliwy słuchać i patrzeć codziennie na nieprawości. Ubolewał nad tym z całej duszy (...)” (2 P 2,8), ale trzeba było dopiero wizyty dwóch aniołów, aby skłonić go do opuszczenia tego plugawego miejsca!

Lot z anielskimi gośćmi — Księga Rodzaju 19,1–3

Jaki był cel wizyty aniołów w Sodomie (Księga Rodzaju 18,20–21)?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Co zaobserwowałeś podczas pierwszego spotkania Lota z aniołami (Rdz 19,1–3)?

Pan zgodził się oszczędzić miasto, jeśli aniołowie znajdą w nim dziesięciu sprawiedliwych (Rdz 18,32). Lot zdał egzamin z prawości, okazując im gościnność. Czyniąc to, ujawnił jednak swoje obłudne serce. To, jak pośpiesznie wyprowadził aniołów z placu miejskiego nosiło znamiona tuszowania sprawy, było próbą przybrania pozy serdeczności, przy jednoczesnym zaciągnięciu zasłony na okropności Sodomy.

Lot wśród niemoralnych mieszkańców — Księga Rodzaju 19,4–11

W tej części autor, niczym prokurator, ukazuje rozległą skalę i niezwykły ciężar gatunkowy grzechów Sodomy, rozwiewając wszelkie wątpliwości co do słuszności Bożego sądu. Przeczytaj fragment 19,4–11 i wypisz w punktach argumenty przeciwko Sodomie.

W umysłach tych zdeprawowanych ludzi odrodziło się zło z czasów Noego: „(...) wszystkie ich pragnienia wciąż były tylko złe” (Księga Rodzaju 6,5). Noe wsiadł do Bożej łodzi ratunkowej, gdy nastał sąd; Lot natomiast trzymał się poręczy tonącego statku Sodomy. W żałosnej próbie powstrzymania się od osądzania współmieszkańców i zachowania pozycji, a więc środków do życia, błagał nikczemnych ludzi: „Bracia moi, proszę was, nie popełniajcie

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

tego występku!” (Rdz 19,7). Które z czynów Lota zdradzają jego egoistyczne pobudki, brak zasad i słabość charakteru? (Rdz 19,6-9)?

Lot nie mógł powstrzymać ludzi rzucających się na swoją ofiarę niczym wygłodniałe wilki, tak samo, jak nie mógł powstrzymać nieuchronnej zagłady Sodomy.

Lot i jego obojętna rodzina — Księga Rodzaju 19,12–14

Kogo Lot ostrzegł i jaka była ich reakcja (Księga Rodzaju 19,12–14)?

Lot ostrzegł ludzi przy drzwiach: „(...) nie popełniajcie tego występku (...)” (Księga Rodzaju 19,7); teraz ostrzegł swoich niedoszłych zięciów: „Zbierzcie się i wyjdźcie z tego miejsca” (Rdz 19,14). Jakie cechy sprawiają, że reakcja tych dwóch grup na Boże ostrzeżenia wydaje się typowa również dla ludzi w naszym świecie, którzy stają w obliczu Bożej prawdy?

Chociaż mieszkańcy Sodomy uważali Lota za „obcego” (Rdz 19,9), to on, aby nie uchodzić za „outsidera”, nigdy nie obnosił się wśród nich z wartościami, jakie skrycie wyznawał. Był zbyt zajęty robieniem interesów przy bramie miasta, aby na rynku reprezentować Bożą dobroć.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Interpretacja: Ponadczasowe zasady zachowywania Bożych przekonań

Co chciał przekazać swoim czytelnikom autor Księgi Rodzaju, opowiadając tę wstrząsającą historię? Po pierwsze napisz, co mówi ona o naturze Boga.

Następnie wyciągnijmy pewne zasady z postępowania Lota. Chuck Swindoll wskazuje źródło jego problemów:

> Grzech Sodomy zbrukał Lota, ponieważ brakowało mu zasad. *Zasady wynikają z naszych głębokich i mocno zakorzenionych przekonań, dotyczących integralności moralnej, etyki i wiary*. Pozwalają nam one odróżnić dobro od zła, a następnie skłaniają do tego, by wybierać to pierwsze, przeciwstawiając się temu drugiemu

Co Lot mógł zrobić, aby chronić siebie i swoją rodzinę? Co ty możesz zrobić w naszej przesyconej grzechem kulturze? Odpowiedzią jest jedno słowo: zasady. Pomyśl o tym: gdyby Lot miał zasady i trzymał się swoich przekonań, przeciwstawiłby się złu, stanąłby u boku swojej rodziny i opowiedziałby się za Bożymi wartościami, nawet kosztem własnego interesu. Mając to na względzie, odpowiedz na poniższe pytania.

W jaki sposób ugruntowanie przekonań i wyprowadzenie z nich zasad będzie cię chronić?

W jaki sposób kształtowanie i demonstrowanie przekonań poprzez trzymanie się zasad w życiu codziennym w twoim domu będzie chroniło twoją rodzinę?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

W jaki sposób trzymanie się swoich przekonań pozwoli ci skupić się na wartościach, jakie wyznajesz, gdy presja zewnętrzna skłania cię do kompromisu?

Korelacja: Porównywanie zasad

Jakie dodatkowe zasady zawierają poniższe wersety?

Księga Przysłów 20,19

2 List do Koryntian 6,14–18

Zastosowanie: Dlaczego warto trzymać się zasad

Jak dochować wierności swoim przekonaniom, żyjąc w moralnie upadłym społeczeństwie? Odpowiedź: pamiętaj, o co toczy się gra, jeśli pójdziesz na kompromis. Chuck Swindoll twierdzi, że zdołał pozostać wiernym swoim przekonaniom, przypominając sobie, co jest stawką:

> *Nie upłynęło jeszcze dwadzieścia minut od chwili, gdy znalazłem się w Camp Courtney, a już dowiedziałem się od chłopaków z mojego baraku, gdzie mogę pójść wieczorem, by znaleźć sobie jakąś dziewczynę. Nic dziwnego, że z tych czterdziestu ośmiu marines większość zaraziła się jakąś chorobą weneryczną. Ja tymczasem miałem żonę, która czekała na mnie w domu. I chociaż nieobce były mi wtedy pokusy, to jeszcze bardziej*

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

> *nieobca była mi świadomość, że pewnego dnia będę musiał spojrzeć tej kobiecie w oczy i albo powiedzieć prawdę, albo ją okłamać. Ponadto wiedziałem, że to, co jej powiem, będzie fundamentem naszego dalszego, wspólnego życia małżeńskiego, domu, w którym wychowamy nasze dzieci, i wreszcie (aczkolwiek tego jeszcze wówczas nie wiedziałem) — naszej wspólnej chrześcijańskiej służby.*
>
> *Moje przekonania kazały mi zachowywać się tak, a nie inaczej, co pomogło mi powrócić do żony i wziąć ją w ramiona z czystym sumieniem.*[i]

W jaki sposób proces myślowy Chucka może ci pomóc pozostać wiernym swoim przekonaniom?

Nigdy nie jest za późno, aby położyć fundament miłości, wierności, prawości i sprawiedliwości, na których można budować swoje życie. Jakie przekonania musisz ugruntować, aby zachować czyste sumienie?

Pamiętaj, nie jesteś sam, podobnie jak Lot. Bóg jest z tobą, aby cię wzmocnić, chronić, a nawet uratować. Gdy czujesz się słaby, zdaj się na Jego moc i pozwól, aby Jego miłość, wierność, prawość i sprawiedliwość kierowały twoimi krokami.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, modlę się, abyś dzięki Swojej łasce stanął obok mnie i dał mi anielską siłę, abym w moim świecie stanął na wysokości zadania. Chcę opowiadać się za dobrem i przeciwstawiać się złu. Daj mi wrażliwość, abym umiał zachować równowagę między prawdą a łaską, między wiarą a zasadami. Niech Twoja cudowna natura będzie dla mnie światłem, które poprowadzi mnie w miłości, wierności, prawości i sprawiedliwości. Amen.

[i] Ch. Swindoll, *Abraham.* Wrocław 2017, s. 159

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Lament dwóch miast”

Księga Rodzaju 19,15-29

ZACZNIJMY OD TEGO

Klasyczna powieść Karola Dickensa, *Opowieść o dwóch miastach*, rozpoczyna się od tych pamiętnych słów:

> *Była to najlepsza i najgorsza z epok, wiek rozumu i wiek szaleństwa, czas wiary i czas zwątpienia, okres światła i okres mroków, wiosna pięknych nadziei i zima rozpaczy.*[i]

Najlepiej, najgorzej. Światło, ciemność. Nadzieja, rozpacz. Czy takie przeciwieństwa mogą współistnieć? A jednak! Opowieści na temat dobra i zła, o triumfie i tragedii dotyczą każdej epoki, tak czasów Dickensa, jak i naszych. Najlepsza i najgorsza z epok współistniały już w starożytnej opowieści o dwóch miastach, Sodomie i Gomorze. Najgorsze akty niegodziwości człowieka wołały o pomstę do nieba (Księga Rodzaju 18,20), a kiedy w końcu zapadł Boży wyrok, na równinie echem odbił się lament dwóch miast. Ale we właściwym czasie anielskie ręce miłosierdzia wyprowadziły z niebezpieczeństwa Lota i jego rodzinę. To opowieść o tym, że wszystko co najlepsze w Bogu, istnieje obok tego, co najgorsze w człowieku — o Bożym świetle łaski przenikającym ciemności grzechu i o nadziei podnoszącej się z popiołów rozpaczy.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Rozpoczynając to studium zastanów się nad poniższym wersetem i napisz, jaką wzbudza w tobie nadzieję:

> *PAN bowiem swój lud osądzi i nad sługami swymi się zmiłuje, gdy ujrzy, że są bezsilni, że nie ma już niewolników ani wolnych.* (Księga Powtórzonego Prawa 32,36).

Ważna myśl:

W końcu jednak przychodzi czas, kiedy Bóg mówi w sposób niebudzący wątpliwości: „Dosyć. Wystarczy.”

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

W modlitwie powiedz Panu, że w Nim pokładasz swoją nadzieję. Poproś Go, aby objawił Swoją łaskę, jaka płynie z nauki o spustoszeniu Sodomy i Gomory. Przeczytaj Księgę Rodzaju 19,15–29. Zwróć uwagę na ponaglenia aniołów, na ich słowa o nadziei i współczuciu, a następnie je wypisz.

Odkrywania Biblii: Wskazówka

Czytaj Słowo Boże sercem, a nie tylko umysłem. Kiedy czytamy, nasz umysł gromadzi informacje, ale nasze serce tęskni za kontaktem z Bogiem. Z tego jak Pan odnosi się do Lota i jego rodziny widzimy, Kim jest Bóg i jaki On jest. Nawet tragiczna historia sądu, taka jak zagłada Sodomy i Gomory, może przybliżyć nas do Boga, a o to właśnie chodzi w studiowaniu Jego Słowa.

Analiza tekstu: Prawda teologiczna i wydarzenie historyczne

Strony Pisma Świętego są jak okna do nieba, przez które podziwiamy świetlane atrybuty Boga – Jego możliwości, wartości i naturę. Chuck Swindoll zauważa, że mamy skłonność, by spośród wszystkich atrybutów Boga pomijać jeden: Jego boską sprawiedliwość. Tak o tym pisze:

> *Wolimy nie dostrzegać zasady teologicznej mówiącej, że tolerancja i cierpliwość Boga mają swoje granice. Jego miłosierdzie nie trwa wiecznie. Są takie sytuacje, gdy Bóg mówi: „Wystarczy. Tak dalej być nie może. Dość tego.”*[ii]

Być może Lot przeoczył ten aspekt Bożej sprawiedliwości, ponieważ założył, że Boża cierpliwość na czas nieokreślony powstrzyma Jego wyrok. Jednak czy Bóg byłby rzeczywiście sprawiedliwy, gdyby nie rozliczał się ze złem? Z pewnością nie! Ofiary grzechu wołają o pomstę do nieba, a święty Bóg położy złu kres. Aniołowie wiedzieli, a jakże, że tak jak noc ustępuje miejsca dniowi, tak cierpliwość Boża ustępuje miejsca sprawiedliwości. Świt zapowiadał dzień sądu nad Sodomą i Gomorą.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Lament dwóch miast”

Księga Rodzaju 19,15-29

Łaska: Odpowiedź na modlitwę — Księga Rodzaju 19,15–22

W poniższej tabeli podsumuj dramatyczne wydarzenia i napisz, co według ciebie było powodem, dla którego każda z osób powiedziała lub zrobiła to, co zrobiła. Na przykład, dlaczego aniołowie byli „natarczywi” (Księga Rodzaju 19,15)? Wiedzieli, że Lot i jego rodzina zginą, jeśli natychmiast nie opuszczą miasta!

Tekst	Słowa i czyny	Powód
Księga Rodzaju 19,15		
Księga Rodzaju 19,16		
Księga Rodzaju 19,17-20		
Księga Rodzaju 19,21-22		

Sąd: Konsekwencja niegodziwości — Księga Rodzaju 19,23–26

Sąd nad Sodomą i Gomorą miał charakter kataklizmu. Co zauważasz w opisie tej sceny (Księga Rodzaju 19,23–26)?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Korelacja: Potop, ogień i czasy ostateczne

Jakie podobieństwa i różnice dostrzegasz pomiędzy tym sądem a sądem, jakim był potop, Księga Rodzaju 7,1–12?

Napisz, co zauważasz na temat posłuszeństwa w historii Noego w porównaniu z oporem Lota.

W jaki sposób Jezus wykorzystał historię Sodomy i Gomory jako przestrogę przed samozadowoleniem w czasach ostatecznych (Ewangelia Łukasza 17,28–35)?

Czego Piotr naucza o cierpliwości Boga i nagłej naturze sądu (2 List Piotra 3,5–10)?

Ten otrzeźwiający przegląd sądów przeszłych i przyszłych skłania nas do refleksji: sąd jest nieunikniony i niespodziewany, zaskoczy nas tak jak Abrahama, którego rano obudził widok dymu nad miastem Lota.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Refleksja: Lekcja o świętości — Księga Rodzaju 19,27–29

Gdzie był Abraham i co zobaczył (Księga Rodzaju 19,27–29)?

Abraham znajdował się w pobliżu miejsca, w którym zbudował ołtarz Panu (Księga Rodzaju 13,18), gdzie otrzymał wiadomość o pojmaniu Lota (Rdz 14,13) i gościł aniołów (Rdz 18,1). Nad czym mógł się zastanowić, patrząc z tego miejsca na sąd ognia nad Sodomą?

Zostawiamy Abrahama rozmyślającego na szczycie wzgórza nad losem swojego bratanka i nad niesamowitą potęgą Boga, i wkraczamy w kolejną fazę naszego studium biblijnego: interpretację.

Interpretacja: Znaczenie tej historii

Jakich lekcji chciał udzielić Mojżesz, autor Księgi Rodzaju, ludowi Bożemu (w tym i nam) w odniesieniu do następujących elementów sądu nad Sodomą i Gomorą?

Nieunikniona sprawiedliwość Boża

Łaska Boża, która ratuje

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Niezdecydowanie i opór Lota

Niezdolność żony Lota do tego, by „odpuścić”

Lot był przywiązany do życia w Sodomie jak narkoman do narkotyku. Aniołowie byli zmuszeni do interwencji! Musieli złapać go za rękę i siłą wyprowadzić z miasta. „Pospiesz się” - gorączkowo nawoływali (Księga Rodzaju 19,15). „Uciekaj, abyś ocalił swoje życie! Nie oglądaj się za siebie (...), abyś nie zginął!” – krzyczeli (Rdz 19,17). Mimo to Lot opierał się i targował jak alkoholik trzymający się kurczowo butelki.

Żona Lota nie mogła się powstrzymać, wbrew zakazowi obejrzała się i w rezultacie została przemieniona w słup soli – pomnik konsekwencji zatwardziałego serca. Stała się permanentnym przykładem przestrogi. Pan Jezusa wyraził ją tak: „Jeśli ktoś chce zachować swoje życie, straci je (...)” (Ewangelia Łukasza 17,33). Na szczęście jednak dodał słowa pełne nadziei: „(...) a jeśli ktoś je traci, ocali je” (Łk 17,33).

Zastosowanie: Przypomnienia, których nie śmiemy ignorować

Kluczem do tej „straty” jest bezkompromisowe działanie Boga. Świętość Boga domaga się sądu za grzech. Ale jest droga ucieczki! „Zapłatą (...) za grzech jest śmierć, a darem Boga — życie wieczne w Chrystusie Jezusie, naszym Panu”. (List do Rzymian 6,23).

Świadomy, że robisz to przed Panem, wypisz czego kurczowo się trzymasz, a co nie pochodzi od Boga. Przyznaj, że te ziemskie przeszkody wyrządzają krzywdę tobie i tym, których kochasz. Nazwij je w modlitwie, zrezygnuj z nich i wyraź swoje pragnienie pójścia za Jezusem bez stawiania oporu, targowania się ... czy oglądania wstecz.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Jakie inne wnioski możesz wyciągnąć z zasad zawartych w tym studium? I jak w tym tygodniu możesz wprowadzić je w życie?

Zakończ swoje studium modlitwą dziękując Bogu, który posłał Swojego Syna, Jezusa Chrystusa, aby wybawił nas od najgorszych czasów.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, uznaję, że jesteś Świętym Bogiem. Korzę się w szacunku do Ciebie i bojaźni przed Twoją potęgą i chwałą. Uznaję, Panie, że masz pełne prawo czynić ze mną, co tylko zechcesz. Wyznaję, że w moim życiu Ty jesteś na pierwszym miejscu. Dziękuję Ci za interwencję, za to że mówisz: „Dość! Wystarczy!” i za to, że wyprowadzasz mnie w bezpieczne miejsce. Bądź zawsze moim Panem i Mistrzem. Amen.

---

[i] Ch. Dickens, *Opowieść o dwóch miastach*, tłum. T. Dehnel, https://docer.pl/doc/1cec1s [dostęp 24 kwietnia 2022].
[ii] Ch. Swindoll, *Abraham*. Wrocław 2017, s. 162

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Przezwyciężanie niebezpiecznych skutków deprawacji”

Księga Rodzaju 19,30-38

ZACZNIJMY OD TEGO

Głęboka deprawacja naszej kultury nieustannie grozi pogrążeniem się w rażącej nieprzyzwoitości i bezwstydnej niemoralności. Wszędzie wokół nas życie jest niweczone, rodziny rozbijane, a całe społeczności rujnowane.

Ten potężny nurt grzechu nie jest zjawiskiem obecnym tylko w naszych czasach. Historia dysfunkcyjnej rodziny Lota, nad którą się pochylasz, uczy nas, że tragiczne skutki grzechu towarzyszyły nam od samego początku. Ta żenująca scena z 19. rozdziału Księgi Rodzaju przypomina, jak bardzo niemoralna kultura może zakłócić nasze rozeznanie dobra i zła. Historia ta ostrzega przed obojętnością i uchylaniem się od brania na siebie odpowiedzialności w niegodziwym świecie, w którym przyszło nam żyć. Zmusza do przypominania sobie o naszej słabości i zastanowienia się nad tym, jak możemy przezwyciężyć niebezpieczną siłę deprawacji.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Autorzy Biblii mówili o grzechu wprost, ponieważ z pierwszej ręki znali jego katastrofalne skutki dla rodzin i całych społeczeństw. Często ostrzegali w surowy sposób, ponieważ głęboko troszczyli się o dusze ludzi. Być może i ty doświadczyłeś, jak fala grzechu ciebie i twoich bliskich wciąga na niebezpieczne wody. Na szczęście Biblia oprócz ostrzeżeń oferuje nadzieję – Boży ratunek. Rozpoczynając to studium, zastanów się nad Bożym ratunkiem dla tych, którzy toną w konsekwencjach swojego grzechu – ludzi podobnych Jonaszowi, który wielbił Boga za to, że uratował go z głębin:

> *Zatapiają mnie wody, otacza mnie głębia,*
> *morska trawa oplata mi głowę.*
> *Zstąpiłem aż do korzeni gór i w głąb ziemi,*
> *a ona zamknęła się nade mną na zawsze.*
> *Lecz Ty żywego wydobędziesz mnie z grobu,*
> *PANIE, mój Boże. Gdy gasło me życie, wspomniałem na PANA*
> (Księga Jonasza 2,6-8)

Ważna myśl:

Można wyprowadzić ludzi z Sodomy, ale Sodomy z ludzi wyprowadzić już się nie da, zwłaszcza z tych, którzy przyswoili sobie jej styl życia.

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

„Przezwyciężanie niebezpiecznych skutków deprawacji”

Księga Rodzaju 19,30-38

Analiza tekstu: Żałosna rodzina Lota

Otwórz Biblię i przeczytaj fragment 19,30–38 z Księgi Rodzaju. Lot z córkami uniknął skutków zniszczenia Sodomy, ale nie ustrzegł się skutków mentalności Sodomy.

Dlaczego Lot mieszkał w Soar (Księga Rodzaju 19,18–21)?

Mieszkańcy Soar byli właśnie świadkami przerażającego zniszczenia Sodomy i Gomory. Co takiego mogli zrobić Lotowi i jego córkom, że Lot przestraszył się ich na tyle, by przenieść się do jaskini (Rdz 19,30)? Być może reakcja żeglarzy na postawę Jonasza jest tutaj pouczającą analogią (Księga Jonasza 1,7-10).

Co skłoniło córki Lota do podjęcia kazirodczych stosunków ze swoim ojcem (Księga Rodzaju 19,31–34)?

W Sodomie Lot był gotów oddać swoje córki lubieżnym mężczyznom, którzy dobijali się do jego drzwi (Rdz 19,8). Teraz jego córki współżyły z pijanym ojcem. Dopuścić się takiego grzechu? Jakich wartości *zabrakło* w rodzinie Lota?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Poszukaj w słowniku słowa *żałosny* i napisz, dlaczego definicja tego słowa trafnie opisuje Lota i jego rodzinę.

Korelacja: Grzech w rodzinie na kartach Pisma Świętego

Od czasu upadku Adama i Ewy w ogrodzie Eden, choroba grzechu nęka rodziny. Pierworodny syn Adama i Ewy zamordował własnego brata (Księga Rodzaju 4,8). W czasach Noego upadek całej kultury ściągnął na świat wody potopu, a później Noe upił się do tego stopnia, że obnażył się przed swoimi synami (Rdz 6,5-7; 9,20-23). Żona Izaaka, Rebeka, uczyła swojego syna Jakuba jak oszukać ojca i wykraść błogosławieństwo należne Ezawowi (Rdz 27,1-29). W rodzinie Dawida jego własne dzieci dopuściły się gwałtu i kazirodztwa (2 Księga Samuela 13,1-20). Chuck Swindoll przypomina nam, że grzech w rodzinie „to nie temat naszych plotek o innych; to jest twój i mój problem. Wszyscy zmagamy się z przejawami deprawacji.”

Serce nam pęka z powodu Lota i jego rozbitej rodziny. Ten bogaty i szanowany człowiek, który kiedyś pełnił urząd u bram Sodomy, teraz mieszka w jaskini, wypędzony z Soar. Jest pozbawiony środków do życia. Jego żona nie żyje. Jego córki się zhańbiły. Jaki obraz maluje nam ta tragiczna historia? Jakie wyciągasz wnioski?

Interpretacja: Wyciągamy wnioski

W metodzie studiowania Biblii przedstawionej w książce *Odkrywanie Biblii*, *interpretacja* jest krokiem odkrywania znaczenia tekstu. Jaką naukę autor chciał przekazać swoim pierwotnym odbiorcom? Znaczeniu tekstu przyjrzymy się pod kątem czterech aspektów.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Przezwyciężanie niebezpiecznych skutków deprawacji”

Księga Rodzaju 19,30-38

Brak Boskiej Perspektywy

Córki Lota martwiły się, że nie będą miały dziedzica – to rzeczywiście stanowiło problem. Postrzegały ten problem z ludzkiej, a nie z Bożej perspektywy, dlatego dokonały straszliwego wyboru. Skąd miały się nauczyć innego spojrzenia, skoro ich ojciec, który nie patrzył na życie z Bożej perspektywy, zdecydował się zamieszkać w dolinie Jordanu (Księga Rodzaju 13,10–13)?

Jakiej *zasady* możesz się nauczyć z kiepskiego przykładu Lota?

Wypaczenie orientacji moralnej

Córki Lota obcując ze swoim ojcem sprzeniewierzyły się Bożym wartościom moralnym. Czy ten brak moralnego rozeznania mógł zostać im przekazany przez ojca (Księga Rodzaju 19,8)? Uzasadnij.

Jakiej *zasady* możesz nauczyć się z przykładu tych dziewcząt?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Przezwyciężanie niebezpiecznych skutków deprawacji”

Księga Rodzaju 19,30-38

Upadek autorytetu rodzicielskiego

Lot upił się do tego stopnia, że nie miał świadomości, co robią jego córki. Co skłoniło go do ucieczki od problemów poprzez alkohol i porzucenia roli ojca?

Jakiej *zasady* możesz nauczyć się z przykładu Lota?

Spiętrzenie niewrażliwości moralnej

Jak życie w Sodomie mogło przyczynić się do zachowania córek w jaskini? Jak nieposłuszeństwo żony Lota, która wbrew zakazowi obejrzała się na Sodomę, mogło wpłynąć na jej córki (Księga Rodzaju 19,26)?

Jakiej *zasady* możesz nauczyć się z wpływu, jaki na córki Lota miała kultura Sodomy i jego żona?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Nieoczekiwane zakończenie tej historii stanowi ostatnie ostrzeżenie: konsekwencje grzechu mają wpływ na przyszłe pokolenia. Potomkowie dzieci zrodzonych z kazirodztwa, Moab i Ben-Ammi, stworzyli narody Moabitów i Ammonitów – nieustępliwych i nieprzejednanych wrogów Izraela. Córki Lota nieświadomie utrwaliły niegodziwość Sodomy w przyszłych pokoleniach. Chuck Swindoll tak podsumowuje trudne lekcje płynące z tragicznej historii Lota:

> *To, co dzieje się w jaskini w pobliżu Soar, jest po prostu odrodzeniem grzechu Sodomy. Można wyprowadzić ludzi z Sodomy, ale Sodomy z ludzi wyprowadzić już się nie da, zwłaszcza z tych, którzy przyswoili sobie jej styl życia.*

Zastosowanie: Przełam niebezpieczny wpływ deprawacji

Którą z powyższych zasad możesz odnieść do swojego życia? Podejdź do tego bardzo praktycznie.

Z tego studium wyłaniają się cztery strategie przezwyciężania niebezpiecznego wpływu deprawacji – cztery strategie ratujące życie. Którą z nich możesz realizować już dziś?

- *Uświadom sobie, że nikt nie jest odporny na zagrożenia.* Nie mów: „To się nigdy nie przydarzy ani mnie, ani żadnemu z moich dzieci”. Poznanie własnych słabości jest pierwszym krokiem do ochrony przed nimi. „(...) ten, któremu się wydaje, że stoi, niech uważa, aby nie upadł. Nie byliście kuszeni ponad ludzkie siły.” (1 List do Koryntian 10,12-13).
- *Bądź wyczulony na subtelne sygnały.* Oznaką skrytej inwazji deprawacji może być tolerowanie wulgaryzmów i profanacji, obniżanie osobistych standardów i lekceważenie tego, co święte. Trzymaj się własnych przekonań, aby powstrzymać napór grzechu. „Starajcie się rozeznać, co podoba się Panu i nie miejcie udziału w bezowocnych czynach ciemności” (List do Efezjan 5,10-11).
- *Wyraźnie deklaruj i wciąż stosuj wyznawane zasady.* Wywieś w domu listę biblijnych cnót i norm, i często do nich wracaj. „Niech słowa, które ci dziś przekazuję, trwają w twoim sercu. Wpoisz je swoim dzieciom (...)” (Księga Powtórzonego Prawa 6,6–7).

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

- *Strzeż się bierności.* Spraw, by pobożność stała się ważną sprawą! Pilnuj, aby twoje dzieci były odpowiedzialne za przestrzeganie norm obowiązujących w twojej rodzinie. „(...) miejcie się na baczności i nie dajcie się zwieść błędami ludzi bezbożnych. Bądźcie stanowczy!” (2 List Piotra 3,17).

Wypalony obszar niegdyś bujnej doliny Sodomy był trafnym obrazem upadku Lota, niegdyś błogosławionego bratanka Abrahama. Konsekwencje moralnego kompromisu mogą być druzgocące, ale na szczęście łaska Boża może odkupić nawet najbardziej zdeprawowaną duszę, o czym przekonamy się w następnym studium.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, dziękuję Ci za krew Chrystusa, która jest zapłatą za wszystkie moje grzechy. Dziękuję Ci za rodzinę Syna Bożego, w której teraz żyję. Chcę się opierać pokusie zła i rozkwitać w Twojej miłości, która jest większa niż moja grzeszna przeszłość i jest fundamentem nadziei na moją przyszłość. Pragnę zwrócić moje oczy na Ciebie a moje serce pragnie przebywać w Twoim domu. Amen.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ABRAHAM: NIEZWYKŁA PODRÓŻ WIARY PEWNEGO NOMADY

„DÉJÀ VU nieposłuszeństwa”

Księga Rodzaju 20,1–3.6 –7.9 –11.14 –18

STUDIUM BIBLIJNE

KONSPEKT

ZACZNIJMY OD TEGO

Czyż nie byłoby wspaniale, gdybyś w momencie zawierzenia Chrystusowi jako twojemu Zbawicielowi, doświadczył natychmiastowej dojrzałości duchowej? Wyobraź sobie, że omijasz bałagan dzieciństwa czy dziecięce napady złości i zaraz po nowym narodzeniu, stajesz się osobą duchowo dorosłą! W jednej chwili stałbyś się uprzejmy i życzliwy, chętny do dzielenia się tym, co masz, byłbyś człowiekiem krystalicznie uczciwym i szczerym. Nie byłoby już żadnych zmagań, bólu, walki z ciałem, kłótni z innymi i powtarzania grzechów z przeszłości. Twoja duchowa wędrówka zmierzałaby tylko w jednym kierunku – w górę. Czyż nie byłoby to wspaniałe?

Dojrzałość duchowa jest jednak procesem uczenia się, w górę i w dół. Przykładem niech będzie wykres duchowego wzrostu Abrahama. Poszybował w wierze, kiedy przeniósł się ze swoją rodziną z Ur do Ziemi Obiecanej. Jednak niedługo potem potknął się, gdy okłamał faraona, aby ratować własną skórę. Ale później znów wystrzelił w górę, kiedy okazał wielkie serce, dając Lotowi prawo wyboru ziemi.

W tym studium zobaczysz, jak Abraham jeszcze raz powtarza cykl sukces-porażka. Po ugoszczeniu Pana i dwóch aniołów (Księga Rodzaju 18,1-16) i współczującej modlitwie za mieszkańców Sodomy (Rdz 18,17-33), Abraham powtórzył porażkę z przeszłości, okłamując tym razem Abimeleka, tak samo jak wcześniej faraona. Postępowanie Abrahama pokazuje, że każdy z nas ma skłonność do popełniania tych samych grzechów. Na szczęście Bóg odpowiada na nasze powtarzające się niepowodzenia przebaczeniem, raz po raz ... i po raz kolejny!

TERAZ TWOJA KOLEJ

Oszukanie Abimeleka tak bardzo przypomina kłamstwo wobec faraona, że można odnieść wrażenie, jakby Abraham śpiewał drugą zwrotkę tej samej pieśni pełnej fałszów. Przeczytaj Księgę Rodzaju 20,1–18 i wypełnij poniższą tabelę, która pomoże ci porównać te dwie sytuacje. Pierwsza kolumna została już wypełniona.

Ważna myśl:

Bóg ma plan, który jest o wiele lepszy niż ten, jaki kiedykolwiek sami moglibyśmy wymyślić i musimy przestać polegać na naszym własnym sposobie myślenia.

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

	Księga Rodzaju 12,10-20	Księga Rodzaju 20,1-18
Miejsce	Abraham i Sara udali się do Egiptu (Rdz 12,10).	Abraham i Sara przenieśli się na południe do Negebu, osiedlając się w Gerarze (Rdz 20,1).
Sytuacja	Żyli jako cudzoziemcy (Rdz 12,10).	
Oszustwo	Abraham kazał Sarze powiedzieć, że jest jego siostrą (Rdz 12,11–13).	
Motywy	Abraham bał się, że Egipcjanie go zabiją (Rdz 12,12).	
Wynik	Faraon zabrał Sarę do swojego pałacu (Rdz 12,15).	
Wyrok	Bóg zesłał plagi na faraona (Rdz 12,17).	
Reakcja	Faraon skarcił Abrahama i odprawił go wraz z Sarą (Rdz 12,18-20).	

Narzędzia do odkrywania Biblii – lokalizowanie Gerary

Nazwy miejsc – „Negeb”, „Kadesz, Szur” czy „Gerara” (Księga Rodzaju 20,1) – były pierwotnym odbiorcom Księgi Rodzaju dobrze znane. Negeb był regionem pustynnym w południowej części Palestyny. W czasach Mojżesza Filistyni osiedlili się w regionie leżącym na zachód od Negebu, wzdłuż wybrzeża. Kiedy Mojżesz pisał Księgę Rodzaju, jego czytelnicy znali ten obszar jako „ziemię Filistynów” (Rdz 21,32-33), a Gerarę jako centrum tego regionu.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Zlokalizuj Gerarę w internetowym atlasie biblijnym: http://bibleatlas.org/full/gerar.htm. Zwróć uwagę na bliskość Beer-Szeby, która jest ważnym miejscem kolejnego spotkania Abrahama z Abimelekem (Rdz 21,22-34). Gerara znajdowała się na obcym terytorium, a Abimelek był pogańskim królem. Lekcje dla Hebrajczyków są następujące: tak jak Bóg chronił rodzinę patriarchy w obcym kraju, tak będzie chronił Hebrajczyków, gdy wejdą do Kanaanu; i tak jak Bóg pobłogosławił Abimeleka poprzez Abrahama, tak obdarzy łaską tych, którzy okażą łaskę Hebrajczykom.

Analiza tekstu: Nieposłuszeństwo Abrahama

Kiedy Abraham przeniósł się z bezpiecznego górskiego kraju na niziny Gerary, jego stary wróg — strach — zaczął mu szeptać do ucha różne kłamstwa. Jakie myśli, według Księgi Rodzaju 20,11, budziły lęk w umyśle Abrahama?

Ten strach skłonił go do *aktu nieposłuszeństwa*. Potem nastąpiły *konsekwencje grzechu Abrahama*, a następnie Boża *odpowiedź w postaci Jego łaski*.

Akt nieposłuszeństwa — Księga Rodzaju 20,1–2

Co Abraham powiedział Abimelekowi i co ten zrobił? Jak myślisz, dlaczego Abraham pozwolił Abimelekowi zabrać Sarę?

W jaki sposób kłamstwo i bierność Abrahama zagroziły wypełnieniu się Bożej obietnicy danej Abrahamowi i jego potomstwu (Księga Rodzaju 12,1–3)?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Konsekwencje nieposłuszeństwa — Księga Rodzaju 20,3–13

O jaki zły uczynek Bóg oskarżył Abimeleka, przychodząc do niego we śnie (Księga Rodzaju 20,3)?

Jaką linię obrony przyjął Abimelek (Rdz 20,4–5)?

Jakie było Boże zadośćuczynienie (Rdz 20,6–7)?

Czytając dialog między Abimelekiem i Abrahamem jakie masz spostrzeżenia na temat konfrontacji i przyznania się do winy (Rdz 20,8–13)?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Zwróć uwagę na umysłowe gierki, które doprowadziły Abrahama do tego, że wcisnął pogańskiemu królowi całą talię oszustw:

- Przyjął fałszywe założenie: „Myślałem: nie ma tu bojaźni Bożej” (Księga Rodzaju 20,11).
- Pozwolił, aby strach osłabił jego wiarę: „(...) zabiją mnie z powodu mojej żony” (Rdz 20,11).
- Racjonalizował swoje oszustwo: „Zresztą ona naprawdę jest moją siostrą” (Rdz 20,12).
- Przerzucił winę na Boga: „(…) Bóg kazał mi wyruszyć w drogę z domu mojego ojca” (Rdz 20,13).
- Samolubnie wykorzystał swoją żonę, by chronić siebie: „(...) w każdym miejscu, do którego przyjdziemy, (...) mów, że jestem twoim bratem” (Rdz 20,13).

Czego nauczyłeś się z przykładu Abrahama na temat subtelnego sposobu, w jaki nasze ciało wpływa na nasz umysł, skłaniając go do grzechu?

Boża odpowiedź łaski — Księga Rodzaju 20,14–18

Bóg wykorzystał hańbę Abrahama, by zademonstrować swoją hojną łaskę. A pogański poganin Abimelek stał się narzędziem w ręku Boga!

Co Bóg uczynił dla Abrahama poprzez Abimeleka (Księga Rodzaju 20,14–15)?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Co Abimelek powiedział Sarze, matce przymierza, aby ją wesprzeć (Rdz 20,16)?

Jak zareagował Abraham i w jaki sposób jego modlitwa może być wzorem dla ludu Bożego w relacjach z narodami (Rdz 20,17)?

Interpretacja: Odnajdywanie znaczenia

Kiedy studiujemy Pismo Święte, powinniśmy zawsze pytać: „Co ten fragment oznaczał dla pierwotnych czytelników?”. Najpierw przyjrzyjmy się bliżej znaczeniu związku, jaki zachodzi między kłamstwem Abrahama wobec faraona, a jego kłamstwem wobec Abimeleka.

Faraon biorąc Sarę do swojego haremu zagroził Bożej obietnicy (Księga Rodzaju 12,10-20), a stało się to zaraz po zawarciu przez Boga przymierza z Abrahamem (Rdz 12,1-3). Kryzys związany z przyjęciem Sary do swego haremu przez Abimeleka, nastąpił tuż przed wypełnieniem się obietnicy i narodzinami Izaaka (Rdz 21,1-8). Jakiej prawdy o Bogu nauczyli się pierwotni słuchacze hebrajscy z tych dwóch relacji i ich umiejscowienia w tej historii? Czego nauczyłeś się ty?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Abraham, jako prorok żyjący wśród narodów (Rdz 20,7), został powołany do modlitwy o zbawienie poganina Abimeleka. Wstawiennictwo Abrahama wykazało, że „wszystkie narody ziemi będą błogosławione” przez niego i jego potomstwo (Rdz 12,3). Jaką prawdę na temat roli ludu Bożego wśród narodów poznali pierwsi hebrajscy adresaci z przykładu Abrahama? Czego nauczyłeś się ty?

Wreszcie, jakie znaczenie może mieć powtarzający się problem kłamstwa Abrahama? Wielu bohaterów biblijnych powtarzało swoje upadki i grzechy. Mojżesz, który na początku swego życia zabił Egipcjanina, a później uderzył w skałę, miał powracający problem z gniewem. Wędrujący przez pustynię Hebrajczycy, jak nieszczelne krany, nie potrafili zamknąć strumienia narzekań i utyskiwań. Żądza Samsona ciągle wpędzała go w kłopoty, a Piotr często miał problem z tym, że szybciej mówił niż myślał.

Jakiej zasady słabość Abrahama nauczyła hebrajskich adresatów na temat ich słabości i powtarzających się grzechów? A czego uczy nas?

Zastosowanie: Jak „śpiewać pieśń Pana”

Podobnie jak Abraham i wiele innych postaci biblijnych, mamy skłonność do śpiewania wciąż tej samej pieśni o grzechu, jakby była to jedyna melodia, jaką znamy. Jak możemy pozbyć się jej z naszych głów? Jak zastąpić ją pieśnią Pana? Oto trzy lekcje śpiewu, które pomogą Ci zacząć.

Nigdy nie wykorzystuj swoich słabości, aby zbliżyć się do pokusy; lecz trzymaj się od niej z daleka. W jakiej dziedzinie jesteś słaby? Jeśli twoją słabością jest alkohol, trzymaj się z dala od butelki; jeśli pożądanie, umieść blokady na swoich urządzeniach internetowych; jeśli plotkujesz, mów pozytywnie o tych, którzy cię otaczają. Jak możesz trzymać się z dala od pokusy, która wykorzystuje twoją słabość?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Nigdy nie polegaj na własnych możliwościach; lecz bądź odpowiedzialny. Abraham wciąż używał tej samej talii oszustw, a Sara grała z nim. Znajdź kogoś, kto stawi ci czoła, gdy zadziałają stare skłonności. Kogo możesz poprosić o pomoc?

Nigdy nie opieraj się na własnym rozumie; lecz pozwól działać Bogu. Jak możesz stanąć z boku i pozwolić Bogu, by On realizował swój plan w twojej sytuacji, zamiast brać sprawy w swoje ręce?

Bóg naprawdę ma plan, który jest o wiele lepszy od tego, jaki ty kiedykolwiek mógłbyś wymyślić. Przestań opierać się na własnym sposobie myślenia i obserwuj, jak On działa!

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, nie mam nikogo oprócz Ciebie. Przychodzę do Ciebie, Źródła Życia, aby pić z głębokich orzeźwiających wód bliskości z Tobą. Proszę Cię, powstrzymaj mnie przed poleganiem na moim własnym sposobie myślenia i na moich starych, wysłużonych strategiach samoobrony. Wzrastaj we mnie. Użyj innych, aby mi pomóc. I buduj mnie, abym był osobą autentyczną, szczerą i uczciwą. Amen.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Niezwykła podróż wiary Abrahama rozpoczęła się od Bożego nakazu: „Zostaw twoją ziemię, twój ród i dom twojego ojca, i idź do kraju, który ci wskażę” (Księga Rodzaju 12,1). I tak 75-letni Abraham poszedł, ale nie z pustymi rękami. Miał w zanadrzu obietnice Boga, które były opatrzone niebiańską gwarancją.

„Uczynię cię (...) wielkim narodem” – obiecał Bóg (Rdz 12,2), zapewniając Abrahama, który nie miał dzieci, że będzie miał tylu potomków, ile gwiazd na niebie (Rdz 15,5). Bóg zmienił jego imię z Abram na Abraham, co oznacza „ojciec wielu narodów” (Rdz 17,5). I obiecał, że Sara, która „(...) była niepłodna i nie miała dzieci (...)” (Rdz 11,30), będzie matką dziecka, poprzez które Abraham będzie mógł mieć liczne potomstwo (Rdz 17,16).

Podróż Abrahama znalazła się w szczytowym momencie: Izaak narodził się tak, jak powiedział Bóg! Hura! Świętujmy narodzenie tego cudownego dziecka, które przyszło na świat w małżeństwie będącym już poza wiekiem rozrodczym. W świecie szarlatanów i oszustów, którzy wabią nas swoimi fałszywymi zapewnieniami, głośmy prawdziwość i wiarygodność naszego Boga. On zawsze dotrzymuje swoich obietnic!

TERAZ TWOJA KOLEJ

Przeczytaj zapowiedź narodzin Izaaka w Księdze Rodzaju 21,1–7. Zauważ, że każdy członek rodziny miał „swoje 5 minut”: nowo narodzony Izaak, oddany Bogu Abraham i pełna radości Sara. Jednak to Bóg był (i nadal jest) gwiazdą tego serialu. Co ten fragment mówi nam o Nim?

Ważna myśl:

Chcę ci przekazać coś, co głęboko wyryje się w twoim umyśle tak, że nigdy o tym nie zapomnisz. A mianowicie:

Bóg dotrzymuje swoich obietnic!

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

„Oto chłopiec!"

Księga Rodzaju 21,1-7

Możemy prześledzić wiarygodność Boga od początku historii Abrahama aż do tego błogosławionego wydarzenia. Przejrzyj poniższą tabelę. Spójrz na kolumnę „Wydarzenia" i wyobraź sobie linię od „Przymierza" wprost do „Narodzin Izaaka" – kulminacyjnego spełnienia Bożej obietnicy.

ŻYCIE PATRIARCHY ABRAHAMA – PANORAMA

Dzieje Apostolskie 7,2-3
Księga Jozuego 24,2
Księga Rodzaju 11,27-32

Księga Rodzaju 12-25

Wydarzenia	Rozdział	Wiek	Przymierze	Ludzie	Lokalizacja
Przymierze Podróż Głód	12	75 (12,4)	Ustanowione (12,1-3)	Abram Saraj Lot Słudzy Faraon	Ur Charan Sychem More Betel Aj Egipt
Powrót z Egiptu Rozstanie z Lotem	13			Abram Saraj Lot	między Betel i Aj Hebron
Wojna Wyzwolenie Lota Podział łupów	14			Królowie Lot Melchizedek	Dolina Siddim Hebron? Sodoma Dolina Szawe
Potwierdzenie przymierza	15		Potwierdzone (15,1-21)	Abram Bóg	Hebron?
Narodziny Izmaela	16	86 (16,16)		Abram Saraj Hagar Izmael	
Zmiana imion Ustanowienie obrzezania Przyszłość Izaaka i Izmaela	17	99 (17,1)	Potwierdzone (17,1-14)	Abraham Bóg	
Obietnica syna Zapowiedź zagłady Sodomy	18	Abraham 100 Sara		Abraham Trzech mężczyzn (Aniołowie) Sara	Hebron (pod dębami Mamre)

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Oto chłopiec!”

Księga Rodzaju 21,1-7

Wydarzenia	Rozdział	Wiek	Przymierze	Ludzie		Lokalizacja
Zniszczenie Sodomy Ocalenie Lota	19	90 (17,17; 21,5)		Dwóch aniołów Lot z rodziną	Sodomici Abraham	Sodoma i Gomora pieczara w górach
Abimelek	20	Abraham 100 Sara 90 (17,17; 21,5)		Abraham Sara Abimelek		Gerar
Narodziny Izaaka Odprawienie Izmaela Napomnienie Abimeleka	21			Abraham Sara Izaak	Hagar Izmael Abimelek	Hebron Beer-Szeba pustynia Paran
Ofiarowanie Izaaka Potwierdzenie przymierza	22		Potwierdzone (22,15-18)	Abraham Izaak Anioł		Moria
Śmierć i pogrzeb Sary	23	Abraham 137 Sara 127 (23,1)		Sara Abraham Chetyci		Hebron pieczara Makpela
Żona dla Izaaka	24	„podeszły wiek” (24,1)		Abraham Sługa	Rebeka Izaak	Mezopotamia Aram-Naharaim
Powtórny ożenek Abrahama Śmierć i pogrzeb Abrahama	25	175 (25,7)		Abraham Ketura	Rodzina Izaak	pieczara Makpela

Copyright © 1986, 1988, 2012, 2014 by Charles R. Swindoll, Inc.
Prawa autorskie wersji polskiej © 2017, 2022 Charles R. Swindoll, Inc. & Fundacja IFL-Polska.

Ile lat miał Abraham, gdy po raz pierwszy otrzymał od Boga obietnicę potomstwa? Ile miał lat, gdy Boża obietnica wypełniła się w narodzinach Izaaka?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Oto chłopiec!”

Księga Rodzaju 21,1-7

Gdy Abraham i Sara starzeli się, a urodzenie dziecka wydawało się niemożliwe, Patriarcha zaproponował Bogu, że linia potomstwa może przejść przez jego sługę, *Eliezera* lub przez syna Hagar, *Izmaela*. W jaki sposób Bóg zapewnił Abrahama, że linia przejdzie przez Izaaka, jego syna zrodzonego z Sary (Księga Rodzaju 15,4–6; 17,17–22)?

Analiza tekstu: Bóg w końcu wypełnia swoją obietnicę

W tej fazie studiowania szukasz odpowiedzi na pytanie: Co tekst mówi? Analizując tekst, zwróć uwagę na słowa, imiona, miejsca, wydarzenia, powtórzenia, porównania i kontrasty. Zapisz tutaj imiona, które pojawiają się na początku 21. rozdziału Księgi Rodzaju (21,1.3 i 6).

Chuck Swindoll stworzył konspekt tego fragmentu w oparciu o te imiona i działania, jakie podejmowała każda z osób. Użyj swojej „łopatki analizy tekstu”, aby zagłębić się w każdą sekcję!

Pan zapewnia — Księga Rodzaju 21,1–2

Jakie powtarzające się wyrażenia z Księgi Rodzaju 21,1–2 podkreślają wiarygodność Boga, to, że dotrzymuje swoich obietnic?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

„Oto chłopiec!”

Księga Rodzaju 21,1-7

Abraham i Sara początkowo ograniczali się do tego, co było możliwe z ludzkiego punktu widzenia. Dwoje słabych staruszków będzie miało dziecko? Co za niedorzeczność! Abraham i Sara śmiali się z tego (Księga Rodzaju 17,17; 18,12). Co według Rdz 17,17 i 18,13-15 było przyczyną ich śmiechu?

Odpowiedź Boga otworzyła Abrahamowi i Sarze oczy na całą gamę możliwości: „Czy dla PANA jest coś niemożliwego?” (Rdz 18,14). Bóg czyni, co chce... w wyznaczonym przez siebie czasie.

Korelacja: Czas wyznaczony przez Boga

Zgodnie z Księgą Koheleta (Kaznodziei Salomona) 3,1–2 Bóg suwerennie wyznacza czas ludzkich wydarzeń.

Jest pora na wszystko
i czas na każdą sprawę pod niebem.
Jest czas rodzenia i czas umierania,
czas sadzenia i czas wyrywania roślin;

Autor Księgi Koheleta zastosował zabieg retoryczny, tzw. „meryzm”, w którym połączenie dwóch kontrastujących ze sobą części całości, nawiązuje do całości. Od życia do śmierci, od sadzenia do zbioru, *wszystkie wydarzenia życia* rozgrywają się zgodnie z Bożym harmonogramem. Co ta prawda mówi o wydarzeniach w naszym życiu, które uważamy za „nieoczekiwane” lub „niemożliwe”?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Oto chłopiec!”

Księga Rodzaju 21,1-7

Chociaż pragniemy patrzeć na życie w perspektywie wieczności, „(...) człowiek nie może ogarnąć dzieła Bożego od początku do końca” (Księga Koheleta 3,11). Nie zawsze potrafimy dostrzec sens wydarzeń, ale możemy zaufać Temu, który to potrafi. Chuck Swindoll komentuje:

> *Dzieje wszechświata płyną w nieskończoność. Z rytmiczną regularnością, na którą nie mamy wpływu. Mądry jest ten, kto żyje w przeświadczeniu, że to Bóg wyznacza rytm. Bóg działa. Wiedząc o tym, zaoszczędzisz sobie wiele godzin zwątpienia.*

Abraham jest posłuszny — Księga Rodzaju 21,3–5

Jakie dwie czynności wykonuje Abraham i jakie jest ich znaczenie (Księga Rodzaju 21,3–4)?

Jakie jest znaczenie imienia Izaak (Rdz 17,19)? Znaczenie imienia Izaaka znajdziesz w książce „*Abraham. Niezwykła podróż wiary pewnego nomady*. *Studium Biblijne*”, s.166 oraz poniżej:

Ciekawostki językowe: Od niewiary do radości

Imię Izaak oznacza w języku hebrajskim „śmiech”. Syn Abrahama został tak nazwany nie bez powodu.

Kontekst tego imienia wraz z upływem czasu (od momentu nadania obietnicy aż do jej wypełnienia) uległ przemianie. Kiedy Bóg oznajmił, że Sara pocznie dziecko w podeszłym wieku, Abraham upadł na twarz i zaśmiał się, nie wierząc w tę niedorzeczność (Rdz 17,17). Podobnie i Sara uśmiała się serdecznie, kiedy usłyszała obietnicę narodzenia syna (Rdz 18,12-13). Jeszcze nim dziecko pojawiło się na świecie, już otrzymało imię Izaak – jako znak dla Abrahama i Sary, który przypomniał o ich niedowiarstwie. Później, kiedy ta niesamowita obietnica faktycznie się wypełniła, śmiech również pojawił się na ich ustach, ale świadczył już o radości. Imię Izaak nabrało nowego znaczenia. Zamiast wskazywać na coś negatywnego (niewiara Sary i Abrahama), imię upamiętniło radosne wydarzenie (radość z Bożej wierności)[i].

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Oto chłopiec!”

Księga Rodzaju 21,1-7

Tak jak starzejącą się, bezpłodną i bezdzietną parę Bóg przemienił w szczęśliwych rodziców, tak samo sceptycyzm Abrahama i Sary przemienił w radość. Zobacz, kto teraz się śmieje – i to z zupełnie innego powodu niż wcześniej!

Sara się raduje — Księga Rodzaju 21,6–7

Jaka była reakcja Sary na narodziny Izaaka (Księga Rodzaju 21,6–7)?

Jakie nowe spojrzenie na Boga przemieniło śmiech Sary i przywróciło jej radość?

Interpretacja: Co musimy pamiętać o Bożych obietnicach

Zinterpretujmy narodziny Izaaka w kontekście wypełnienia się Bożych obietnic.

Izaak urodził się 25 lat po otrzymaniu przez Abrahama obietnicy potomstwa (Księga Rodzaju 12,7). Czego to opóźnienie uczy nas o Bożym czasie?

Czego narodziny Izaaka uczą nas o Bogu, gdy obawiamy się, że On zapomniał o swojej obietnicy?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Oto chłopiec!”

Księga Rodzaju 21,1-7

Obietnica narodzin syna złożona Abrahamowi i Sarze w ich podeszłym wieku, miała charakter osobisty. Była to obietnica przeznaczona tylko dla nich, więc nie powinniśmy jej traktować jako obietnicy przeznaczonej dla nas. Nie możemy domagać się od Boga darowania nam osobistych obietnic, jednak możemy opierać się na Jego obietnicach *uniwersalnych*. Co oznaczają dla ciebie obietnice zawarte w poniższych wersetach?

Ewangelia Jana 6,37–40

List do Rzymian 10,13

Narodziny Izaaka zapowiadały nowy etap w podróży Abrahama. Bóg pobłogosławił swojego przyjaciela wielkim bogactwem i sławą. Zakorzenił go na terytorium, które obiecał. A teraz Bóg dopełnił swoje przymierze, dając Abrahamowi syna, dzięki któremu jego drzewo genealogiczne miało się rozrastać. Jak długą drogę przeszli Abraham i Sara!

Zastosowanie: Następnym razem musisz czekać

Świętujemy narodziny dziecka Sary, chwaląc Boga za Jego wierność. Pastor Chuck wyciąga z tego wydarzenia cztery lekcje, które możesz spakować do torby na swoją osobistą podróż wiary.

Pamiętaj, że Bóg nigdy nie spóźnia się przez przypadek. Czekasz na spełnienie obietnicy? Czy trzymasz się kurczowo życia, tylko po to, by sceptycyzm lub wątpliwości oplotły mackami twoją wiarę? Co możesz zrobić, aby w czasie oczekiwania polegać na Bożej wiarygodności?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Zapomnij o własnym harmonogramie i planach. Twoje plany i Boży harmonogram nie zawsze idą ze sobą w parze. Bóg nie żyje według twojego terminarza. Jakie codzienne nawyki mogą pomóc ci uwolnić się od swoich planów i zrobić miejsce dla Bożych dróg?

Proś Pana o siłę i mądrość. Siłę, aby nie ustawać, kiedy jesteś zmęczony czekaniem. Mądrość, by unikać pochopnych decyzji wtedy, gdy dopada cię zniecierpliwienie. Zapisz swoją modlitwę tutaj, właśnie teraz!

Na koniec wybacz sobie krótkowzroczność. Podobnie jak Abraham i Sara, śmiałeś się wtedy, gdy powinieneś był uwierzyć. Nie widziałeś nic poza niemożliwościami, podczas gdy powinieneś był otworzyć oczy na Boże możliwości. W porządku, nic się nie stało! Bóg przebacza. Wyraź swoją wdzięczność za Bożą łaskę i pragnij żyć w Jego przebaczającej miłości.

Tak, Abraham i Sara przebyli długą drogę wiary. Wciąż jednak pojawiały się przeszkody – takie jak zagrożenie dla młodszego Izaaka ze strony starszego Izmaela; podważenie roszczeń Abrahama do ziemi przez Abimeleka oraz problem znalezienia żony dla Izaaka! Do końca tej niezwykłej podróży wiary nomady jest jeszcze wiele kilometrów. Gotowy, aby przejść do następnego etapu? Poświęć czas na końcową modlitwę, a potem - ruszaj w drogę!

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, przyznaję, jestem krótkowzroczny. Pomóż mi dostrzec nieograniczony ogrom Twojego świata, rozległość Twojej woli. Pomóż mi zobaczyć, że mój harmonogram jest tak naprawdę Twoim harmonogramem. A kiedy próbuję odebrać Ci kontrolę, pomóż mi się opamiętać. Delikatnie przypomnij mi, żebym Ci zaufał i cierpliwie czekał. Pomóż mi abym w Twoich obietnicach odnalazł pokój i wytchnienie! Amen.

[i] *Te i inne ciekawostki znajdziesz w książce: „Abraham: Niezwykła Podróż Pewnego Nomady: Studium Biblijne” wydaną w formie drukowanej przez fundację IFL Polska w 2017r., stanowiącą rozwinięcie niniejszych KONSPEKTÓW. Więcej informacji znajdziesz na naszej stronie internetowej www.iflpolska.pl lub pisząc na nasz adres: kontakt@iflpolska.pl*

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Grzech odpuszczony, lecz skutki zostają”

Księga Rodzaju 21,8-21

ZACZNIJMY OD TEGO

Boże przebaczenie przenika suchą pustynię naszego grzechu, gasząc pragnienie duszy człowieka; oczyszcza jego twarz z brudu, którego sam jest powodem, koi jego obolałe od biegania stopy marnotrawnego syna. Jakaż to ulga wiedzieć, że Bóg „(...) przebacza wszystkie moje grzechy (...)” (Psalm 103,3)!

Przez wiarę w zadośćuczynienie Chrystusa za nasze grzechy, wchodzimy do bezpiecznego sanktuarium łaski, „(...) zachowujemy pokój z Bogiem przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa” (List do Rzymian 5,1). Twój grzech został przebaczony, a twoja dusza jest bezpieczna... a jednak konsekwencje grzechu mogą trwać.

Przykład: *Dawid*. Bóg zmył plamę grzechu z jego duszy, która po tym, jak popełnił cudzołóstwo z Batszebą (Psalm 51,7) stała się „bielsza nad śnieg”, a mimo to ich dziecko zmarło. Mąż Batszeby, Uriasz, zginął na froncie. Wstrząsy wtórne konsekwencji grzechu Dawida chwiały fundamentami jego rodziny przez wiele lat.

Konsekwencje grzechu ciągną się za nami jak pociąg zdrowiejącego alkoholika czy nocne lęki ofiary przemocy. Bóg oddala grzechy skruszonych grzeszników tak daleko, jak wschód oddalony jest od zachodu (Psalm 103,12), ale betonowe mury, za którymi byli uwięzieni, pozostają. Lekcja, której się uczymy, brzmi następująco: chociaż każdy akt grzechu zostaje wybaczony, skutków niektórych z nich nie da się cofnąć.

Wiele lat wcześniej Abraham zgrzeszył, uciekając przed Bogiem. Postanowił zapewnić sobie dziedzica obcując z Hagar, egipską służebnicą swojej żony Sary (Księga Rodzaju 16,1-6). Chociaż Bóg wybaczył grzech Abrahamowi, syn Hagar, Izmael, żył jako jedyny spadkobierca Abrahama ... aż do narodzin Izaaka, kiedy to rozpoczęła się ich rywalizacja o dziedzictwo.

W tym studium zobaczymy, jak Abraham poradził sobie z rywalizacją między Izmaelem, a Izaakiem. Będziemy też podziwiać Boże współczucie dla ofiar, które nie z własnej winy muszą ponosić długotrwałe konsekwencje grzechu.

Ważna myśl:

Choć każdy grzech zostaje nam wybaczony, w przypadku niektórych grzechów nie da się wymazać ich konsekwencji.

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

TERAZ TWOJA KOLEJ

Na początku poświęć chwilę na przeczytanie z modlitwą następujących wersetów:

Miłosierny jest PAN i litościwy,
cierpliwy i pełen łaskawości.

Nie postępuje z nami według grzechów naszych,
nie odpłaca nam według naszych nieprawości. (Psalm 13,8.10)

Dziękuj Panu za to, że ze względu na Swoją wielką, niezawodną miłość, nie pozostawia nas, byśmy tarzali się w grzechu i jego konsekwencjach. On „(...) pamięta, że jesteśmy prochem” (Psalm 103,14). Zaproś Pana, aby zbliżył się do ciebie. Podziękuj Mu za przebaczenie twojego grzechu i poproś Go, aby cię odnowił i pomógł ci uwolnić się od tego, co spowodowało twój grzech – tak jak uczynił to dla Abrahama i każdego członka jego rodziny w czasie kryzysu.

Analiza tekstu: Grzech i jego konsekwencje

Stosując metodę przedstawioną w książce *Odkrywanie Biblii*, karmimy się Słowem Bożym. Następnie, gdy żyjemy tym, czego nauczyliśmy się z Biblii, Duch Boży uzdalnia nas i zmienia. Mając to wszystko na uwadze, przejdźmy przez kolejne kroki studiowania Biblii: analizę tekstu, interpretację, korelację i najważniejszy etap końcowy, czyli zastosowanie.

Przeczytaj Księgę Rodzaju 21,8–21. Poniżej podsumuj, co się wydarzyło. Na razie nie skupiaj się na dialogach, tylko na akcji.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Grzech odpuszczony, lecz skutki zostają”

Księga Rodzaju 21,8-21

W poniższej tabeli porównaj tę scenę z podobnym epizodem, który miał miejsce wiele lat wcześniej, wkrótce po tym, jak Hagar odkryła, że jest w ciąży z Abrahamem.

	Pierwszy konflikt między Sarą a Hagar (Księga Rodzaju 16,1–16)	Drugi konflikt między Sarą a Hagar (Księga Rodzaju 21,8–21)
Co wzbudziło gniew Sary?		
Co Sara powiedziała Abrahamowi?		
Co się stało z Hagar?		
W jaki sposób Bóg okazał współczucie Hagar?		
Jakiego błogosławieństwa Bóg udzielił Izmaelowi?		
Co symbolizuje „woda” w każdej z tych historii?		

Zastanawiając się nad tymi dwoma zdarzeniami, możesz dostrzec jakie skutki wywołał grzech Abrahama. Wypisz listę konsekwencji, które zataczają coraz szersze kręgi od urodzenia syna przez Hagar.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Izmael przeszkodził w przekazaniu przymierza Izaakowi. Sara miała rację – Izmael i Hagar musieli odejść (Księga Rodzaju 21,10). Jednak Sara myliła się, pozwalając by jej emocje wymknęły się spod kontroli. Jakie cechy niepohamowanego gniewu dostrzegasz w słowach Sary (16,5; 21,10)?

Porównaj odpowiedzi Abrahama z Księgi Rodzaju 16,6 i 21,11–14. Czym się one różnią? W jaki sposób Abraham wykazuje większą mądrość w drugim epizodzie w porównaniu do pierwszego, odpowiadając Sarze i radząc sobie z tym rozdzierającym serce wyborem między dwoma synami?

Kiedy Abraham zwolnił Hagar ze służby, odciął Izmaela od jego dziedzictwa, nie dając mu nadziei na powrót. Chociaż Abraham kochał Izmaela i pragnął dla niego Bożego błogosławieństwa (Rdz 17,16), nie miał innego wyboru, jak tylko przełknąć gorzki owoc swojego grzechu i wygnać Hagar wraz ze swym ukochanym synem.

Bóg jednak działał za kulisami. W każdym z tych bolesnych wydarzeń – grzech Abrahama, pogarda Hagar, wściekłość Sary i rywalizacja chłopców – Bóg realizował swoją wolę. Bóg potrafi wykorzystać tragedię i obrócić ją dla swoich celów (List do Rzymian 8,28)! Jaką nić nadziei dostrzegasz w tej historii?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Studiowanie słów: Od śmiechu do wyśmiewania się

Sara widziała Izmaela wyśmiewającego się z jej syna, Izaaka (Księga Rodzaju 21,9). Hebrajskie słowo „wyśmiewać się” jest intensywną formą tego samego rdzenia, co imię Izaaka, które oznacza „śmiech”. Opowiadając tę historię w Liście do Galatów 4,29 apostoł Paweł użył szczególnego określenia, aby opisać postępowanie Izmaela. Jakiego?

Izmael był w połowie Egipcjaninem (Księga Rodzaju 16,1). Jak adresaci Księgi Rodzaju, którzy niedawno uciekli z Egiptu, mogli zrozumieć prześladowanie Izaaka?

Gra słów wskazuje na to, że Izmael nie tylko dokuczał swojemu młodszemu bratu; ale podważał pozycję Izaaka. Izmael, który miał około 17 lat, wybrał święto, aby rozpocząć starania o dziedzictwo. Szydząc z Izaaka na oczach tłumu, powoływał się na to, że jest starszy – głupio postąpił, przypieczętowując swój los.

Pomimo konsekwencji grzechu Abrahama i naszego grzechu, Boże działanie nie jest udaremnione. Pan przekształca złamane dusze i splata rozdarte nici w piękny gobelin Swojego projektu. W Jego sercu jest szczególne miejsce dla ofiar grzechu, dla tych, którzy są zrozpaczeni i osamotnieni, jak np. samotna matka Hagar i jej syn.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Grzech odpuszczony, lecz skutki zostają”

Księga Rodzaju 21,8-21

Interpretacja: Współczucie Boga dla rodziców samotnie wychowujących dzieci

Wcześniej, gdy Hagar uciekła, „Anioł Pana znalazł ją (...)” (Księga Rodzaju 16,7), a Hagar zauważyła: „Ty jesteś Bogiem, który mnie widzi” (Rdz 16,13). Bóg ją znalazł i spojrzał na nią, a potem w tej scenie „Bóg usłyszał płacz chłopca” (Rdz 21,17). Zwróć uwagę na postęp: Bóg znajduje, Bóg widzi i Bóg słyszy.

Jakie znaczenie dostrzegasz w Bożym współczuciu dla samotnie wychowującej dziecko Hagar i dla jej syna?

Bóg pokazał Hagar studnię pełną wody (Księga Rodzaju 21,19). Jakie wnioski możesz wyciągnąć z tego przykładu Bożego zaopatrzenia?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Korelacja: Boże obietnice dla rodziców samotnie wychowujących dzieci

Kiedy Hagar opuściła bezpieczny dom Abrahama, stanęła twarzą w twarz z rozległym, spalonym słońcem pustkowiem, nie mając nic poza odrobiną jedzenia, wodą i obietnicą od Boga (Księga Rodzaju 16,10). Rodzice samotnie wychowujący dzieci i ofiary przemocy domowej zmagają się z własnym pustkowiem, z napiętymi finansami, wyczerpanymi zasobami i niewielką nadzieją na ulgę. Jaką pociechę oferują poniższe fragmenty?

Psalm 54,7

Psalm 68,6-7

Nie miało znaczenia, że Hagar była Egipcjanką, że pochodziła z ludu, który później zniewolił Hebrajczyków. Współczucie Boga dla krzywdzonych przekracza wszelkie granice etniczne, docierając nawet do naszych wrogów – tak jak nauczał Chrystus: „A Ja wam mówię: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za waszych prześladowców, abyście byli synami waszego Ojca, który jest w niebie” (Mateusza 5,44-45). To ważna lekcja, której powinniśmy się nauczyć.

Zastosowanie: Wnioski do wyciągnięcia

W tej historii jaśnieje Boże miłosierdzie, a to nie wszystko! Każda z postaci miała do odrobienia ważną lekcję.

Sara: Grzeszne konsekwencje mogą nas prześladować, ale nie pogrążą nas, jeśli im na to nie pozwolimy. Sara musiała nauczyć się żyć ponad pogardą Hagar i skupić się na Bożych celach.

Abraham: Nieporozumienia małżeńskie są dla nas kłopotliwe, ale mogą być świetnymi nauczycielami, jeśli tylko chcemy się czegoś uczyć. Abraham nauczył się słuchać Sary. Naprawdę uważnie słuchał. Nie reagował na jej gniew, ale szczerze starał się ją zrozumieć.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Hagar: Osobiste żale mogą cię zniechęcić, ale nie zdołają cię sparaliżować, jeśli zdecydujesz się iść naprzód. Bóg wskaże ci drogę do studni pełnej wody, ale musisz prosić o pomoc, słuchać Jego słów i podążać Jego drogą.

Która z tych zastosowań są dla Ciebie najbardziej trafione? Jak możesz wprowadzić te lekcje w życie?

Niektóre konsekwencje grzechu mogą zagrażać twoim krokom, ale to nie koniec historii. Bóg zapisuje wszystkie doświadczenia twojego życia w nowym rozdziale, jaki przed tobą otwiera. Nie ugrzęźnij w przeszłości ani nie pogrążaj się w konsekwencjach. Pozwól Bogu, aby pomógł ci przewrócić kartkę, zostawić przeszłość, wybrać nowy styl pisma dla kolejnych rozdziałów i iść dalej.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, jaki czasem robię bałagan! Dziękuję Ci za cierpliwość i gotowość, by pomóc mi pozbierać się i uporać z konsekwencjami mojego grzechu. Jak dobrze, że darujesz mi przyszłość – studnię pełną wody na pustyni. Proszę, daj mi siłę do dalszego działania i pomóż mi znów stanąć na nogi i w Twojej mocy iść naprzód. Amen.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Kiedy Bóg mówi: wypuść to ze swych rąk!”

Księga Rodzaju 22,1-14

ZACZNIJMY OD TEGO

Ojciec Jakuba siedział po drugiej stronie stołu w nienagannie skrojonym szarym garniturze. Spojrzał na nauczycielkę swojego syna, panią Martynowicz, i powiedział: „Co jeszcze mogę zrobić? Założyłem mu segregatory dla każdego przedmiotu, a on nadal nie daje sobie rady.”

Pani Martynowicz spokojnie odpowiedziała: „Może pozwoli mu pan wziąć na siebie część odpowie...

„Nie mogę zdjąć buta z jego szyi, bo inaczej sobie nie poradzi” — przerwał ojciec.

Te słowa zdesperowanego ojca, trzymającego się swoich nadziei i marzeń o sukcesie syna, pokazują wyraźnie objawy naszej choroby: chcemy posiadać, trzymać się kurczowo, łapać za wszelką cenę, a nawet kontrolować.

Podczas gdy skłonności ojca polegające na kontrolowaniu aż biją po oczach, nasze tendencje do kurczowego trzymania się swojego i kontrolowania, wcale nie muszą być aż tak widoczne, ale są. Możemy nawet nie zdawać sobie z tego sprawy. Dlatego właśnie Bóg wystawia nas na próbę – mówi żebyśmy odpuścili – tak jak zrobił to z Abrahamem.

W 22. rozdziale Księgi Rodzaju jest mowa o tym, że Bóg wzywa Abrahama, by ten wypuścił z rąk swój bezcenny dar — ukochanego syna Izaaka. Chuck Swindoll mówi: „Kilka lat po urodzeniu Izaaka zgodnie z obietnicą Boga, nadszedł czas, aby wiara Abrahama została wystawiona na najwyższą próbę”. Próba ta miała wykazać, czy Abraham bardziej cenił sobie błogosławieństwa wynikające z przymierza, czy samego Boga przymierza. Pastor Chuck kontynuuje:

Ważna myśl:

I nie jest to po prostu historia Abrahama żyjącego w czasach starożytnych; to twoja i moja historia, którą rozumiemy coraz lepiej, w miarę jak poznajemy wartość wypuszczania ze swych rąk otrzymanych darów, zamiast trzymania ich w kurczowym uścisku.

- Charles R. Swindoll

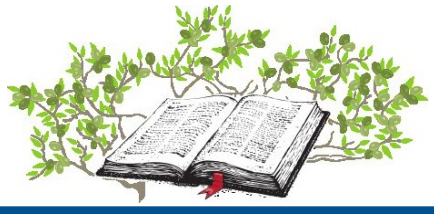

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

„Kiedy Bóg mówi: wypuść to ze swych rąk!”

Księga Rodzaju 22,1-14

> *Bóg jest oczywiście wszechwiedzący. Zna przyszłość tak dokładnie, jak przeszłość. Nie wystawia nas na próbę, aby sprawdzić, jak dobrze nasza wiara reaguje pod presją, ale aby pokazać, jakimi jesteśmy naprawdę. Niezależnie od tego, czy zdamy ten test, czy nie, uczymy się czegoś o sobie. Dowiadujemy się, gdzie potrzebujemy poprawy lub odkrywamy, jak bardzo staliśmy się dojrzali duchowo.*

Studiując fragment Księgi Rodzaju 22,1–14 nie tylko dowiemy się o próbie, na jaką Bóg wystawił Abrahama, ale też posiądziemy mądrość na ten czas, gdy sami będziemy jej poddani. Zyskamy także pewność, że w czasie próby można Bogu bezgranicznie zaufać.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Ponieważ zbliżamy się do końca życia Abrahama, przejrzyjmy jego historię, korzystając z tabeli „Życie Patriarchy Abrahama — Panorama”, zamieszczonej w pierwszym oraz szesnastym opracowaniu tej serii. Jak długo Abraham czekał na obiecanego przez Boga syna?

Narzędzia do *odkrywania Biblii*

Chuck Swindoll w książce *Odkrywanie Biblii* udziela pomocnych wskazówek, jak dokonać analizy tekstu, aby odkryć, co mówi fragment biblijny, zanim zinterpretuje się jego znaczenie. Czytając 22. rozdział Księgi Rodzaju posłużymy się tą metodą, aby zaobserwować wyróżnione słowa i pojęcia. Sam autor podkreśla co uważa za ważne. Skąd wiemy, co wyróżnia? To proste: zauważ, ile poświęca temu miejsca.

Analiza tekstu: Niezachwiane posłuszeństwo i niezachwiana wiara

Zacznij od uważnego przeczytania fragmentu 22,1–14. Zanim przejdziemy razem przez ten tekst, podkreśl w swojej Biblii to, co na początku wydaje ci się ważne, a poniżej zanotuj ewentualne pytania, jakie przychodzą ci do głowy.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Kiedy Bóg mówi: wypuść to ze swych rąk!”

Księga Rodzaju 22,1-14

Boże polecenie — Księga Rodzaju 22,1–2

Zauważ, jak autor przedstawia nam Bożą perspektywę na początku tej historii (Rdz 22,1). Czytając pamiętaj, że wiesz więcej niż bohaterowie opisanego wydarzenia. Jak sądzisz, dlaczego autor zdecydował się przedstawić nam Boży zamiar?

Jak anioł opisuje Izaaka w Rdz 22,2? Na co autor kładzie nacisk w tym opisie?

Odpowiedź Abrahama — Księga Rodzaju 22,3–10

Jak szybko, według Księgi Rodzaju 22,3, Abraham odpowiedział na Boże wezwanie? Jakie szczegóły w tym fragmencie wskazują na to, że odpowiedź Abrahama była pozytywna?

Księga Rodzaju 22,3 jest podsumowaniem odpowiedzi Abrahama na Boże wezwanie do tego, żeby udał się na wzgórze i złożył ofiarę. Autor postanowił jednak poświęcić jeszcze sześć wersetów na opisanie kolejnych posunięć Abrahama, a także na rozmowy Abrahama ze sługami oraz z Izaakiem. Co ten dialog mówi nam o spojrzeniu Abrahama na Boga (zob. zwłaszcza Księgę Rodzaju 22,5-8)?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Kiedy Bóg mówi: wypuść to ze swych rąk!”

Księga Rodzaju 22,1-14

Izaak nie mógł już dłużej się powstrzymywać i zapytał ojca: „(...) ale gdzie jest jagnię na całopalną ofiarę?” (Rdz 22,7). Pamiętaj, że Izaak nie wiedział tego, co wiedział Abraham, dopóki ojciec nie położył go na ołtarzu (Rdz 22,8-10). Z Rdz 22,9 wynika, że Izaak bez oporu pozwolił Abrahamowi się związać. Co posłuszeństwo Izaaka mówi o jego relacji z ojcem?

Zaopatrzenie z nieba — Księga Rodzaju 22,11–14

Autorzy biblijni powtarzają pewne kwestie dla podkreślenia tego, co jest dla nich ważne. Ile razy anioł wzywa Abrahama w Rdz 22,11? Ile poleceń anioł wydaje Abrahamowi w Rdz 22,12? Czy widzisz inne powtarzające się słowa lub zwroty w Rdz 22,13-14?

Jaki jest wynik Bożej próby, zgodnie z Rdz 22,12? Zauważ również, że autor używa tego samego opisu Izaaka zarówno w Rdz 22,2, jak i 22,12.

Zwróć uwagę na to, co autor mówi nam na końcu Rdz 22,13. Zwróć też uwagę na odpowiedź Abrahama w Rdz 22,14. Porównując te punkty z wypowiedzią Abrahama w Rdz 22,8, zaczynamy przechodzić od analizy tekstu do interpretacji.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Interpretacja: Co oznacza ta historia?

Zacznijmy od sprawdzenia w słowniku biblijnym, co oznacza ofiara całopalna (Księga Rodzaju 22,2). Jeśli korzystasz ze słownika New Unger's Bible Dictionary, albo odpowiednika w języku polskim, pomocny materiał znajdziesz pod hasłem ofiara i ofiara z człowieka. W jaki sposób lepsze zrozumienie pojęcia ofiary całopalnej rozjaśnia znaczenie Bożego polecenia skierowanego do Abrahama, aby odpuścił?

Przyjrzyj się teraz słowu *Moria* (Rdz 22,2). Czy na tej górze miały miejsce jakieś inne ważne wydarzenia biblijne? Następnie znajdź termin *Jahwe Jireh*. Niektóre słowniki umieszczają te terminy pod hasłem *Imiona Boże (np. „Pan zapewni”)*. Zwróć uwagę na wszystko, co jest istotne.

Interpretując Biblię szukamy tego, co jest ważne zarówno z historycznego, jak i teologicznego punktu widzenia. Rozumiemy wieczną naturę Boga w Jego konkretnych działaniach wobec konkretnych ludzi na przestrzeni całej historii biblijnej. Widzimy posłuszeństwo Abrahama w jego reakcji na polecenie Boga. O jakim atrybucie Boga mówi dialog Abrahama z Izaakiem w Księdze Rodzaju 22,5-8?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Kiedy Bóg mówi: wypuść to ze swych rąk!"

Księga Rodzaju 22,1-14

W Rdz 22,12 anioł mówi Abrahamowi: „Teraz wiem, że boisz się Boga". Własnymi słowami podsumuj, co znaczy bać się Boga, tak jak zostało to określone w Księdze Rodzaju 22,1-14.

Korelacja: Porównajmy teksty

Czy wiesz, że Nowy Testament wspomina o tym wydarzeniu? W Liście do Hebrajczyków 11,17-19. Poświęć chwilę na przeczytanie tego fragmentu i napisz kilka zdań o tym, jak pomaga ci on w lepszym rozumieniu studiowanego wydarzenia.

Aby pomóc nam lepiej zrozumieć Bożą próbę, użyj konkordancji lub wyszukiwarki w dostępnych online przekładach biblijnych https://www.biblia.info.pl/blog/biblia-on-line/ i wyszukaj słowo „próba" (Rdz 22,1). Przejrzyj wymienione w niej wersety i zanotuj wszystko, co daje ci jaśniejszy obraz tego, jak i dlaczego Bóg wystawia swój lud na próbę.

Następnie poszukaj fragmentów, w których jest mowa o *bojaźni Bożej*. To, jak autorzy używają tego wyrażenia w innych miejscach narracji biblijnej, pomoże nam zrozumieć ten termin w Rdz 22,1-14. Wyszukaj frazę w konkordancji lub biblii online. Możesz też spróbować znaleźć wersety, w których występują zarówno słowa *strach*, jak i *Pan*. Czytając te wersety, zapisuj dodatkowe spostrzeżenia, których one dostarczają. (zob. zwłaszcza Księgę Wyjścia 18,21; 20,20; Powtórzonego Prawa 6,2.13.24; Przysłów 1,7; 3,7).

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Kiedy Bóg mówi: wypuść to ze swych rąk!”

Księga Rodzaju 22,1-14

Zastosowanie: Co powinienem odpuścić, z czego zrezygnować?

Na początku swojego przesłania pastor Chuck wspomina o czterech głównych kategoriach, w których „odpuszczenie” jest szczególnie trudne. Kategorie te to: majątek, zawód, długo wyczekiwane pragnienia i ludzie. Zastanów się przez chwilę nad swoim własnym życiem. Praktykując duchową dyscyplinę — autorefleksję — módl się, aby Duch Święty przyniósł ci na myśl coś lub kogoś, z czego być może będziesz musiał zrezygnować. Kiedy już coś sobie przypomnisz, zapisz, dlaczego chcesz kurczowo trzymać się tej sfery życia lub ją kontrolować.

Pod koniec wykładu pastor Chuck wygłasza trzy ważne myśli:

1) „Bóg zazwyczaj prosi cię, abyś wypuścił właśnie to, co kurczowo trzymasz w swoich rękach”.
2) „To, co wypuścisz ze swoich rąk, Bóg często zastępuje czymś lub kimś znacznie bardziej wartościowym”.
3) „Kiedy Bóg daje coś innego zastępując to, co straciliśmy, nagradza nas”.

Gdy będziesz medytował nad tymi wspaniałymi zasadami, zastanów się, do czego ciebie Bóg wzywa, co powinieneś odpuścić? Czy musisz przeprosić kogoś za to, że próbowałeś go kontrolować? Czy trzymasz się kurczowo swoich pieniędzy i powstrzymujesz się od dzielenia się nimi z obawy, że Bóg nie da ci pieniędzy? Pamiętaj, że Abraham w swoim posłuszeństwie Bogu robił małe kroki w wierze; wstał wcześnie rano, narąbał drew i osiodłał osła przed podróżą na górę Moria.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Poświęć chwilę, aby zapisać kroki, które musisz podjąć, aby dojść do swojej góry Moria. W miarę jak będziemy przyswajać sobie tę biblijną relację, zakotwicz w swoim sercu wierność i dobroć Boga, który jest nie tylko żywicielem Abrahama, ale także i twoim. Bo tylko dzięki zaufaniu Bogu możesz naprawdę się uwolnić i cenić bardziej Jego, niż Jego dary.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, dziękuję Ci, że zachowałeś ten wspaniały opis wiary Twojego sługi i Twojej wierności. Wyznaję, że mam pokusę by trzymać się kurczowo i kontrolować, ponieważ wierzę w kłamstwo, że życie jest lepsze, gdy to ja mam je pod kontrolą. Proszę, pomnóż moją wiarę w Ciebie, abym mógł wypuścić to, co wymaga uwolnienia. Przede wszystkim dziękuję Ci, Jahwe Jireh (Pan widzi), że ofiarowałeś swojego Syna Jezusa Chrystusa by zamiast mnie zapłacił za moje grzechy, abym ja mógł mieć Ciebie na zawsze. W imię Jezusa, amen.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Boża próba i radość z jej przejścia”

Księga Rodzaju 22,11-19

ZACZNIJMY OD TEGO

Po latach wędrówki z Bogiem Abraham dotarł do ołtarza na szczycie wzgórza w kraju Moria. Była to ostateczna próba wiary — złożenie Izaaka w ofierze. Każdy krok wiary do tego momentu był jedynie preludium – rozgrzewką – do tego nieustraszonego skoku w łaskawość Boga.

„Pan sobie upatrzy jagnię (...)” –z ufnością powiedział Abraham do swojego ukochanego chłopca, gdy zbliżali się do tego miejsca próby (Księga Rodzaju 22,8). Niewzruszony Abraham położył Izaaka na kamieniu i wyciągnął nóż, aby zabić syna w ofierze: „Wtedy anioł PANA zawołał na niego z nieba: „Abrahamie, Abrahamie! (…). Nie podnoś ręki na tego chłopca (…). Teraz wiem, że boisz się Boga” (Rdz 22,11-12).

Ramię Abrahama rozluźniło się, a jego oczom ukazał się baran zaplątany w gęstwinie — Boże zaopatrzenie! W kilka minut Abraham, z Izaakiem u boku, ofiarował baranka w miejsce swego syna. Na odchodne, Patriarcha nadał Bogu imię, aby tę chwilę upamiętnić. Było to imię wykute w ogniu wiary. To Imię miało zainspirować przyszłe pokolenia, które, podobnie jak Abraham, będą w czasach próby spoglądać na tę samą górę w poszukiwaniu Bożego zaopatrzenia. Pewnego dnia Syn Boży jako ofiara za grzechy świata, zawiśnie na krzyżu. Nad krzyżem rozbłyśnie to wspaniałe Imię: „Pan zaopatruje” (22,14 BW).

Po zakończeniu próby Abraham i Izaak schodzili z góry ramię w ramię, chwaląc Boga, ciesząc się z blasku Bożego błogosławieństwa i przyjemności, jaką sprawiło im zdanie Bożego egzaminu.

TERAZ TWOJA KOLEJ

W tym studium przyjrzymy się następstwom Bożej próby — zejściu z góry po zakończeniu próby, ciesząc się Bożym błogosławieństwem. Radość to uczucie, którego doświadczyli Abraham i Izaak... radość przepełniająca serce!

Ważna myśl:

„Wskazujesz mi drogi, które prowadzą do życia”. To posłuszeństwo. A kiedy już wejdziesz na tę ścieżkę, poznasz co to radość, zaznasz przyjemności.

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

„Boża próba i radość z jej przejścia”

Księga Rodzaju 22,11-19

"Serce się raduje!" — mówi Chuck Swindoll, podkreślając radość, która następuje po próbie wiary:

> *Twój duch jest pełen otuchy i uczucia tryumfu. Nie wierzę, że Abraham zszedł z tej góry z ponurą twarzą. Wiem, że również Izaak z pewnością nie był smutny. Zeszli razem; prawdopodobnie ramię w ramię, rozmawiając o tym, jak Bóg w cudowny sposób zadbał o zwierzę ofiarne, w sposób, jakiego nikt się nie spodziewał.*

Teraz, gdy wyobrażasz sobie Abrahama i Izaaka świętujących razem, przeczytaj Księgę Rodzaju 22,11-19. Wykorzystaj technikę metody przedstawionej w książce *Odkrywanie Biblii*, polegającą na wczuwaniu się w czytaną scenę.

Analiza tekstu: Wczuj się w scenę

Postaw się na miejscu Abrahama. Wyobraź sobie scenę na szczycie smaganego wiatrem wzgórza. W centrum znajdował się duży, płaski, kamienny ołtarz. Narzędzia potrzebne do złożenia ofiary całopalnej były pod ręką: drewno, sznur, nóż. Abraham był gotów złożyć w ofierze Izaaka, chłopca, którego Sara i on wyczekiwali przez całe swoje małżeńskie życie, cudowne dziecko, które obiecał im Bóg. Zapisz uczucia, których – jak sobie wyobrażasz – Abraham doświadczył w chwili, gdy:

- usłyszał głos Boga (Księga Rodzaju 22,11–12)
- przyjął Boże zaopatrzenie (Rdz 22,13–14)
- otrzymał Boże błogosławieństwo (Rdz 22,15–18)
- wracał do swojego domu w Beer-Szeba (Rdz 22,19)

Teraz przeczytaj ten sam fragment z punktu widzenia Izaaka i zapisz uczucia, jakich według ciebie doświadczał w każdym z tych momentów.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Czy podczas czytania zaobserwowałeś coś jeszcze, może przyczynę i skutek, uwypuklenie czegoś lub powtarzające się słowa? Zapisz swoje spostrzeżenia.

Korelacja: Błękitne niebo po burzy

W kręgach chrześcijańskich tak często skupiamy się na negatywach: zmaganiach, troskach, rozczarowaniach i obciążeniach. Smutek dominuje nad naszą postawą jak chmury burzowe, gdy rozwodzimy się nad nieudanymi małżeństwami, krnąbrnymi dziećmi, obniżającymi się standardami – 10 procent negatywów zamiast 90 procent pozytywów.

Ta triumfalna scena z życia Abrahama przenosi jednak naszą uwagę z burzy na błękitne niebo, które po niej się rozciąga, z surowości próby na radość z jej przejścia. Przejrzyj poniższe wersety i wypisz korzyści płynące z pozytywnego nastawienia.

Psalm 16,11

Księga Przysłów 15,15

Księga Przysłów 15,29-30

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Biblia nie przemilcza wybojów na życiowej drodze, ale też nigdy w nich nie grzęźnie. Dlaczego? Ponieważ Bóg jest dobry, a Jego próby mają pozytywny cel. W swoim wykładzie Chuck Swindoll zwrócił uwagę na cztery pozytywne skutki Bożej próby i posłuszeństwa Abrahama. W następnej fazie naszego studium według metody przedstawionej w książce *Odkrywanie Biblii*, przyjrzyjmy się bliżej każdemu z nich, rozszyfrowując znaczenie tekstu.

Interpretacja: Zasady radości po przejściu próby

Wróć raz jeszcze do Rdz 22,11, gdzie anioł Pański przemawia do Abrahama w chwili, gdy ten gotowy jest do zadania śmiertelnego ciosu Izaakowi. Jak interpretujemy osobowy charakter Bożej interwencji?

Po przejściu próby, Bóg staje się bardziej realny

> *Wtedy anioł PANA zawołał na niego z nieba: "Abrahamie, Abrahamie!".*
> *A on na to: "Oto jestem"* (Księga Rodzaju 22,11).

Jakie znaczenie wynika z bliskości tego spotkania między Bogiem a Abrahamem?

Jaki związek może istnieć między intensywnością próby a realnością naszej więzi z Bogiem, kiedy robimy krok wiary?

Kiedy przejdziemy Bożą próbę, Pan zdejmuje z nas ciężar i presję, umacniając naszą wiarę

Pan powiedział do swego często błądzącego sługi: „Teraz *wiem*, że boisz się Boga” (Rdz 22,12). Nie są to słowa srogiego Boga, który nigdy nie jest zadowolony. Przeciwnie, są one jak skrzydła, które uniosły Abrahama ku Bogu i jak pokarm, który napełnił jego duszę.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Co ta scena mówi o Bogu, Jego próbach, uldze, jaką Bóg przynosi i afirmacji, którą odczuwamy?

Kiedy przejdziemy próbę, Pan w zaskakujący sposób zaspokaja inne nasze potrzeby

„Potem Abraham rozejrzał się i dostrzegł barana zaplątanego rogami w zaroślach” (Rdz 22, 13). Nie przegap więc słowa *potem*. Dopiero *później,* gdy Abraham oddał swojego syna w ręce jego niebiańskiego Ojca, Bóg objawił mu sposób zastąpienia ofiary, który zaplanował od samego początku. Baran mógł zaskoczyć Abrahama, ale nie Boga! I pamiętaj: Bóg nigdy nie stroni od baranów w zaroślach!

Jaką zasadę dostrzegasz, jeśli chodzi o czas, w którym Bóg objawił Abrahamowi swoje postanowienia?

Gdy przechodzimy próby, Bóg mnoży błogosławieństwa, potwierdzając swoje obietnice

W Rdz 22,16-18 pojawiają się słowa *ponieważ* oraz *dlatego*. Znajdź je i napisz, do czego się odnoszą.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Ziarno wiary, które Abraham zasiał tamtego dnia, Bóg pomnożył w żniwo błogosławieństw, jakich nie sposób zliczyć. Nie zapominaj, że pierwotnymi czytelnikami Księgi Rodzaju byli Hebrajczycy, zgromadzeni na granicy Ziemi Obiecanej, gotowi przekroczyć Jordan i pokonać swoich wrogów.

Co dla Hebrajczyków oznaczało to potwierdzenie błogosławieństw i ratyfikacja obietnic?

Co z tej wierności i Bożego zaopatrzenia odnosi się do nas dzisiaj?

Zastosowanie: Jak to odnosi się do mnie?

Radość Abrahama i Izaaka po zdaniu Bożego egzaminu daje nam trzy lekcje, które podnoszą na duchu, kiedy Bóg nas sprawdza.

- *Przywołaj w pamięci wszystko co dobrego wydarzyło się do tej pory w twoim życiu.* W czasie próby niech modlitwa psalmisty stanie się twoją: „(...) nie zapominaj o tym, co dobrego ci uczynił” (Ps 103, 2).
- *Nie pozwól, aby tych kilka negatywnych momentów życia przyćmiło jego liczne pozytywy.* Odłóż na bok użalanie się nad sobą na rzecz bardziej radosnej formy wdzięczności. Nawet kilka pozytywnych słów wdzięczności może otworzyć okno i odświeżyć twoje nastawienie.
- *Odnów swoją motywację, zmniejszając oczekiwania.* Abraham, po zdaniu egzaminu z zadziwiającą wiarą, nie oczekiwał Bożych błogosławieństw, tak jakby miał do nich prawo. Po prostu był posłuszny, a błogosławieństwo pozostawił Bogu.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Może któreś z tych zastosowań trafi w sedno, a może Bóg objawia zastosowanie właśnie dla ciebie. Napisz, co jest dla Ciebie istotne w tym fragmencie i jak możesz to zastosować w praktyce.

Zakończ modlitwą, pamiętając o obfitych błogosławieństwach Bożych przed, w trakcie i po próbach oraz o radości, jaką one przynoszą.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, dziękuję Ci za cudowny sposób, w jaki mnie prowadzisz i za Twoje zaopatrzenie, które wciąż na nowo przychodzi jak tęcza po deszczu. Dziękuję Ci za Twoją łaskę, którą objawiłeś Abrahamowi, gdy sprowadziłeś barana na ofiarę w miejsce Izaaka — zapowiedź łaski objawionej na Golgocie. Bez względu na to, jakie próby lub trudności przynosi życie, swój wzrok pragnę kierować na tę górę zaopatrzenia i zawsze pielęgnować wdzięczność w moim sercu. Amen.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Towarzysz na całe życie. Jak go znaleźć?"

Księga Rodzaju 23,1-2.19-20; 24,1-4.61-67; 25,20

ZACZNIJMY OD TEGO

Pośród różnych wzlotów i upadków, Bóg zawsze wiernie zapewniał Abrahamowi wszystko, co potrzebne, by obietnice Jego przymierza zostały wypełnione. Największym darem był Izaak, obiecany syn, urodzony Abrahamowi i Sarze w późnym wieku. Narodziny Izaaka były jednak zaledwie początkiem wypełniania się Bożej zapowiedzi o pokoleniach potomków Abrahama (Księga Rodzaju 22,17). Jako dziedzic, Izaak potrzebował się ożenić, spłodzić dzieci i przekazać błogosławieństwo przymierza swoim potomkom. Po raz kolejny Pan okazał się wierny, dając Izaakowi odpowiednią żonę.

Jak zobaczymy w tym studium, kulminacją historii poszukiwań żony dla Izaaka jest moment, gdy Izaak spotyka swoją narzeczoną, Rebekę. Scena ta jest centralnym punktem opowieści i przypomina chwilę, kiedy Bóg przyprowadził Ewę, Jego wybrankę, do Adama (Rdz 2,22).

Bóg jest centralną postacią obu historii. On jest boskim Ojcem, który z miłości stworzył Ewę dla Adama i który suwerennie kierował wydarzeniami, tak by Izaak i Rebeka mogli się poznać. Jest pisarzem i reżyserem niezwykłej sztuki życia. Zasługuje na cześć jako Ten, który „czyni rzeczy wielkie i niezgłębione" (Księga Hioba 5,9)!

TERAZ TWOJA KOLEJ

Poświęć chwilę na modlitwę, by przygotować swoje serce do studium Księgi Rodzaju 23 i 24. Dziękuj Panu za sposób, w jaki prowadził cię przez twoje życiowe wzloty i upadki. Tak jak Bóg prowadził Abrahama i jego bliskich przez różne etapy życia rodzinnego, On poprowadzi także ciebie. Rozważaj poniższy werset, a następnie zapisz modlitwę o to, by Bóg prowadził cię na twojej drodze wiary.

> *Ty jesteś moją opoką i twierdzą,*
> *kieruj mnie i prowadź przez wzgląd na Twoje imię.*
> (Ps 31,4 EKU)

Ważna myśl:

W każdej wspaniałej historii miłosnej jest coś, czego nie potrafisz wytłumaczyć. Po prostu wiesz, że Bóg w tym jest.
- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Towarzysz na całe życie. Jak go znaleźć?"

Księga Rodzaju 23,1-2.19-20; 24,1-4.61-67; 25,20

Analiza tekstu: Przegląd i tok opowieści

Zgodnie z metodą studiowania Pisma *Odkrywanie Biblii,* najpierw analizujemy tekst, szukając słów lub fragmentów, które są podkreślone, powtórzone, powiązane, podobne lub przeciwstawne. W opowiadaniach, takich jak studiowany fragment, szukamy tematów, które przewijają się przez całą historię, zwracając uwagę na problemy, które prowadzą do rozwiązań.

Używając problemów i ich rozwiązania dobra literatura buduje i rozładowuje napięcie. Bohaterowie stają przed problemem lub kryzysem, szukają rozwiązania, odnajdują prawdziwe pragnienie serca, po drodze stając się lepszymi ludźmi. Przypomnij sobie historię Czarnoksiężnika z Krainy Oz. Podróż Dorotki rozpoczyna się od tornada (kryzysu), które przenosi ją do Krainy Oz. Dorotka wyrusza następnie w niezwykłą podróż. W końcu kryzys zostaje zażegnany, a Dorotka wraca do domu - odmieniona na zawsze.

Przeczytaj Księgę Rodzaju 23 i 24, śledząc uważnie tok opowieści. Zwróć uwagę na: problemy i ich rozwiązania czy też kryzysy, które prowadzą do rozstrzygnięć. Użyj poniższej tabeli.

Wersety do porównania	Problem albo kryzys	Rozwiązanie albo rozstrzygnięcie
Księga Rodzaju 23,1-2 i 24,67		
Księga Rodzaju 23,3-4 i 23,17-20		
Księga Rodzaju 24,2-4 i 24,17.48		
Księga Rodzaju 24,49.57 i 24,58-61		

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Dostrzegasz, jak 23. rozdział i 24. rozdział Księgi Rodzaju są ze sobą powiązane? Stanowią one parę. Smutek z powodu śmierci Sary ustępuje miejsca radości, gdy pojawia się Rebeka. Śmierć i pochówek Sary opisane w 23. rozdziale rodzą pytanie, "Kto będzie następną matką, która będzie kontynuowała linię rodziny?". 24. rozdział odpowiada na to pytanie budującą wiarę historią, w której Bóg prowadzi i zapewnia partnerkę dla Izaaka.

Jak zinterpretować znaczenie tej starożytnej historii o zalotach i małżeństwie, i odnieść ją do naszego życia? Choć dzisiejsze zwyczaje są zupełnie inne, zasady, których uczymy się z tego fragmentu, są ponadczasowe i dają nam bezcenne wskazówki, jak szukać życiowego partnera.

Interpretacja: Pomocne wskazówki w wyborze małżonka

Mając ogólny obraz sytuacji, wyciągnijmy z tej historii pięć zasad, które możemy zastosować w naszym kontekście kulturowym.

> *Odkrywanie Biblii:* Wskazówka
>
> Zasada to stwierdzenie, które wykracza poza konkretny czas i kulturę. Ma ona zastosowanie w każdym pokoleniu, we wszystkich epokach, od koczowniczych nomadów w czasach Abrahama po indywidualistycznych millenialsów w epoce postmodernizmu. Zasady oddają centralne znaczenie tekstu biblijnego i stanowią podstawę do jego właściwego zastosowania.

Słuchaj i stosuj się do wskazówek pobożnych rodziców – Księga Rodzaju 24,1-9

Bóg pobłogosławił Abrahama "pod każdym względem" (Rdz 24,1), dając mu długie życie i wielkie bogactwo. A jednak jego największemu „skarbowi”, Izaakowi, brakowało błogosławieństwa w postaci życiowej partnerki. Abraham wezwał swojego najstarszego i najbardziej zaufanego sługę, prawdopodobnie Eliezera (Rdz 15,2), aby znalazł żonę dla jego syna.

Przed czym Abraham przestrzegał swego sługę (Rdz 24,3.6)? Dlaczego zakazy te były tak ważne dla Abrahama i przyszłości Hebrajczyków?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Towarzysz na całe życie. Jak go znaleźć?"

Księga Rodzaju 23,1-2.19-20; 24,1-4.61-67; 25,20

Jakiej mądrej rady udzielił Abraham swojemu słudze w kwestii znalezienia żony (Rdz 24,4)? O czym go zapewnił (Rdz 24,7)?

Instrukcje Abrahama dla jego sługi są modelem mądrych ostrzeżeń i rad, jakich wierzący rodzice mogą udzielać swoim dorosłym dzieciom. Chuck Swindoll radzi tym, którzy szukają współmałżonka:

> *(…) Jeśli twój ojciec i matka kroczą przez życie z Panem i słuchają Jego rad, twoje szanse na znalezienie właściwej „drugiej połowy" rosną. Ponadto rodzice często znają cię lepiej, niż ty znasz sam siebie, i mogą ci pomóc przyjrzeć się krytycznie własnym motywacjom. Poza tym będą w stanie zachować zdrowy obiektywizm, który pomoże zrównoważyć twój subiektywny stan zakochania. Zwracaj uwagę na szósty zmysł, którym często obdarzeni są rodzice, jeśli chodzi o ocenę innych ludzi.*
>
> *Oczywiście, ojciec i matka nie zawsze mają rację, postąpisz jednak rozsądnie, jeśli wysłuchasz ich rady i potraktujesz ją poważnie.*[i]

Nasyć cały proces szukania modlitwą – Księga Rodzaju 24,10-14

Sługa poprowadził obładowaną darami karawanę do Aram Nacharaim, gdzie „osiedlił się brat Abrahama, Nachor" (Rdz 24,10). Przy studni za miastem, Rebeka, wnuczka Nachora (24,15), przyszła zaczerpnąć wody. Tu spotyka sługę Abrahama – nie jest to przypadek, lecz wynik Bożego prowadzenia i wysłuchanej modlitwy.

O co konkretnie poprosił w modlitwie sługa? (Rdz 24,12-14)

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Jaką lekcję na temat modlitwy o współmałżonka możesz wyciągnąć z jego modlitwy?

Znak, o który modlił się sługa, był w rzeczywistości próbą charakteru – co prowadzi nas do następnej wskazówki przy poszukiwaniu partnera.

Szukaj cech, które świadczą o charakterze – Księga Rodzaju 24,15-20

O jakich cechach charakteru świadczą dobre uczynki Rebeki (Rdz 24,15-20)?

Rebeka była piękną kobietą z dobrym rodowodem, ale to jej moralna prawość i silny charakter sprawiły, że Bóg wybrał ją dla Izaaka.

Postępuj rozważnie … przemyśl wszystko na spokojnie – Księga Rodzaju 24,21-32

Zamiast na podstawie pierwszego wrażenia zakładać, że Rebeka jest „tą jedyną”, sługa ostrożnie i rozważnie „przyglądał się w milczeniu, zastanawiając się, czy Pan dał mu powodzenie w jego misji czy też nie” (Rdz 24,21).

Poświęć czas, by zaobserwować, jak twój potencjalny współmałżonek radzi sobie pod presją. Czy wychodzi na jaw coś, czego nie dostrzegłbyś w przeciwnym razie?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Poznaj rodzinę danej osoby. Sługa zapytał o rodzinę Rebeki: „Czyją jesteś córką? (…) Powiedz mi, czy w domu twojego ojca byłoby dla nas miejsce na nocleg?” (Rdz 24,23)

Przyjrzenie się rodzinie często ujawnia ukryte strony członka tej rodziny. Według Chucka Swindolla:

> *Gdy bierzesz z kimś ślub, bierzesz ślub z jego rodziną. Nawet jeśli nie mieszkacie blisko niej lub rzadko się odwiedzacie, to pamiętaj, że twój mąż lub żona cały czas nosi swoją rodzinę w sobie. (…) Poznałem w życiu wielu cudownie zdrowych ludzi, którzy pochodzili ze strasznych rodzin, ale to rzadkość. Nie mówię ci, że w takiej sytuacji masz natychmiast skreślić wybraną przez siebie osobę; mówię jedynie, że to światełko ostrzegawcze na drodze do ołtarza. Po prostu nie trać czujności.*[ii]

Sprawdź, czy podzielacie zainteresowanie sprawami duchowymi – Księga Rodzaju 24,33-67

Ostatnia zasada wyłania się z rozmowy sługi z bratem Rebeki, Labanem. Jak zakończyła się ta rozmowa według Rdz 24,48-50?

Rodzina Rebeki dostrzegła w całej tej sytuacji Bożą rękę, ale czy widziała ją Rebeka? Czy była duchowo „na tej samej fali” i czy była gotowa zrobić krok wiary, tak jak Sara, która kilkadziesiąt lat wcześniej opuściła swoją rodzinę w Haranie? Przeczytaj Rdz 12,4-5 i porównaj wiarę Abrahama i Sary z wiarą Rebeki (Rdz 24,56-61). Jakie podobieństwa dostrzegasz?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Wyobraź sobie, że młoda kobieta opuszcza rodzinne miasto i rodzinę – na zawsze! Wyrusza w podróż setki kilometrów, aby poślubić mężczyznę, którego nigdy nie spotkała! Dlaczego Rebeka powiedziała „tak”?

Podróż wiary Rebeki prowadziła ją tą samą drogą w nieznane, co podróż Sary i Abrahama. Jej życie duchowe doskonale współgrało z dziedzictwem wiary Izaaka. Była idealną partią dla Izaaka, kobietą, która miała przekazać przymierze Abrahama następnemu pokoleniu.

Zastosowanie: Kilka „Zawsze” i „Nigdy”, o których warto pamiętać

Przeczytaj jeszcze raz relację z kulminacyjnego momentu spotkania Rebeki i Izaaka (Rdz 24,62-67). Spójrz poza starożytne tradycje i zauważ szacunek i godność Rebeki oraz zaangażowanie i miłość Izaaka – przypominające związek pierwszej pary w historii, Adama i Ewy.

W dzisiejszych czasach – czasach płytkich związków, pośpiesznych romansów i cielesnych eskapad – historia Izaaka i Rebeki niech będzie dla nas wzorem do naśladowania. Poniżej kilka podsumowujących wskazówek Chucka Swindolla:

- *Zawsze kieruj się wolą Bożą i bądź szczery w swoim związku.* Zbuduj fundament poddania się Bogu i autentyczności charakteru w swoich relacjach. Wtedy będziesz mieć coś, na czym można budować małżeństwo na całe życie.
- *Nigdy się do niczego nie spiesz i nie szukaj skrótów w kwestii czystości seksualnej.* Poświęć czas, aby naprawdę poznać tę drugą osobę. Daj swojemu współmałżonkowi dar czystości przed ślubem i wierności po ślubie.

Może któraś z tych wskazówek pasuje idealnie do twojej sytuacji, a może Bóg objawi ci inne zastosowanie, adekwatne dla ciebie. Napisz, co jest dla ciebie ważne w tym fragmencie, i jak możesz to zastosować w praktyce.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Zakończmy modlitwą, dziękując Bogu za Jego prowadzenie w każdym aspekcie życia.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, strzeż mnie przed dążeniem w moich relacjach do tego, czego ja chcę, a nie do tego, czego Ty chcesz. Daj mi odwagę, abym był szczery, siłę, abym pozostał czysty, cierpliwość, abym był troskliwy i wrażliwość, abym dostrzegał Twoją rękę w każdych okolicznościach życia. Dziękuję Ci za dobro, które płynie z podążania za radami Twojego Słowa. Amen.

---

[i] Ch. Swindoll, *Abraham*. Wrocław 2017, s. 265
[ii] Ch. Swindoll, *Abraham*. Wrocław 2017, s. 270

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ABRAHAM: NIEZWYKŁA PODRÓŻ WIARY PEWNEGO NOMADY

„Co za wspaniałe życie!”

Księga Rodzaju 25,1-10

STUDIUM BIBLIJNE

KONSPEKT

ZACZNIJMY OD TEGO

Starzejący się Abraham pozostał aktywny do końca swojej podróży. Na etapie życia, kiedy wielu dorosłych przechodzi w tryb spoczynku, Abraham do samego końca nie zwalniał tempa. Po śmierci Sary ożenił się powtórnie, założył nową rodzinę i hojnie używał swoich zasobów, by uposażyć następne pokolenie.

Życie przeżywane w pełni przynosi radość. Skupienie na przyziemnej codzienności męczy i zawęża wizję. Gdy codzienna rutyna okrada cię z wszelkiej ekscytacji, pora przeanalizować priorytety. Gdzie chcesz być u schyłku życia? Na leżaku z tabliczką „Nie przeszkadzać” czy w samym środku aktywnej egzystencji?

Trzy mentalne pułapki mogą hamować nasz potencjał w starszym wieku. Narcyzm zamyka nas w pułapce samozadowolenia: *Zrobiłem swoje. Zasługuję na to, by żyć dla siebie.* Pesymizm wciąga nas w użalanie się nad sobą: *Nie mam nic do zaoferowania. Jestem za stary.* A fatalizm wysysa z nas chęć do życia: *Zrobiłem już wszystko, co mogłem. Przede mną tylko grób.*

Czego możemy się nauczyć w tym względzie od Abrahama? Co uchroniło go od tych pułapek i pomogło przeżyć dobrze jesień życia? Przekonajmy się o tym podczas studium Księgi Rodzaju 25,1-10.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Według Rdz 23,1 Sara zmarła w Hebronie w wieku 127 lat. W chwili śmierci jego ukochanej żony Abraham miał 137 lat. Zrozpaczony tą stratą „Abraham smucił się i płakał” (Rdz 23,2). Izaak miał 37 lat, gdy zmarła jego matka. Ożenił się trzy lata później, w wieku 40 lat (Rdz 25,20).

Tak więc bez towarzystwa Sary i bez Izaaka w domu, Abraham, prawdopodobnie w wieku około 140 lat, dokonał trzech ważnych wyborów, które przyczyniły się do tego, że ostatnie lata jego życia były owocne i spełnione.

Ważna myśl:

W jakim stanie umysłu będziesz w chwili swojej śmierci? Jak przeżyjesz ostatnie dni swojego życia?

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

Analiza tekstu: Niecodzienny przykład dobrze przeżytego życia

Stosownie do metody przedstawionej w książce *Odkrywanie Biblii* analiza tekstu polega między innymi na szukaniu w tekście biblijnym czasowników, które posuwają akcję do przodu, a także imion, miejsc i wszelkich ważnych informacji. Analiza dostarcza także pytań, na które musimy znaleźć odpowiedź.

Przeczytajmy ten fragment w trzech częściach. Podkreślimy trzy czasowniki, które opisują ważne wybory w ostatnich latach życia Abrahama, poczynimy obserwacje i zanotujemy istotne pytania.

Nowa żona Abrahama – Księga Rodzaju 25,1

Jaki czasownik w Rdz 25,1 opisuje pierwszy ważny wybór Abrahama w jego podeszłym wieku i jakie pytania wzbudzają twoją ciekawość?

Znajdź inne fragmenty, w których występuje imię Ketura. Skorzystaj z konkordancji, np. na stronie https://biblia.apologetyka.com/search. Czego dowiadujesz się na temat tej kobiety?

Zarówno Hagar, jak i Ketura były konkubinami Abrahama. Termin „konkubina” był używany dla rozróżnienia między Sarą, żoną, której dziecko miało pełne prawo do dziedziczenia, a żonami, których dzieci nie miały tych samych praw.

Pierwszym wyborem Abrahama, który wzbogacił jego życie, było ponowne małżeństwo. Biblijnemu nauczaniu na temat powtórnego małżeństwa po śmierci pierwszego współmałżonka przyjrzymy się w części studium poświęconej interpretacji. Teraz pora na drugą ważną decyzję Abrahama.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Druga rodzina Abrahama – Księga Rodzaju 25,2-4

Wynotuj wszystkie obserwacje z Rdz 25,2-4:

Ketura urodziła Abrahamowi sześciu synów! Podczas gdy wielu ludzi na tym etapie życia z rezygnacją wpatruje się w żar słabnącego ognia, Abraham dorzucił sześć świeżych kawałków drewna! Godny podziwu jest niesłabnący zapał patriarchy, który nie traci chęci do życia, pragnie powiększyć swoją rodzinę i przekazać innym błogosławieństwa, którymi obdarzył go Bóg.

Co się działo dalej z synami i ich rodzinami? Nad znaczeniem ich genealogii zastanowimy się za chwilę. W międzyczasie przyjrzyjmy się trzeciemu wyborowi Abrahama, który nadał jego starości sens i cel.

Szczodre dziedzictwo Abrahama – Księga Rodzaju 25,5-10

Jakie czasowniki dostrzegasz w Rdz 25,5-8? Dlaczego ważna jest wzmianka o tym, komu Abraham rozdał swoje dziedzictwo?

Co ciekawe, Rdz 25,6 wymienia dzieci jego „konkubin” (w liczbie mnogiej), wskazując, że Abraham pobłogosławił darami nie tylko sześcioro dzieci Ketury, ale także Ismaela, syna Hagar. Pomimo wcześniejszego konfliktu między Sarą i Hagar (Rdz 21,8-20), Abraham zadbał o to, by Ismael również otrzymał część błogosławieństwa patriarchy.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Interpretacja: Jakie to ma znaczenie?

Faza interpretacji ma na celu odkrycie znaczenia tekstu – najpierw tak, jak był rozumiany przez Hebrajczyków wchodzących do Ziemi Obiecanej, czyli pierwotnych jego czytelników, a następnie jak może być zrozumiany przez nas, współczesnych czytelników.

Jakie znaczenie miała dla Hebrajczyków wiedza o powtórnym małżeństwie patriarchy i jego linii przez Keturę? Zapoznaj się ze stworzonym przez Thomasa L. Constable'a schematem drzewa genealogicznego Abrahama:

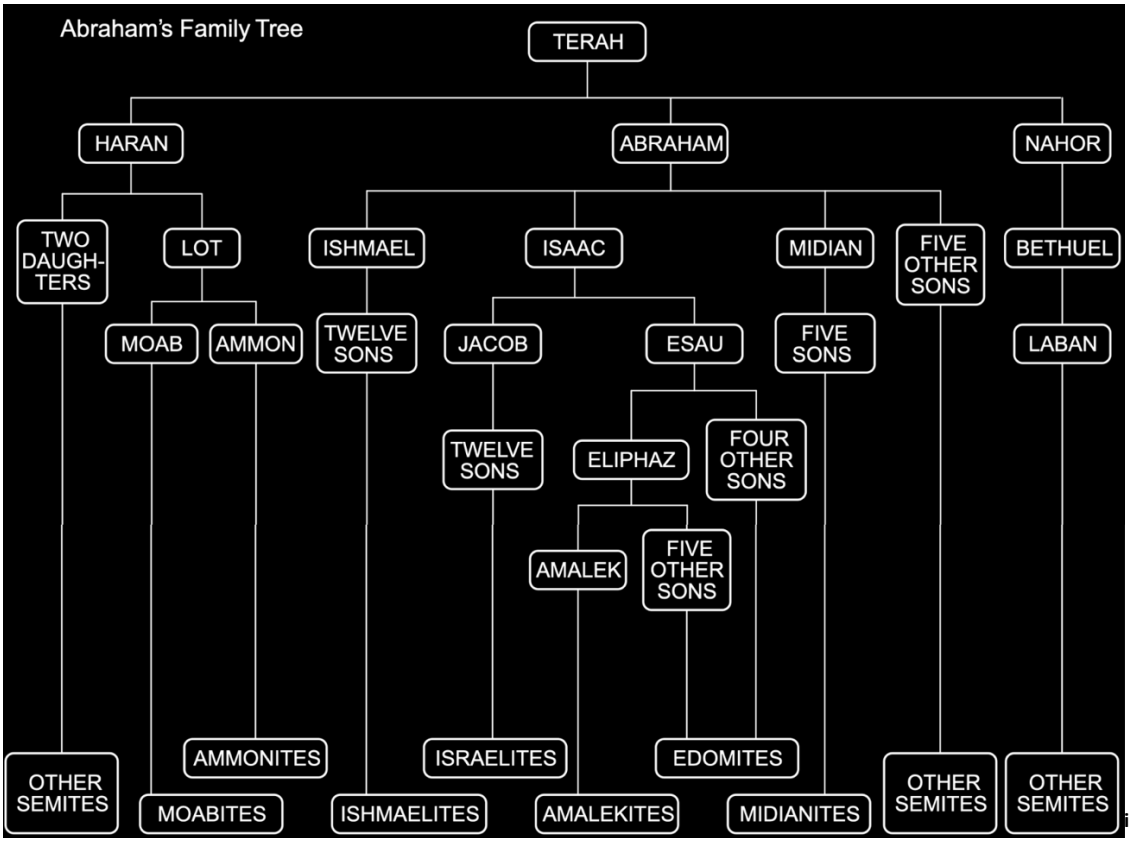

Wyszukaj wszystkich synów Abrahama, innych niż Izaak oraz jego siostrzeńców. Wypisz wszystkie wymienione plemiona semickie i napisz, w jaki sposób były spokrewnione z Abrahamem, patriarchą Izraelitów.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Jakie znaczenie dla Izraelitów miała wiedza o tym, że otaczające ich ludy także znajdowały się w drzewie genealogicznym Abrahama? Dlaczego było dla nich ważne, by wiedzieć o podziale dziedzictwa Abrahama?

Korelacja: Powtórne małżeństwo po śmierci współmałżonka

Wdowy i wdowcy często zastanawiają się, co Biblia mówi o ponownym małżeństwie. Przyjrzyj się poniższym wersetom i zapisz zasady, które odkryłeś.

List do Rzymian 7,2-3

1 List do Koryntian 7,8-9

Jakie wnioski wyciągasz z tych wersetów?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Co za wspaniałe życie!”

Księga Rodzaju 25,1-10

Jakie zasady mogą wyciągnąć współcześni czytelnicy z historii ponownego ożenku, założenia nowej rodziny i nacechowanej hojnością postawy Abrahama? Z pewnością możemy docenić, jak ważne są wybory aktywizujące i wzbogacające nasze życie w jego późnym okresie.

Czego uczysz się z przykładu Abrahama?

Przeczytaj poniższe wersety. Jakie zasady dotyczące dobrego życia w starszym wieku możesz wyciągnąć z opisu śmierci i pochówku Abrahama?

> *A gdy Abraham dożył stu siedemdziesięciu pięciu lat, zbliżył się do kresu życia i umarł, osiągnąwszy sędziwy wiek. Syty życia został przyłączony do swoich przodków. Jego synowie, Izaak i Izmael, pochowali go w grocie Makpela, na polu Efrona, syna Sochara Chetyty, w pobliżu Mamre. Abraham nabył to pole od Chetytów. Tam spoczął Abraham obok swojej żony Sary.* (Księga Rodzaju 25,7-10)

Abraham „żył długo i szczęśliwie” (zob. Rdz 25,8). Hebrajskie słowo „syty” dosłownie oznacza „być pełnym”. Abraham był spełniony – pełen pokoju, wiedząc, że przekazał dziedzictwo wiary swoim dzieciom i pokoleniom po nich.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Zastosowanie: Jak zakończyć życie w poczuciu spełnienia

Chuck Swindoll wyciąga dwa ważne wnioski z przykładu Abrahama:

> *Sekret pierwszy: z wiarą w sercu pamiętaj, że każdy dzień daje ci sposobność do tego, byś pozostawał młody duchem. (…)*
>
> *Pan, jak co dnia, podarował ci coś, o co warto powalczyć. Wybierz pozytywne nastawienie do świata i ludzi. Staraj się szukać tego, co dobre, i koncentrować na tym, co dobre. Postanów sobie, że będziesz niecierpliwie wyglądał nowych szans i możliwości. Postanów, że odłożysz na bok własne oczekiwania, a następnie przyjmiesz to, co chce zrobić Bóg.*[ii]

Jakich wyborów możesz dokonać dzisiaj, aby korzystając z możliwości, które daje życie, do końca pozostać młodym duchem?

Chuck pisze dalej:

> *Sekret drugi: z całą sumiennością dbaj o to, by nigdy się nie poddawać.*
>
> *Postanów sobie, że dopóki podstawione ci pod nos lusterko nie pozostanie niezaparowane, nigdy, przenigdy nie przestaniesz żyć. Nigdy się nie zatrzymuj. Nigdy się nie poddawaj.*[iii]

Czy tendencja do narcyzmu, pesymizmu i fatalizmu próbuje wyssać z ciebie nadzieję? Co możesz zrobić, aby zaaplikować w swoim życiu entuzjazm i wiarę Abrahama?

Tu chodzi o intencjonalność. Możesz wybrać, jakie będzie twoje nastawienie. Możesz wybrać, jak zainwestujesz swój czas – w lekturę mądrych książek, pomaganie innym, pożyteczne zajęcia. Możesz wybrać zaangażowanie, poczucie humoru, postawę wdzięczności i zadowolenia. Możesz wybrać, że z radością przekażesz przykład i dziedzictwo wiary przyszłym pokoleniom.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, uwolnij mnie od użalania się nad sobą i pesymizmu, który tak często towarzyszy starości. Podnieś mnie, abym złapał życie za gardło i żył nim w pełni. Pomóż mi być hojnym. Daj mi z radością wypuścić z rąk to, bez czego wydaje mi się, że nie mogę żyć, abym mógł mocniej przylgnąć do tego, co najważniejsze: do mojej relacji z Tobą. Dziękuję Ci, że w Tobie jestem zadowolony i spełniony. Amen.

---

[i] T.L. Constsable *Notes on Genesis* https://www.planobiblechapel.org/tcon/notes/html/ot/genesis/genesis.htm [dostęp 7.07.2022]
[ii] Ch. Swindoll, *Abraham*. Wrocław 2017, s. 285
[iii] Ch. Swindoll, *Abraham*. Wrocław 2017, s. 287

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ABRAHAM: NIEZWYKŁA PODRÓŻ WIARY PEWNEGO NOMADY

STUDIUM BIBLIJNE

KONSPEKT

„Portret Bohatera bez retuszu”

List do Hebrajczyków 11,1-2.8-12.17-19

ZACZNIJMY OD TEGO

W naszym ostatnim studium poświęconym niezwykłej podróży wiary Abrahama, przyglądamy się człowiekowi, który szedł przez życie jako „przyjaciel Boga” (List Jakuba 2,23), choć daleko mu było do doskonałości. Autor biografii Abrahama namalował realistyczny portret starego patriarchy, z wszystkimi jego słabościami i wadami. Abraham potrafił wnieść się na wyżyny pobożności, ale także spaść na dno strachu i głupoty.

Korzyści ze studiowania „prawdziwego” Abrahama są poczwórne:

- *Potrafimy przełożyć prawdę na życie.* Co to znaczy być „przyjacielem Boga” i blisko z Nim chodzić? Abraham daje nam praktyczny przykład do naśladowania.
- *Utożsamiamy się bardziej z osobą, którą podziwialiśmy z daleka.* Odkrywając, że rodzina Abrahama nie różniła się tak bardzo od naszej, uświadamiamy sobie, że Bóg wciąż posługuje się niedoskonałymi ludźmi.
- *Jesteśmy bardziej stabilni, przechodząc przez podobne doświadczenia.* Pomyśl o bólu serca Abrahama i Sary spowodowanym latami bezpłodności, o smutku z powodu przeprowadzki z dala od ojczyzny czy o poważnych konfliktach w ich rodzinie. Ich lekcje mogą być wskazówką i pociechą w naszych trudnych chwilach.
- *Możemy zyskać Bożą perspektywę.* Chociaż Abraham od czasu do czasu poddawał się troskom i lękom, zawsze wracał do Boga i Jego perspektywy. Możemy się od niego uczyć, jak zostawić błędy za sobą i iść do przodu, wpatrując się w Boga.

Czy doświadczyłeś tych korzyści podczas studium życia Abrahama? Czy zobaczyłeś wyraźniej uniwersalne prawdy lub odkryłeś, co łączy cię z Abrahamem? Czy zauważyłeś u siebie większą stabilność w trudnych chwilach? Czy to studium pomogło ci dostrzec Bożą perspektywę, gdy zostałeś poddany próbie?

Ważna myśl:

Wspaniałe rzeczy czekają na ciebie, jeśli jesteś gotów być posłusznym, nie znając wszystkich szczegółów.

- Charles R. Swindoll

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

Jeśli tak, to znaczy, że wspólnie nauczyliśmy się kilku cennych duchowych lekcji. Pamiętaj o nich, gdy – korzystając z 11. rozdziału Listu do Hebrajczyków jako przewodnika – będziemy odtwarzać najważniejsze wydarzenia z życia Abrahama. Nie przestawaj wzrastać!

TERAZ TWOJA KOLEJ

Autor Listu do Hebrajczyków otwiera 11. rozdział taką oto definicją wiary:

> *Wiara jest gwarancją tego, czego się spodziewamy, i dowodem rzeczywistości niewidzialnej.* (List do Hebrajczyków 11,1)

Prawda ta może się z początku wydawać abstrakcyjna, dopóki nie zobaczymy, jak działa w praktyce. Abraham i Sara są w tej kwestii świetnym przykładem. Zapisz poniżej swoją modlitwę do Boga, by pomógł ci zrozumieć przez to studium, czym jest wiara i nadzieja.

Analiza tekstu: Wiara Abrahama

Kluczowym krokiem w procesie Odkrywania Biblii jest analiza tekstu. Zawsze szukaj powtarzających się słów, poleceń, pytań, akcentów, obrazów i figur literackich. Czytaj tekst w różnych tłumaczeniach, szukaj świeżego spojrzenia na dany fragment. Jeśli nie masz pod ręką innych tłumaczeń, jest wiele stron internetowych, które mogą ci pomóc (np. biblia.info.pl/blog/biblia-on-line/; biblia.apologetyka.com; biblia.oblubienica.eu; biblegateway.com).

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

„Portret Bohatera bez retuszu”

List do Hebrajczyków 11,1-2.8-12.17-19

Przeczytaj uważnie List do Hebrajczyków 11,8-12.17-19. Zwróć uwagę na powtarzające się słowa: *przez wiarę*. Zakreśl tę frazę w swojej Biblii. Ile razy się pojawia? Zapisz poniżej, co Abraham i Sara *uczynili* „przez wiarę”.

Przypomnij sobie wyrażenia określające wiarę z Hbr 11,1: „gwarancja tego, czego się spodziewamy” oraz „dowód rzeczywistości niewidzialnej”. Czego (niewidzialnego dla nich) spodziewali się Abraham i Sara? (Wskazówka: zajrzyj do Hbr 11,8.11).

Wyobraź sobie Abrahama i Sarę, którzy mieszkają w Ziemi Obiecanej, a w ich ramionach spoczywa obiecane dziecko. Tę „rzeczywistość” byli w stanie dostrzec oczami i dotknąć rękami. Jednocześnie, świadczyły one o rzeczach, których już nie byli w stanie widzieć i dotykać. Jakich rzeczy Abraham i Sara już nie doświadczyli, ale mimo to wierzyli, że Bóg ich dokona? (Hbr 11,10.12)

Abraham i Sara nie doczekali tego, by zobaczyć miasto i naród, które obiecał im Bóg. Ujrzeli je jednak w oddali oczami wiary (Hbr 11,13).

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska

Wzloty – Silna wiara Abrahama

W jaki konkretny sposób Abraham dał dowody swojej wiary? Prześledźmy pasmo górskie jego życia i zobaczmy cztery szczyty wiary.

Gdy Abraham został wezwany, posłuchał. „Przez wiarę Abraham okazał posłuszeństwo wezwaniu, aby wyruszyć na miejsce, które miał otrzymać w dziedzictwie. Wyruszył, nie wiedząc, dokąd zmierza.” (Hbr 11,8). Abraham zabrał ze sobą swoją rodzinę i dobytek, niewiele wiedząc o celu swojej podróży. Bóg nie dał mu nawet mapy! Jakich typowych pomocy, które zwykle zabieramy ze sobą w podróż, nie miał Abraham, gdy wyruszał w drogę?

Według Chucka Swindolla istotnym elementem wiary jest „nieznane”:

> *Jeśli okażesz posłuszeństwo, nie znając wszystkich szczegółów, czeka cię wielka nagroda. Bóg chce, by tej zasady doświadczył każdy, kto za Nim pójdzie. Uczenie się zaufania do Pana przypomina wędrówkę, podczas której stawiamy kolejne kroki, jeden za drugim. Wiara buduje się na wierze. Gdy ufamy, otrzymujemy niespodziewane błogosławieństwa. To wzmacnia nasze przekonanie do sprawy i zachęca do ponownego zaufania Bogu, gdy stawiamy następny krok.*[i]

Gdy Abraham otrzymał obietnicę, uwierzył. Abraham potraktował Bożą obietnicę dosłownie. W jaką obietnicę Abraham uwierzył i jakie wyrzeczenia musiał ponieść, żyjąc niczym cudzoziemiec pod namiotami (Hbr 11,9)?

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Korelacja: Wiara Abrahama oczami apostoła Pawła

Przeczytaj List do Rzymian 4,19-21. Jakie dodatkowe spostrzeżenia możesz wyciągnąć z nauczania Pawła na temat Abrahama? Przeczytaj ten fragment w parafrazie Słowo Życia (wybierz ten przekład spośród dostępnych tłumaczeń na stronie www.biblia.info.pl). Jak Paweł opisuje wiarę Abrahama?

W obliczu bezpłodności, starzejący się Abraham i Sara wbrew wszystkiemu uwierzyli, że Bóg może dać im obiecanego syna. *Nie pozwól, by pojmowane po ludzku szanse powodzenia jakiegoś przedsięwzięcia miały sprawić, że przestaniesz Mu ufać*[ii] – radzi Chuck Swindoll.

Gdy Abraham został poddany próbie, zaufał. Autor Listu do Hebrajczyków zagląda w głąb umysłu Abrahama, aby ujawnić myśl, która wzmocniła wiarę patriarchy, gdy Bóg powiedział mu, by złożył Izaaka w ofierze. Jakie zapewnienie pomogło Abrahamowi zaufać w chwili próby? Odpowiedzi poszukaj w Hbr 11,17-19.

Czy pamiętasz, co Abraham powiedział do swoich sług, gdy przybyli na górę, aby złożyć ofiarę?

> *Wtedy powiedział do swoich sług: „Zostańcie tu z osłem, a ja i chłopiec pójdziemy tam, oddamy pokłon i wrócimy do was”.* (Księga Rodzaju 22,5)

Nie przeocz liczby mnogiej w czasowniku „wrócimy”. W jakiś sposób Abraham wiedział, że Izaak wróci z nim. Co za zaufanie!

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Gdy Abraham otrzymał błogosławieństwo, dzielił się z innymi. W tym ostatnim punkcie przenosimy się z przedsionków Listu do Hebrajczyków 11. rozdziału i udajemy się na wzgórze z widokiem na dolinę Jordanu, gdzie Abraham zaoferował Lotowi pierwszeństwo w wyborze ziemi (Rdz 13,5-10). A potem przenosimy się w czasie do kresu życia Abrahama, kiedy oddał wszystko, co miał, Izaakowi, a także hojnie obdarował pozostałych synów (Rdz 25,5-6).

Z czego wypływała hojność Abrahama? Odszukaj jej źródło w Księdze Rodzaju 12,2-3; 13,15 oraz 24,35.

Upadki – Słaba wiara Abrahama

Pomiędzy szczytami wiary w życiu Abrahama rozciągają się trzy doliny, w których jego wiara nie była wystarczająco silna.

Gdy się przestraszył, wycofał się. Abraham wycofał się w sensie geograficznym, uciekając z ogarniętej głodem ziemi do Egiptu, a także wycofał się osobiście, kłamiąc na temat swojego małżeństwa z Sarą i porzucając ją, gdy faraon wziął ją do swojego haremu (Rdz 12,10-13).

Gdy stał się niecierpliwy, posłuchał niewłaściwej rady. Abraham nie mógł się doczekać, aż Bóg spełni swoją obietnicę, więc posłuchał niewłaściwej rady Sary i spłodził dziecko z Hagar (Rdz 16,1-2).

Gdy stanął przed podobną próbą, powtórzył swój błąd. W sytuacji z Abimelekiem, która przypominała sytuację z faraonem, Abraham znowu skłamał. Izaak przejął zły nawyk ojca i w ten sam sposób naraził Rebekę na niebezpieczeństwo (Rdz 26,6-11).

Niezależnie od tego, czy Abraham wznosił się na wyżyny wiary czy pogrążał się w niewierze, nigdy nie opuścił Boga, a Bóg nigdy nie opuścił jego. Jakie to ma znaczenie dla nas?

Interpretacja: Co to znaczy?

Historie biblijne są bogatym źródłem zasad pobożnego życia. Przykłady są zawsze najlepszym nauczycielem. Listy z podpunktami szybko się zapomina, ale na przykład historia o gotowości Abrahama do złożenia w ofierze swojego syna może stać się „kotwicą” w naszym umyśle –

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

– dzięki temu, gdy następnym razem zostaniemy wezwani do zaufania Bogu, będziemy mieli czego się uchwycić.

Jakie ponadczasowe zasady z życia Abrahama mogą posłużyć jako kotwica w twoim życiu? Zajrzyj do części poświęconej obserwacji i zapisz zasady, które rzuciły ci się w oczy.

Czy czujesz, że Bóg wskazuje ci drogę? Podążaj za Nim! Czy Bóg przypomina ci jakieś obietnice? *Uwierz!* Czy przechodzisz przez próbę? *Ufaj!* Czy Bóg ci błogosławi? *Dziel się!* Niech przykład Abrahama i Sary będzie przewodnikiem w twojej własnej niezwykłej podróży wiary.

Zastosowanie: Jak to odnosi się do mnie?

Historia Abrahama jest naszą historią. Wszyscy jesteśmy nomadami na tym świecie, wszyscy zdobywamy szczyty wiary i wszyscy staczamy się w doliny strachu. Wśród wzlotów i upadków, idziemy stale naprzód, ku naszemu wiecznemu przeznaczeniu, oczekując „(…) miasta opartego na trwałych fundamentach, którego architektem i budowniczym będzie sam Bóg” (Hbr 11,10).

Na zakończenie tej serii powiedz Bogu, w jaki sposób zamierzasz wprowadzić w życie jedną lub dwie z zasad poznanych w tym ostatnim studium. Co zrobisz w najbliższych dniach, aby wiara Abrahama stała się twoją własną?

Pomódlmy się teraz z sercem pełnym uwielbienia do Boga Abrahama, który jest także naszym Bogiem.

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, dziękuję Ci za to, jak niesamowicie przemawiasz do nas przez życie człowieka, który żył ponad 4 tysiące lat temu. Choć ludzie i miejsca są mi obce, poznane prawdy zostaną ze mną na całe życie.
Modlę się, abyś używał niedoskonałej osoby, takiej jak ja, w taki sam sposób, w jaki używałeś niedoskonałego Abrahama i Sary. Ty jesteś doskonały, przebaczający i cierpliwy – jedyny, którego warto naśladować i którego warto chwalić. Amen.

---

[i] Ch. Swindoll, *Abraham*. Wrocław 2017, s. 292
[ii] Ch. Swindoll, *Abraham*. Wrocław 2017, s. 294

Copyright © 2012, 2014, 2017 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2022 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.